EXEMPLA
S. SCRIPTURÆ

Exempla sacre scripture.

Brocart

Catalogus librorum ... patri ... adscriptus

Incipiũt exempla sacre scripture ex vtroq3 testamēto secundũ ordinē litterarum collecta. et primo de Abstinentia.

Precepit dñs ade dicens: ex oi ligno paradisi comedes. Genesis. ii.

In quo etiã abstinentia cõmendatur: cũ dñs noluit hoiem vti omni cibo: etiam in paradiso.

Moises fuit cũ dño in monte. xl. diebus et. xl. noctibus/ q neq3 manducauit neq3 bibit. Exodi. xxiiii.

Ex quo patet q abstinentia est bona dispositio ad capiēdas reuelatiões diuinas: et q hõ refectus diuina reuelatiõe/ solet cõsolationes corporales abhorrere.

Filijs israhel pcepit dñs a multis cibis abstinē Leuitici. xi.

Uir siue mulier cũ votũ fecerint dño/ vt sãctificētur et se voluerint dño consecrare: abstineãt a vino/ et ab oi qđ inebriare potest. Numeri. vi.

Uxori manne filiũ liberatorē populi pcepture angelus appens. abstinētiã indixit. Judicũ. xiii.

Philistei tempore hely debellauerunt filios israhel vna vice: et altera vice archa domini fuit capta. postea tertia vice congregati sũt philistei sub samuele. Sed filij israhel ieiunauerunt die illa atq3 dixerũt: tibi peccauimus dñe. et sequitur q cesi sũt philistei a filijs isrl. i. Regũ. iiii. et vii.

Filij israhel de. xi. tribubus debellati sunt a filijs beniamin: postea ieiunauerunt et fleuerũt die illa corã domino: et sic in illos preualuerunt

Iudicum.xx.

Populus israhel erat in castris esuriens: et nullus cōedit de melle/ nisi ionathas filius saul .i. Regum.xiiii.

Tenuis cibus sufficiebat helye: qui petiit a vidua sarrepte pauxillum aque et bucellam panis .iii. Regum.xvii.

Et nota ibi pauerunt eum corui bis in die. angelus etiam domini attulit helye panē triticeū/ et vas aque.iii. Regum.xix.

Achab etiā audiens cōminationem sibi factā a domino post mortem naboth/ per helyā: operuit cilicio carnem suam et ieiunauit/ et dormiuit in sacco: et ambulauit demisso capite. propter quod deus sententiam et penam sibi cōminatam: temperauit.iii. Regum.xxi.

Congregati sūt filij israhel/ et filij amon/ et cū eis filij ydumei: vt pugnarent contra iosaphat regem iudeorum. quod ille audiēs: pdicauit ieiuniū in vniuersa iudea/ et sequitur quod ipse victoriam obtinuit.ii. Para.xx.

Et deus ordinauit quod omnes qui petituri erāt a domino: vt viam rectam et prosperam daret eis: quod ieiunarent et orarent. Unde sequitur. ieiunamus et oramus deum nostrum: et per hoc euenit nobis prospere.i. Esdre.viii.

Rogaturus neemias artharxersem regem pro ciuitate sua vt reparētur muri eius: dicit de seipso ieiunabā et orabā ante faciem dei celi. Neemie.i.

Cōuenerant filij in ieiunijs et saccis/ et confitebātur peccata sua. Neemie.ix.

Thobias cũ audisſz vnũ de filijs iſrahel iugulatũ reliquit prandiũ bonum: ꝛ venit ad corpus ſepeliendũ ieiunus. Tho. ii.

Angelus ei dixit thobie iuniori: bona eſt orõ cum ieiunijs et elemoſinis. Thobie. xii.

Audientes filij iſrahel terribilem potentiam holofernis humiliauerunt aĩas ſuas ieiunijs et orationibus. Judith. iiii.

Et iudith que noluit veſci de cibis holofernis ipſũ occidit ꝛ populum ſuum liberauit. Judith. xii. et. xiii.

Heſter locutura regi / dixit mardocheo: cõgrega omnes iudeos quos reperis in ſuſis et orate ꝓ me: non cõmedatis neqꝫ bibatis in tribus diebus et tribus noctibus: ꝛ ego cum ancillis meis ſimiliter ieiunabimus. Heſter. iiii.

Daniel et ſocij eius ꝓpoſuerũt in corde ſuo ne polluerentur de menſa regis: et ſeqtur ꝙ pueris illis deus dedit ſcientiã in oĩ v̄bo. Danielis. i.

Item daniel dicit de ſeipſo: poſui faciẽ meam ad dñm deũ meũ rogare ꝛ depcari ĩ ieiunio ſacco et cinere: et tũc ꝑcepit reuelationẽ ſpecialẽ de incarnatione et paſſione xp̄i. Danielis. ix.

Item daniel iteꝝ dicit de ſeipſo: ego daniel lugebã triũ ebdomadaꝝ dieb⁹: panẽ deſiderabilẽ non comedi. Danielis. x.

Eleazar vir etate prouectus maluit occidi: ꝙ carnes comedere porcinas. ii. Macha. vi.

Contigit ſeptẽ fratres cũ matre a rege cõpelli ꝯtra legẽ carnes porcinas comedere: illi aũt magis mortẽ crudeliſſimã elegeꝛt. ii. Macha. vii.

De beato Johanne baptista dicitur: quod cibus eius erat mel siluestre et locusta. Mathei. iii.

Unde de eo dicebat christus. Uenit iohannes non manducans neque bibens. Mathei. xi.

Saluator ieiunabat. xl. diebus et. xl. noctibus postea esuriebat. Mathei. iiii.

Abstinentia multum valet ad hoc quod homo possit faciliter ieiunare et vigilare. Nam post cenam increpauit dominus discipulos suos dicens: non potuistis vna hora vigilare mecum. Mathei. xxvi.

Mittens dominus discipulos suos ad predicandum iussit/ vt in quamcunque domum intrarent edentes et bibentes que apud illos sunt: et hoc quod communibus cibis contenti essent: et non quererent magis delicata. Luce. x.

De acceptione munerum.

Acceptio munerum est detestanda. vnde Abraham noluit accipere munera que obtulit sibi rex sodomorum: licet ipse optime meruisset. Genesis. xiiii. quando reuersus est Abraham a cede quattuor regum.

Munus obtulerunt filii israhel ad opus tabernaculi dei in tanta quantitate: quod iussit dominus moisi quod nullus vlterius aliquid offerret. Exodi. xxxvi.

Mercedem iniquitatis amauit Balaam: et iuit cum nunciis balach/ qui diuinationis precium habuerunt in manibus suis. Numeri. xxii.

Aoth munera obtulit regi moab eglon: et post ea secrete loquens cum eo percussit eum et occidit. Judicum. iii.

Samuel constituit duos filios suos iudices israel qui declinauerunt post auaritiam et peruerterunt

iudicium .i. Regum. viii.

Samuel aũt. xx. ãnis regnauit super israhel: et nu͡q legitur munera accepisse. i. Regum. xii.

Rex syrie benedab fedus habebat cum baassa rege israhel/ sed ꝓpter munera q̃ misit ei asa rex iuda rupto federe cum baassa: grauiter eũ impugnauit. iii. Regum. xv.

Naaman syrus fuit ab heliseo/ a lepra gratis mũdatus. ⁊ q͡a giesi ab eo accepit munera: ideo fuit etiam percussus lepra. iiii Regum. v.

Misit rex babilonis lr̃as ⁊ munera ad ezechiã et letatus est in aduentu eoꝝ ezechias. Et nota ibi q̃uo displicuit dño ꝓpter hoc. iiii. Regũ. xx.

Daniel contẽpsit munera sibi a rege oblata/ quando dixit sint munera tua tibi. ⁊ dona tua alteri da. Danie. v.

Propter munera quedã q̃ dedit iason ambiciosus regi antiocho: obtinuit summũ sacerdotiũ. cũ autẽ misisset pecuniã p menelaũ regi: ipse eu͡z supplãtauit: et pricipatũ obtinuit: q͡a supposuit iasoni argenti trecenta talenta. ii. Macha. iiii.

Cupiens sũmũ sacerdotiũ optinere alchimius ꝓditor ⁊ detractor: obtulit demetrio regi coronã aureã et quedã alia. ii. Macha. xiiii.

Milites custodientes sepulchrũ xp̄i accepta a iudeis pecunia dixerũt q͡a discipuli ipsum furati sunt cũ dormirent. Mathei. xxviii.

Judas accepta pecunia a iudeis ipsũ christu͡z tradidit eis. Mathei. xxvi.

Cũ vidisset simon q͡p p impositionẽ manuum darent spiritũ sanctũ: obtulit eis pecuniã dicens

date michi hanc potestatē. Actuum. viii.

Dñs cōqueritur p isaiam/ dicens: principes tui infideles: socij furū: oēs diligūt munera: sequūtur retributiones. isaie. i.

Et nota quicqd pōt aptari ad auaritiā: etiaz potest fieri de acceptione munerū. qa vnū viciū ē (pter alterū.

De auaritia.

Auaritiā plusq aliud viciū dñt odire prelati pricipes: et iudices. ideo signāter dixit illud ca. de iudicib9. qa auaritiā ꝯmiserūt. Exodi. xxiiii. Omnia posita in precedenti capitulo: pñt etiaz ad istam materiam reduci.

De affectione carnali.

Moises distribuit. xii. boues et sex plaustra: quos obtulerunt principes filiorū israhel. sed nō dedit caach: lz ei essent magis ppinqui. Nu. vii.

Moritur9 moises/ sollicite dñm rogauit vt populo israhel de duce idoneo prouideret: nullū tñ de genere suo nominauit. Numeri. xxvii.

Distribuens iosue terrā filijs israhel/ ita quā portionē dedit illis: q ipsi de hoc fecerunt q̄relā Sed nota ibidē responsum. Josue. xvii.

Audiens hely mortē duorū filiorū suorū in plio nō multū videtur curasse. sed cū audiret archā dñi captā cecidit de sella ⁊ mortuus est. i. Regū. iiii.

Qñ dauid nimis fleuit absalō occisū: dixit ei iacob/ q nō tm̄ doluisset si totū exercitū pdidissz. ii. Regum. xix.

Euntibus iudeis ad pliū contra mechanorē: erat eis pro vxoribus ⁊ liberis minor sollicitudo psanctitate autem templi: maximus et primus

timor.i.Macha.vii.et.ii.Mach.vltimo.
Loquente iesu turbis: dixit ei qdã/ ecce mater tua. Nota responsũ. Mathei.xii. Luce.viii.
Petente matertera secundũ carnem: rñdit ei sta dure: ac si oĩno ei aliena fuisset. Mathei.xx.
Quãuis beatus iacobus et iohannes fuissent maxime sãctitatis: nulli tñ eorum cõmisit christus curam ecclesie generalem sed petro: q sibi carnaliter nõ attinebat. Jo.xxi. Math.xvi.
Apostolus dixit ad Gal.i. cũ aũt placuit ei q me segregauit etc. Et seqtur: q nõ acquieui carni.etc
De angelis bonis.
Angeli boni Abrahe apparuerũt: et erga eum familiariter se habuerũt. Genesis.xviii.
Angeli apud Loth hospitati/ quasi piam ei violentiã faciẽtes: de graui periculo extraxerũt Genesis.xix.
Angelus domini prohibuit Abraham ne filiũ suum immolaret: et magna ei propter obedientiã suam repromisit. Genesis.ii.
Angelus domini pcessit castra filiorum israhel: quando exierunt de egypto. Exodi.xxiii.
Unde Exodi.xxiii. dicitur: ecce mitto angelũ meum qui precedat te: et custodiat in via: et introducat ad locum quem paraui.
Angelus apparens Gedeoni: confortauit ac animauit eũ ad liberationem populi Judicũ.vi
Helyam fugientem reginam Jesabel: angelus domini cõfortauit et nobili cibo eum refecit.iii. Regum.xix.
Judas machabeus et qui cũ eo erãt/ rogabãt

dñm vt bonū angelū ad salutē mitteret. Et sedꝫ et ꝓcedens eos apparuit eques in veste candida .ii. Machabeoꝝ.xi.

Ad ānunciandū xp̄i et Johānis baptiste conceptionē missus est angelus gabriel. Luce.i. Et nato domino ibidem: angel⁹ dñi pastoribus ānunciauit.

Angelus dñi legitur tribus vicibus Joseph apparuisse. scꝫ ante natiuitatem dñi. Mathei.i. dicens: noli timere accipere mariā coniugē tuā. et post adorationē magorū. Mathei.ii. Surge accipe puerū. Tertio post mortē herodis: ibidē dicens: accipe puerū et matrem eius: ⁊ reuertere

Post temptationē christi: angeli accesserunt ad xp̄m et ministrabant ei. Mathei.iiii.

Angeli apparuerūt in resurrectione dñi.

Item in eius ascēsione: sicut patet ex euuāgelio: principes sacerdotū et oēs qui cū eis erāt/ iniecerūt manus in apostolos: et posuerunt eos in custodiam.

Angelus aūt dñi de nocte appens eis: eduxit eos de custodia publica. Actuū: v.

Angelus dñi eduxit petrū ď carcere herodis Act .xii.

Herodes rex sedebat ꝓ tribunali: popul⁹ aūt acclamabat voces dei et nō hoīs: cōfestī ꝑcussit eū angelus dñi et expirauit. Act.xii.

De angelis malis.

Angeli mali sunt in potestate dñi: et ipso per mittente/ opanᷓ q̄cq̄d operantur. Unde dictū est saul/ spūs malus exagitabat te.i. Regum .xvii.

Demon occidit septem viros sare filie ipsius raguel: Sed per angelū raphaelem fuit eiectus Thobie vii. et viii.

Sup aialia et filios et ꝓpriū corpus Job/ potuit in eū demoniū: ꝗtū ꝑmisit dñs. Job. i.

Spiritus malus facit hoiem immundum: vt patet in illis duobus demonibus in sepulchris habitātibus: ⁊ demones ab eis expulsi/ petebāt vt possent porcos subintrare. Mathei. viii. et Luce. viii.

Item demoniū fecit hoiem cecum et mutum. Mathei. xii. et Luce. xi.

Item filiū viri de turba apprehendit: ⁊ fecit eum stridere dentibus/ et spumare: ⁊ frequenter eū in ignem et aquā misit: vt perderet eū. Luce ix. Mathei. ix.

Potestatem autē eoꝝ paruam esse ꝓbat illud exemplū: ꝙ nec in porcos: nisi de licentia dei poterant intrare. Mathei. viii. et Luce. x.

Dñs ꝓhibuit discipulis ne de hoc gauderēt: ꝙ spiritus maligni subiacebant eis: nec magnū deberent reputare. Luce. x.

Uolentes iudeoꝝ exorciste demoniū noīe iesu quem paulus ꝑdicabat adiurare: respondit eis demon et dixit: iesum noui/ et paulum scio. Sed vos qui estis? ⁊ insiliens vulnerauit eos egregie ita vt ipsi fugerent: vt patet Act. xix.

De audientia.

Locutus est Aaron oīa verba dei que dixerat dominus ad Moisen. ac credidit populus isrł: et proni adorauerunt. Exodi. iiii.

Dixit moises corā dn̄o: filij israhel non me audiūt et quomodo audiet pharao? Exodi. vi.

Cūctus populus dixit moisi vna voce: oīa que locutus est dn̄s faciemus. Ibidem. xxiiii.

Eglon rex moab sedebat in estiuo cenaculo. dixitq3 ad eum aoth verbū dei habeo ad te. q̄ statī surrexit de throno. Prius enī dixerat v̄bū secretū hēo ad te. Rex aūt ille n̄ mouit se. s3 cū dixit v̄bū dei de throno: surrexit/ quasi reuerentiā exhibēs verbo dei. Judicum. iii.

Achab rex israhel noluit audire micheam ꝓphetā dn̄i: q̄a nō ꝓphetauit ei nisi malū. Et nota q̄ sequūtur ibidem. iii. Regum. xxii.

Esdras legit ī libro legis de mane vsq3 ad mediū diē: et aures oīs ppl̄i erant erecti ad libꝝ. Et sequit̄ post: et fleuit oīs populus cū audirēt v̄ba legis. ii. Esdre. ix.

Respōdens Job domino dixit: auribus audiui te. nunc oculus meus videt te: idcirco ago penitentiā. Job. xlii.

Factum est v̄bū dn̄i ad hieremiā/ dicens: noli subtrahere verbū: si forte audiant/ et reuertatur vnusquisq3 a via sua mala. ꝛc. Hiere. xxvi.

Dixit dn̄s ad ezechiā: vade ad dn̄m israhel: ꝛ loquere v̄ba mea ad eos. Et sequit̄: dn̄s israhel noluit audire. Ezechie. iii.

Maria magdalena audiuit verba xp̄i. et ideo xp̄s ad eā dixit. maria optimā partem elegit: q̄ non auferetur ab ea. Luce. x.

Dn̄s in fine sermonis in monte/ dixit: oīs qui audit verba mea et facit ea: assimilat̄ viro sapiēti

Mathei.vii.et Luce.vi.

In alio sermone qñ extollens vocem q̃dã mulier dixit: beatus vẽter q̃ te ꝛc. rñdit xp̃s. quinimo beati qui audiũt verbum dei ꝛ custodiunt illud. Luce.xi.

Audito sermone petri in die pẽthecostes post aduẽtũ sãcti spiritus: cõpũcti sũt corde: et baptisati sunt circiter tria milia hoim. Actuũ.ii.

Apostoli cõuocatis discipulis dixerunt: nõ est equum nos relinquere verbum dei/ ꝛ ministrare mense Actuum.vi.

Dñs p isaiã dicit p̃dicatorib⁹ clama: ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam. Isaie.lviii.

Itẽ Ione dicit: surge et vade in niniuen: ꝛ p̃dica in ea p̃dicationẽ quã loquar ad te. Ione.i.

Item marci.xvi. Euntes in mundũ vniuersũ: p̃dicate euuãgeliũ omni creature.

Paulus excitãs thimotheũ dicit: p̃dica ꝟba iusta oportune.ii.ad Thimotheum.iiii.

Sed sunt multi sicut cain: q̃ audiẽs deũ se icrepantẽ q̃si ꝯcidit vultus eius: qꝛ cõcepta iniq̃tate mime cessauit: nec post mortẽ fratris dño eũ iterrogante/ penituit: sed desperauit. Geñ.iiii.

Itẽ sodomite quos dñs pie monebat dicens: nolite q̃so fratres mei nolite hoc malũ facere: et illi cõtumaciter sibi respõderunt. vt pꝫ. Geñ.xix

Itẽ rex ieroboã noluit consilio senũ acq̃escere: sed cõsilio iuuenũ: qḋ accidit sibi in malũ. vt ptꝫ .iii. Reg.xii.

Perrexerũt cursores .i. p̃dicatores cũ epistolis ex regis assuerisipio/ ad vniuersũ israhel ꝛ iudeã

dicentes: revertimini ad dominũ deũ Abraham et isaac. ii. Para. xxx.

Bonũ consiliũ dedit daniel nabuchodonosor regi dicens: consiliũ meũ tibi placeat: et peccata elemosinis redime. Danielis. iiii.

Mathatias moriturus filios suos exhortat⁹ est ad agẽdũ viriliter ꝓ lege. i. Macha. ii.

Item iudas machabe⁹ exhortabatur populũ suum ꝯ hostes pugnaturus/ sermonibus bonis et singulos armauit non clipei et haste munitione: sed sermonibus optimis et exhortationib⁹. ii. Macha. xv.

Dñs per visionẽ dixit paulo: noli timere/ sed loquere: et ne taceas. Actuum. xviii.

Itẽ paulus de asia recessurus dixit maiorib⁹ natu: per trienniũ non cessaui die ac nocte: cum lachrimis monens vnũquẽqꝫ vestrũ. Actuũ. xx.

De adoratione.

Cum eleuasset oculos Abraham tres ãgelos id est personas in diuinis adorauit. vt patet Genesis. xviii.

Fornicatus est populus filioꝝ israhel cũ filiabus moab: que eos ad adorandum deos suos ꝑduxerunt. Nume. xxv.

Non suffecit regi achab/ vt ambularet in peccatis zoroboam: sed insuper seruiuit baal ⁊ adorauit eum. iii. Regum. xviii.

Sennacherib rex asirioꝝ adorauit in templo nesrach deum suum: et duo filij eius ꝑcusserunt eum gladio et occiderunt eum. iiii. Regũ. xix.

Manasses rex iuda erexit baal aras: ⁊ adora=

uitoēm militiam celi.iiii.Regum.xxi.

Nabuchodonosor fecit statuā aureā: ꝛ p̄cepit vt oēs eam adorarent.Danielis.iii.

Babilonii/draconem adorauerunt Da.xiiii.

Audientes filij israhel: q̄ dn̄s eos visitaret ꝛ respexisset afflictionē eoꝝ: adorauerunt proni in terram.Exodi.iiii.

Moisi dixit dn̄s: ascende in montē tu/ꝛ aaron et nadab/et abin/et.lxx.senes israhel: et adorabitis Exodi.xxiii.post p̄ceptū decalogi/non habebis deos alienos: nō adorabis neq̄ coles eos. Exodi.xx.

Helchana ascendebat statutis diebus vt adoraret deum exercituū in sylo .i.Regum.i.

Filij israhel reuersi de captiuitate babilonis quater in die et quater in nocte confitebātur: et adorabant dn̄m deum suum.Neemie.ix.

Cum irent oēs filii israhel ad vitulos aureos thobias fugiebat in hierusalē ad templum dn̄i et ibi adorabat dn̄m deum suum: Thobie.i.

Cum audisset Job nunctoꝝ verba dicentium sibi perditionem rerum et filioꝝ: surrexit: ꝛ corruens in terram adorauit.Job.i.

Quāuis ꝓhibitum esset ne aliquid peteretur a deo vel ab hoīe nisi a solo rege.Dario.xxx.diebus: Daniel tn̄ tribus tp̄ibus in die flectebat genua sua: ꝛ adorabat dominū deum suū. Da.vi.

Magi intrantes domū: inuenerūt puerū cuz maria matre eius: et procidentes adorauerunt eum.Mathei.ii.

Cum descēdisset iesus de monte: ecce lepros⁹

veniens adorabat eũ dicens: dñe si vis potes me mundare. Mathei. viii. et Marci. i.

Cecus natus a deo illuminatus adorauit eũ. Job. x.

Uidentes discipuli dñm post resurrectionem adorauerunt eum. Mathei. xxviii.

Dominus quoqȝ diabolo dixit: dominũ deuȝ tuum adorabis. Mathei. iiii.

Postq̃ vidisset et audisset iohãnes dei reuelationes cecidit vt adoraret ante pedes angeli: qui ei hec ostẽdebat ⁊ dixit ei: vide ne feceris: ꝛc. Et post hoc sequitur deum adora. Apocal. xxii.

De adulatione.

Chore ⁊ cõplices eius cũ restitissent aduersus moisen et aaron/ ⁊ dixerũt: sufficiat vobis: q̃a ois ista multitudo est filioꝝ sanctoꝝ: et in ipsis ẽ dñs In quo appet q̃ beniuolentiaȝ populi captabãt Numeri. xvi.

Adolescens narrans dauid mortẽ saul ⁊ ionathe: occisus est de mandato dauid. ii. Regũ. i.

Mali ꝓphete dicebant achab regi israhel prospera de bello futuro: sicut eum velle sciebant Et seqtur q̃ ipse est ibi occisus. iii. Regũ. xxii.

Uxor aman et amici eius aduertẽtes pessimũ animũ eius cõtra mardocheũ/ sed adulantes dixerũt sibi: iube parare sibi excelsã trabem: ĩ qua ipse postea est suspensus. Hester. v.

Christus iohannẽ baptistã laudauit/ nõ p̃ntẽ Math. xi. dans in hoc exemplũ q̃ nullus ĩ p̃ntia sua debet laudari.

Pharisei volentes iesum capere in sermone:

ceperūt eum laudare: et dicere: magister scimus quia verax es. Math. xxii.

Orator ille terribilis contra paulū a principe sacerdotū in pricipio quiescēs adulatus ē dicēs: felici presuli ꝛc. Actuum. xxiiii.

De Ambitione.

Locutus est aaron et maria contra moisen dicentes: nōne similiter locutus est nobis dn̄s? et ꝑ hec verba videntur principatum populi ambire Nu. xii.

Chore et cōplices eius ambientes ad regnum populi: ceperūt populū cōmendare: moisen vero et aaron accusare: dicētes. sufficiat vobis/ ꝙ oīs multitudo sāctoꝝ est. cur eleuamini sup populū domini. Nu. xvi.

Abimelech filius fratris gedeonis callidus/ ꝓcurauit se eligi per amicos ex parte matris sue sꝫ postea pessīe successit vtrisqꝫ. vt ptꝫ Judicū. ix.

Oliua et ficus noluerunt supra ligna regnare sed ramus regnū ꝑsumpsit assumere. Similiter contingit in presūptuosis. Ibidem.

Supbꝰ aman secundus a rege habēs diuitias mltas et honores: nihil se habere putabat ꝙ diu mardocheū ante fores regis videbat: cuiꝰ mortē ambitiose cupiebat. sicut patet Hester. v.

Audiens seron/ ꝙ iudas cōgregauit ecclesiā fideliū/ ait faciā michi nomē: ꝛ gloriabor i regno et debellabo iudam sed tamen ipse cito fugit: a iuda debellatus. i. Macha. iii.

Cū vidisset simon magus ꝙ per impositionē manuū apostoloꝝ daref spiritus sanctus: obtulit

eis pecuniā dicens: date michi hanc potestatem: vt cuicunqꝫ imposuero manum accipiat spiritū sanctum. Actuū. viii.

Ambigebat iason sūmū sacerdotiū. et ꝓpter hoc mittebat regi. ccc. lx. talenta argenti et alia multa: ⁊ tñ modico tpe honore sacerdotij fūctus est. ii. Macha. iiii.

De Amicicia.

Loquebaṫ dñs moisi facie ad faciē: sicut solet homo loqui amico suo. Exodi. xxxiii.

Anima ionathe aīe dauid fuit conglutinata ⁊ dilexit eam sicut aīam suam. i. Regum. xviii.

Nā expoliauit ionathas se tunica sua qua erat indutus et dedit eam dauid. Ibidem.

Fuit signū fidelis amicicie et dilectiōis armigeri saul licet tñ indiscrete fecerit: scꝫ vidēs dñm suū mortuū irruit super gladium suū ⁊ mortuus est cum eo: vt patet. i. Regum. xxxi.

Misit abner nūcios ad dauid dicēs: fac mecū amicicias: et erit manus mea tecum. et reducam ad te vniuersū israhel. ii. Regum. iii.

Cusi amicus dei venit ad absalon ⁊ dissipauit consiliū achitofel. ii. Regum. xvii.

Propheta hieu dixit ad iosaphat/ q̄ ierat ad preliū cum impio achab regi israhel ꝑbens ei auxiliū: impio ꝑbes auxiliū et his q̄ oderunt deum amicicia iungeris ⁊ idcirco irā dei merebaris. ii. Parali. xix.

Audientes oēs tres amici iob malū quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo: vt visitarēt eū et consolarētur. quibus ipse iob dixit: subuerti

suni amicū vestrū. Job. ii. ca.

Rex alexāder misit ionathe epistolam dicens audiuimus de te ꝙ sis vir potens virib⁹. ꝛ aptus es vt sis amicus noster. i. Macha. x.

Accepit ionathas aurū ꝛ argentū ꝛ alia ēcenia multa et dedit demetrio: ꝛ īuenit gratiā ī oculis eius: et fecit eū principem amicorū. i. Macha. xi.

Uidit ionathas ꝙ tp̄s iā īgruat et misit romā viros statuere ꝛ renouare cū romanis amiciciā: .i. Mach. xii.

Postꝙ alexāder percussit demetriū misit ad ptholomeū regem egypti legatos: vt statuerent adinuicem amiciciā: ꝛ daret filiā suam in vxorē. .i. Macha. x.

Propter veterem amiciciā q̄dā astātes eleazaro / ꝑsuadebāt: vt carnes quas attulerant / qb⁹ etiā vesci liceret / manducaret et simularet se carnes porcinas comedere vt sic posset mortē euadē

Laudauit dn̄s villicū iniq̄tatis / ꝙ prudenter fecisset amicos sibi acq̄rendo de bonis dn̄i sui: cōcludendo per hoc ꝙ ꝑ talia debem⁹ nobis amicos acq̄rere: qui nos possint in eterna tabernacula recipere et introducere. Luce. xvi.

Posuit etiam dn̄s exemplum de illis q̄ media nocte vadunt ad amicos: vt petant aliq̄d ab eis Luce. xi.

In passione domini facti sunt amici pilatus ꝛ herodes. Luce. xxiii.

Cōmota ciuitate ephesiorū et confusa: quidā de asia q̄ erāt amici pauli / miserūt ad eū ne daret se in theatrum. Actuum. xix.

De aspectu et visu.

Prīa mulier/ viso ligni vetiti fructu pulchro: tulit de illo et comedit. Genesis. iii.

Pulchritudo etiā mulierū visa multorū fuit occasio malorū. nam videntes filii dei filias hoim q̄ essent pulchre ꝛc. Genesis. vi.

Abrahā dixit saray vxori sue: noui q̄ pulchra sis mulier: et cū viderint egyptii te: interficient me: et te reseruabunt. Genesis. xii.

Volens dyna filias regionis videre: ipsa visa corrupta fuit. Genesis. xxxiiii.

Judas vidit thamar ī biuio: et cū ea peccauit Genesis. xxxviii.

Vidit dauid de solario Bersabe se lauantem ex aduerso quam tulit: et postea virū eius occidit. ii. Regum. xi.

Cum intrasset iudith in cōspectu holofernis: statim captus est in oculis suis. Judith. x.

Vn̄ ibidē: sādalia eius rapuerūt oculos illius: et pulchritudo illius/ captiuā fecit aīam eius.

Viderūt duo senes susannā se quotidie lauantem/ et ortū intrantē/ et deambulantē. ꝛ exarserūt in concupiscentia eius. Danie. xiii.

De bellis et guerris.

Abraham cum paucis sociis quattuor reges debellauit. et Loth/ nepotem suum liberauit. Genesis. xiiii.

Nota q̄ in bello iusto nō tenet homo inimicis ꝑdicere bellū: vel eos p̄munire. īmo licet eis īsidias tendere: sicut patet ꝑ abrahā. Genesis. xiiii. et etiam Judicum. viii.

De gedeone ɔtra amalech misit moises iosue ad pugnandũ: ipse xp̄o in oratione permansit/ et plus fecit orando q̄ ille manibus feriendo. Exo di. xvii.

Ex precepto domini pugnantes filij israhel cõtra madianitas: tantam habuerunt victoriam: q̄. xxxii. milia virginũ fuerunt in preda. et tamē de populo israhel non fuerunt nisi. xii. milia. de quibus ne vnus quidem in prello mortuus est. Numeri. xxxi. et. xxi.

Vociferante populo/ et clangentibus tubis/ sicut preceperat dominus iosue: versi corruerũt et ciuitas ab eis capta est. Josue. vi.

Post mortem iosue/ filij israhel non leguntur ad preliũ missi: nisi consulto domino. et sic tradidit chananeum/ et phereseum in manus eorum Judicum. i.

Et nota de saluatore nomine aoth: quē suscitauit dominus filijs israhel. Judicum. iii.

Item dixit delbora ad barach: surge. Ibidem. iiii.

Et nota de tricentis viris. Ibidem. vii. Itē ix. et. xi.

Item de samsone. Ibidem. xiii.

Et deinceps vsq₃ ad decimũseptimum.

Tempore hely sacerdotis/ filij israel debellati sunt a philisteis. et postea filij israhel tēptantes dominum: tulerunt archam domini secum. sed philistei debellauerunt eos: et archa₃ domini ceperunt. i. Regum. iiii. et Ibidem. vii. ix. xi. xiiii xvii. et. xx.

Audientes q̄ dauid vocatus esset in regē sup israhel: ascenderūt vniuersi vt quererent eū. qui consuluit dn̄m: et ꝑcussit eos. ii. Regū. v.

Item dauid iterū et iteꝝ percussit philisteos ꝛ tulit frenum tributi de manu eoꝝ. ii. Regū. viii

Item percussit moab: et factus est ei seruiens sub tributo. ii. Regum. viii.

Item regē saba et de syria. xxxiii. milia viroꝝ et seruauit dn̄s dauid in oībus ad quecunq̄ ꝓfectus est. ii. Regum. viii.

Ioab dixit fratri suo: esto vir fortis: ꝛ pugnabimus ꝓ populo nostro: et ciuitate dei nostri. dn̄s aūt faciet quod bonū est in cōspectu suo. Et seq̄ꝫ q̄ in prelio fugerūt oēs īimici iacob. ii. Regū. x.

Benedab rex syrie/ obsidebat samariā. sꝫ vict⁹ fuit et fugatus ad mandatū dn̄i: pugnans cōtra pueros principū: q̄ erant. cc. xxxii. Sequēti autē anno venit iteꝝ benedab cū exercitu suo maximo et ceciderūt. c. milia peditū in die illa. iii. Regū. xx.

Samaria tādiu obsessa erat a rege syrie/ q̄ vēdebaꝫ caput asini. lxxx. argenteis. iiii. Regū. vi

Sed ad ꝟbū helisei fugati sunt syri: ꝛ ex hoc habuerunt maximaꝫ rerum abundantiam. iiii. Regum. vi.

Rex israhel multotiens debellauit regē syrie sed ꝓpter peccatū hoīm cepit dn̄s sup israhel: et percussit eos asael rex syrie in vniuersis finibus israhel. iiii. Reg. xiii.

Item nota ibidem. xxiiii.

Itē nota quomō āgelus dn̄i percussit exercitū

sennacherib. et ipse post modicũ tp̃s a filijs suis interfectus est. iiii. Regum. xix.

Egressus ẽ ꝯtra azam regẽ iuda sara ethiops cũ exercitu suo decies centenis milibus: et inuocauit dñm aza dicẽs. dñe nõ est apũ te vlla distãtia vtrũ in paucis auxilieris aut in multis. Exterruit itaq; dñs ethiopes et ruerunt vsq; ad internetionẽ. quia dño cedente contriti sunt. ii. Para. .xiiii. et. xv.

Phacee filius romelie rex israhel occidit de iuda. c. xxii. milia bellatoꝝ vna die: eo q̃ reliq̃sset dñm. ii. Para. xxviii.

Judith ꝑ totũ: quomõ ipsa occidit holofernẽ: et postea dixit dñs oĩpotens tradidi eũ in manu femine.

Uidẽs iudas machabeꝰ exercitũ serõ magnũ valde timẽtibus socijs ait: facile est multos concludi in manus paucoꝝ et non est differentia in cõspectu dei celi/ liberare in multis aut ĩ paucis ꝛc. et contritus est seron et exercitus eius. i. Macha. iii.

Item nota q̃ ipse iudas pugnaturꝰ sp̃ diuinũ auxiliũ per orationẽ ĩuocauit: p̃terq̃ in duobus bellis: vbi orasse nõ legitur Unũ fuit ꝯ antiochũ .i. Macha. vi. Secundum ꝯ bachidẽ et alchidẽ tunc ipse cecidit ꝛ ceteri fugierũt. i. Macha. ix

De Benedictione dei.

Creauit deus hoiem ad imaginẽ et similitudinẽ suã et benedixit ei. Genesis. i.

Noe quoq; bñdixit et filijs eius. Ibidẽ. ix.

Abrahe etiam dixit egredere de terra tua/ Et

seqtur: bñdicens benedicã tibi. Ibidem. xli.

Super ysmael exaudiui te dixit dñs abrahe: ecce bñdicã eũ et augebo. &c. Ibidẽ. xvii.

Dñs etiã benedixit isaac et locupletatus est. Ibidem. xxvi.

Loquẽs iacob auũculo suo labã dixit: modicũ habuisti quãdo veni ad te: et nunc diues factus es: benedixitq dominus ad introitum meum Genesis. xxx.

Dñs etiam bñdixit domui pharaonis ab egypto: pter ioseph: et multiplicauit substantiam eius. Genesis. xxxix.

Habitauit archa dñi in domo obededõ tribus mensibus: et benedixit dñs obededõ & oẽz domũ eius. ii. Regum. vi.

De Job dicitur: operibus manuũ suaꝝ bñdixisti. Job. i.

Item ibidẽ. xlii. dñs benedixit nouissima iob magis q̃ principio eius.

Ascensurus christus in celũ eleuatis manib9 benedixit discipulos. Actuum. i.

Electos etiam suos in vltimo iudicio bñdicet dicens: venite bñdicti patris mei: &c. Math. xxv

De Bñdictione & laude hoĩm.

Melchisedech rex salẽ occurrens Abraham reuertenti a cede quattuor regum ait: bñdictus dominus in excelsis/ quo ptegente hostes ĩ manibus eius traditi sunt. Genesis. xxiiii.

Obtenta victoria de syrach delborã & barach cecinerunt dicentes: qui sponte animas vestras domino de israhel obtulistis: benedicite domino

Judicum.v.

Post victoriam quam habuit de galaad dicitur: bñdictus dominus deus meus. Regũ.xvii.

Cum andisset hiram verba salomonis de templi edificatione dixit: benedictus dominus deus meus: qui dedit dauid filium sapientissimũ sup populum hunc plurimũ.iii. Regum.v.

Edificato templo dixit salomon corã vniuerso populo: benedictus dominus deus israhel.iii. Regum.viii.

Fecit dauid principem vnum ad confitendũ deo asaph: et fratres eius. Et sequitur: bñdictus dominus deus israhel ab eterno ꝛ vsq3 ineternũ .i. Para.xvi.

Vidẽs esdras animũ regis artaxersis bonũ/ ad iudeos ait: benedictus dominus deus patrũ nostrorũ.i. Esdre.vii.et.viii.

Completo muro ciuitatis ierusalẽ sub Esdra et neemia: dixerunt leuite: surgite ꝛ bñdicite deo ab eterno et vsq3 ineternũ. Neemie.ix.

Sara filia raguelis cũ compleret orationem: dixit. Bñdictũ est nomen tuũ de⁹ patrũ nostroꝝ qui cum iratus fueris misericordiam facies. Thobie.iii.

Thobias filiũ suũ instruxit dicẽs: oĩ tpe bñdic deo ꝛ pete ab eo/ vt vias tuas dirigat. Thob.iiii

Raguel ꝛ vxor ei⁹ vidẽtes ꝙ thobiã iuniorẽ ñ lederet demoniũ dixerũt: bñdicim⁹ te deũ isrł ꝗa nõ accidit nobis/ vt putabam⁹. Thobie.viii.

Angelus raphael monuit vtrũq3 thobiã/ vt benedicerent deum celi. Thobie.xii.

Osias princeps videns iudith cum capite holofernis ait: bn̄dictus deus q̄ creauit celū ꝛ terrā Judith. xiii.

Daniel post reuelatiōz sibi factā ait: sit nomē dn̄i benedictū. Danielis. ii.

Tres pueri in camino/deū bn̄dixerūt. Da. iii

Obtenta de hostibus victoria ꝛ altare edificato: sub iuda machabeo: filij israhel benedixerūt deum. ii. Machabeoꝝ. x.

Tribulationes patiens paulus ait: bn̄dictus deꝰ pater dn̄i nostri iesu christi. ii. Corītheoꝝ. i.

Audiui hoīes dicētes sedēti in throno ꝛ agno Bn̄dictio et claritas/honor ꝛ gl'ia ꝛc. Apoca. v.

De benedictione patrū antiquoꝝ.

Melchisedech rex salē reuertenti abraham a cede quattuor regū ait: benedictus abrahā deo excelso. Genesis. xiiii.

Benedixit isaac iacob dicens: det tibi deus de rore celi. Genesis. xxvii.

Bn̄dixit iacob filijs ioseph effraim ꝛ manasse et etiā filijs ꝓprijs singulis dans ꝓpriā benedictionē. Genesis. xlix.

Dixit dn̄s moisi: sic benedices filijs israhel. Moises ante mortē bn̄dixit filijs israhel dicēs: dominus de syna venit et de seyr ortus est nobis. Deutrono. xxxiii.

Jn cantico de victoria habita de sisara dicit: bn̄dicta inter oēs mulieres iahel vxor aberinei Judicum. v.

Noemi videns nurū suam ruth a boos fuisse honoratā dixit: bn̄dictus sit a domino qm̄ eandē

gratiā quā viuis prebuerat: seruauit ⁊ mortuis. Ruth. ii.

Cōmendans boos ruth/ ꝙ ad deū israhel cōfugerat: ait: bñdicta es a deo filia q̄ priorē misericordiā posteriore supasti. Ruth. iii.

Nunciatū est dauid ꝙ viri iabes galaad sepelissent saul: dixitq₃ ad eos: bñdicti vos a dño qui fecistis misericordiā hanc cū saul. ii. Regū. ii.

Apphendēs raguel dexterā filie sue: tradidit thobie dicens: deus abrahā ⁊c. Thobie. ii.

Gabel⁹ ingressus domū vt thobiā ibi iueniēs ait: bñdicat te deus israhel qa fili⁹ es viri optimi iusti et timentis deum et elemosinas facientis. Tho. ix.

Osias princeps populi dixit ad iudith: bñdicta es filia a dño deo excelso pre oībus mulierib⁹ super terram. Judith. xiii.

Factū est vt audiuit elisabeth salutationem marie exclamauit dicens: benedicta tu in mulieribus ⁊c. Luce. i.

De benignitate et misericordia dei.

r Ogans abrahā ꝓ sodomitis dñm et quasi importune petēs: sp tñ deus benigne rñdit vt patet Genesis. xviii.

Item fugienti iacob a facie fratris sui: dñs benigne et clementer apparuit. Genesis. xxviii

Item redeunti ab insecutione soceri sui liberauit. Genesis. xxx. ⁊ xxxi.

Ait dñs moisi: dimitte me ne irascatur furor meus cōtra populū istū. Cerno enī ꝙ dure ceruicis sit/ q̄si diceret: tu me tenes/ vt non possez eos

cōterere et delere. Exodi. xxxii.
Nota q̄ pie dn̄s locutus ad nathan de dauid et de domo eius. ii. Regum. vii.
Ezechias rex iuda dixit: dn̄s ppiciabit cūctis q̄ in toto orbe requirūt eū. ii. Parali. xxx.
Balach vocauit balaam vt malediceret filijs israhel sed dn̄s sp ecōtrario bn̄dixit eis. Numeri xxii. xxiii. et. xxiiii.
Nabuchodonosor vidit cū azaria et socijs ei⁹ similē dei in fornace ardēti sedentē. Da. xiii.
Item de susanna. Danielis. iii.
Itē de daniele in lacu leonū. Danielis. xiii
Machabeus et cū eo cōtra thimotheū pugnātes habuerunt auxiliū dei apparuerunt duo viri ii. Machabeoꝝ. x.
Item in prelio ꝯtra lisiam. ii. Machabeoꝝ. xi
Saluator ī domo simonis leprosi benigne discubuit. Mathei. xxvi. et Luce. vii.
Mariam magdalenā pie defendit contra ip̄z simonē et phariseos. Luce. vii.
Item cōtra marthā conquerentē. Luce. xi
Itē contra discipulos ppter effusionē vnguēti. Mathei. xxvi.
Uenientibus ac capiētibus ministris pōtificū christū dixit eis: si me queritis sinite hos abire. Johan. xviii.
Sciebat enī q̄ non erant parati ad martyriū sustinendū Et ideo infirmitati eoꝝ condescēdēs voluit vt parcerent eis.
Petrū post trinā negationē lachrymātē benigne respexit: et ad mia3 recepit. Luce. xxii.

Thome dubitanti se palpandū prebuit: et in fide solidauit. Johan. xx.
Dū lapidaret stephanus se illi ostendit: et eū ad sustinendū aiauit. Actuū. vi.
Paulum benigne conuertit. Actuū. viii.

De Blasphemia.

Filius mulieris israhelite pcepto dñi lapidatus fuit in deserto: qa nomen dñi blasphemauit. Leuitici. xxiiii.
Dixit hely filiis suis si peccauerit quis in virū placari potest ei dñs. Si autē in dñm peccauerit quis orabit pro eo? .i. Regum. ii.
Nathā ppheta peccatū dauid multū aggrauauit: eo q inimicos fecit blasphemare. ii. Regū xii.
Vir dei dixit ad regem israhel: qa dixerūt syri deus montiū ipse est dñs: et nō est deus vallium. dabo omnem multitudinē hanc grandē i manu tua. iii. Regum. xx.
Jesabel fecit imponi naboth blasphemiam et occidi. iii. Regum. xxi.
Displicuerūt blasphemie dño quas dixerunt serui sennacherib regis assyriorū. Vñ pcussit āgelus dñi. c. lxxxv. milia de eis. iiii. Regū. xix.
Nota q nō expedit siplices hoies ꝯ infideliū blasphemias disputare: ppter hoc phibuit ezechias ne populus suus blasphemando rapsaci aliquid responderet. iiii. Regū. xviii.
Item nota quod scribitur isaie. xxvi.
Obsidēte iuda Machabeo qādā psidiū qdā gētiles in eo existētes vba blasphemie et nefāda

iactabant. q̄ cito post termīati sūt. ii. Macha. x.

De confessione.

Ponebat dn̄s adā peccatū recognoscere: sed ille retorsit in mulierem ꝛ mulier in serpentem. Genesis. iii.

Cain peccatū recognouit et desperauit dicens: maior est iniq̄tas mea q̄ venia. Genesis. iiii.

Pharao dixit peccaui: licet se a peccato non conuertit. Exodi. ix.

Item dixit saul. i. Regum. xxvi. Item dixit antiochus. ii. Macha. ix. sed nullus eoꝝ veniaꝫ consecutus est: q̄a non recto corde dixerūt.

Afflicti filij israhel ꝑ serpētes ignitos dixerūt moisi: peccauimus q̄m locuti sumus cōtra dn̄m et contra te. Numeri. xxi.

Filij israhel vehementer oppsi a philisteis et filijs amon dixerūt: peccauimus. i. Regū. vii.

Humiliter recognouit dauid peccatū suum: ꝛ ideo audire meruit: dn̄s trāstulit peccatū tuū. ii Regum. xii.

Itē q̄n populū numerare fecerat: se ꝑcutiēdū obtulit deo loco populi īnocētis. ii. Regū. xxiiii

Neemias dixit: confitebor pro peccatis filiorū israhel. Nee. i.

Thobias licet ab infantia deū timuerit ꝛ mā-data eius custodierit: tn̄ dixit: non egimus scd̄m p̄cepta tua et non ambulauimus sincere corā te. Thobie. iii.

Tres pueri q̄ sancte et mūde vixerāt ī camino ignis dixerūt: peccauimus/ īiuste egim⁹ Da. iii.

Orans deū daniel dixit in ꝑsona populi: tibi

peccauimus iniqtatē fecimus. Da.ix.
Sextus illoꝝ septem fratrū incipiens ait: nos ꝓpter nosmetipsos hoc patimur: q̄a peccauimꝰ in deum nostrū. ii. Macha. vii.
Similia dixit latro cū christo crucifixꝰ: vnde veniā statim obtinuit. Luce. xxiii.
Predicante populo per asiā multitudini credentiū/ veniebant cōfitentes et annūciātes actꝰ suos. Actuum. xix.

De confidentia.

Moises confidenter arguebat pharaonem. Exodi. iiii. Et in similibus sequētibus aliis.
Confidenter ⁊ etiā reuerenter arguit nathan ꝓpheta dauid regē post adulteriū. ii. Regū. xii.
Dixit helyas ad achab nō ego turbaui israhel: sed tu et domus patris. et fecit. cccc. prophetas baal occidi. iii. Re. xviii.
Helyas dixit ochosie regi israhel: super lectū quē ascendisti nō descendes. iiii. Regū. i.
Spiritus domini induit zachariā filiū ioiade et stetit in cōspectu populi dicens. quare trāsgredimini p̄ceptū domini qđ vobis nō proderit. ii. Parali. xxiiii.
Mardocheus cū ꝯfidētia magna dixit hester regine. ne putes ꝙ aīam tuā tantū liberabis: q̄a in domo regis es pre cunctis hominibus iudeis Hester. iiii.
Cū dicerent socii iude ad eū vt liberaret aīam suā/ q̄a hostes erant multi: ipsi autē pauci: rn̄dit iudas: absit ꝙ fugiamus. Et si appropīquauit tp̄s nostrū moriamur in ꝟtute. i. Macha. ix.

Paulus apostolus presente pconsule elimā magū durissime increpauit. Actuū.xiii.

De cōpassione et pietate.

Compassus populo dauid: petiuit ab angelo percuti illoꝝ loco.ii.Regū.xxiiii

Helyas mulieri vidue compatiens: filiū eius mortuū resuscitauit.iii.Regū.xvii.

Heliseus mulieri vidue ⁊ obligate compassus oleū eius augmentauit.iiii.Regū.iiii.

Audiēs neemias miserabilem statū ciuitatis ierusalem fleuit diebus multis et tandē consiliū adhibuit auxiliū optimū.vt patet Neemie.i.

Dū regnaret sēnacherib ⁊ filios israhel exosos haberet: thobias pergebat quotidie per omnem cognationē suā et cōsolabatur eos.esuriētes alebat.nudis vestimēta pbebat.mortuos ⁊ occisos sollicite sepeliebat.Thobie.i.

Magnā habebat iob compassionē ꝙ dicebat: auris audiens beatificabat me: eo ꝙ pauperem liberassem ⁊ pupillū cui nō erat adiutor.benedictio perituri veniebat super me et cor vidue cōsolatus sum.Job.xxix.

Hester regina populo suo cōpatiens: ieiunio se affl ixit et ad regē ꝯ statutū intrauit.Hester.v

Cū reuelasset dn̄s ezechie pctā populi israhel et penas quas passuri erāt ex compassione amaricatus fuit et tristis.vt patet Ezechielis.xxiiii.

Cōtra nolētes pximis compati adducit dn̄s parabolā de seruo nequā.Mathei.xviii

Ad hoc aūt ꝙ hō pximo cōpatiaꝛ ⁊ misereaꝛ: multum iuuat memoria iudicii: vbi de operibus

misericordie mentio fiet specialis. Mathei.xxv
Judiciũ sine misericordia fiet ei q̃ non facit mi sericordiã. vt patet Jacobi.ii.
Paulus tãta anxietate fratrib⁹ suis ꝛ cogna tis cõpatiebať: q̈ ipse dicebat: tristitia ẽ magna: et cõtinuus dolor cordi meo optabã. Et ipse ana thema a xp̃o ꝓ fratribus meis. qui cognati mei sunt secũdũ carnẽ. Romanoꝝ.ix. Jtẽ galathas .iiii. filioli mei quos iteꝝ parturio.

De consilio bono.

Angeli loth dederũt bonũ consiliũ vt de sodo mis exiret: et generos duceret: post tergũ nõ re= spiceret: sed in monte se abscõderet. qui generos qui filias eius erant accepturi educere voluit: et ipsi noluerunt: et ideo cũ sodomitis pierũt. vxor eius respiciens retro: versa est in statuã salis. ipe loth q̃a nõ statim scd̃m consiliũ angeli in montẽ ascendit cũ ꝓprijs filiabus peccauit. Geñ.ix.
Ruben bonũ cõsiliũ fratribus dedit vt ioseph patri suo redderent: sed illi non acquieuerũt. Ge nesis.xxxvii.
Roboã filius salomonis noluit consilio senuz obedire/ sed consilio iuuenũ: ideo magnã ptem populi amisit. iii. Regũ.xii.
Sanũ consiliũ dedit achior holoferni: qđ ille contẽpsit ꝛ post paulũ occisus iueniť. Judith.v
Consiliũ bonũ placeat tibi/ et pctã tua elemo sinis redime: dixit dñs p daniclẽ ad nabuchodo nosor: qui non acquieuit: in bestiam mutatus est Danie.iiii.

De consilio malo.

Eua dedit viro suo de ligno vetito q̄si ꝯsulēdo vel suadendo q̄ comederet. Genesis. ii.

Balaam docuit balach quomō per mulieres posset filios israhel ad peccatū trahere: ⁊ sic eos contra dn̄m ꝓuocare. Numeri. xxiiii.

Filij amō male cōsuluerūt regi suo: vt dehonestaret nūcios dauid. ii. Regū. x.

Jonadab nepos dauid malū consilium dedit amon vt sororem suam deflorarett. ii. Regū. xiii.

Malum cōsilium dedit achitofel absalon. ii. Regum. xv.

Uxor iob stultū consiliū sibi dedit: sed ipse nō acquieuit. Job. ii.

Sapientes consiliarij pharaonis dederunt ei consilium insipiens. Jsaie. xix.

Iniquū ꝯsiliū dedit herodias filie sue Math. xiiii. et Marci. vi.

Nota in actibus q̄ mala consilia data sūt contra paulū. Actuum. xxiii.

De consolatione.

Postq̄ abrahā ad mandatū dn̄i de terra sua egressus est: ipse oīpotens dn̄s multis reuelationibus ipsū cōsolatus est. Gen̄. xii. xiii. xvii. xviii

Fugiente iacob a facie patris et sup lapidem dormienti: consolationem magnā dn̄s tribuit. Genesis. xxviii.

Apparuit dn̄s moisi exulanti et oues soceri pascenti. Exodi. iii.

Filijs israhel pluit mān̄a in deserto. Exo. xvi

Item carnes et aquā miraculose eis tribuit. Exo. xvii. et Numeri. xi:

Dixit dñs iosue non dimittã nec relinquã te. confortare et esto robustus. Josue. i.

Precepit dñs coruis: vt bis in die panẽ et carnes portarent helie. iii. Regũ. xvii.

Item postea misit ei fugiẽti a facie iesabel angelũ suũ in desertũ. Ibidem. xix.

Efficaciter ꝯsolatus est dñs ezechiã ꝑ ꝓphetã suum/ et per angelũ: qui occidit de exercitu regis assyrioꝝ. iiii. Regũ. xix.

Populũ israhel in ãgustia ꝛ timore existentẽ de holoferne: per manus iudith consolatus est. Judith. viii.

Itẽ consolatus est populus iudaicus ꝑ hester Hester. viii.

Angelus domini descendit cũ azaria et socijs eius in fornacem. Danielis. iii.

Item daniel consolatus est primo per angelũ qui ora leonũ conclusit. postea per abacuc: quem angelus de iudea in caldeã portauit super lacũ vbi erat daniel. Danielis. vi.

Itẽ susannã de morte liberauit. Danielis. xiii.

De consolatione facta machabeis: habeť machabeoꝝ in multis locis.

Paulus. ii. Corintheoꝝ/ p̃rio dixit: sicut abũdant passiones christi in nobis: ita et per christũ abundat consolatio nostra.

Item ibidem. vii. habetur: repletus fuit cõsolatione: quia sup̃abũdat gaudiũ in oĩ tribulatõe mea. ii. Corintheoꝝ. i.

Item benedictus pater domini ꝛc. petrũ dñs de carcere liberauit. Actuũ. xii.

¶Paulo & syla in carcere laudātibus deū: subi to de nocte factus est terremotus/et aperta sunt ostia et vincula vniuersoꝝ. Actuū. xvi.

Dixit dn̄s nocte paulo: cū corinthi predicaret noli timere sed loquere: et ne taccas. ego tecū sū: vt nemo noceat tibi. Actuū. xviii.

Cū paulus esset in custodia lisie claudi. ait ei deus: constans esto paule &c. Actuū. xxiii.

¶De correctione.

Corripere ꝓximū et reprehēdere/opus est mise ricordie. vn̄ abrahā postq̄ iurauerat abymelech statim increpauit eum. Genesis. xx.

Caritatiue compescuit abrahā iurgiū qd̄ erat inter pastores loth. Genesis. xiii.

Loth benigne sodomitas increpauit: sed illi non acquieuerunt. Genesis. xix.

Moises hebreū iniuriantē benigne corripuit: sed ille ꝑ malo habuit. Exodi. ii.

Increpādo ionathas maliciā saul patris sui contra dauid in principio aliq̄ tulit cū tempauit. i. Regum. xix.

Volens abigail virū suum nabal sup duritia sua quā exhibebat seruis dauid corripere: tēpus oportunū expectauit. i. Regum. xxv.

Abner bn̄ arguit asabel q̄ eū nimis vrgendo persequebat: sed ille audire contēpsit. & ideo oc cisus est ab eo. ii. Regum. ii.

Nathā ꝓpheta humiliter et discrete dauid de adulterio et homicidio arguebat. ii. Regū. xii.

Daniel discrete arguit regē balthasar p exem plū patris sui. & ille patienter audiuit: licet ꝯtra

cū esset. et postea danielē mltū honorauit. Da. v

Ueram et pfectā regulā dedit christus corripiendi fratrē dicēs petro: si peccauerit in te frater tuus. Mathei. xviii.

Petrus iudeos disceptantes arguit et ad fidē conuertit. Actuū. ii. et. iii.

Stephanus in consilio iudeorum existens: ipsos confidenter increpauit. Actuum. vi.

Paulus magū intuens q̄ pconsulē a fide nitebatur auertere dixit: O plene oī dolo. Act. xiiii.

Miro discretionis modo paulus arguit romanos et ex gentibus cōuersos: qa supba contētione volebāt se sibiīuicē supponere ostēdens vtrosqꝫ peccasse: et dei misericordia īdigere. Nā i gētiles legis naturalis et iudei legis mosaice fuerunt transgressores. Ro. iiii.

Corintheos arguit paulus: de hoc q̄ christus in eis diuidi videbatur: dicente vno. ego sū pauli. alio: ego sum apollo. i. Corintheorum. iii.

Rephēdit etiā eos de irreuerentia circa sūptionē eukaristie. i. Corintheorum. xi.

Itē rephendit eos q̄ multa a pseudo apostolis grauia sustinuerūt et ipsū: vt docuit in reuerētia non habuerūt. ii. Corintheorum. xi.

Itez de errore circa resurrectionē mortuorum. i. Corintheorum. xv.

Mandauit thessalonicēsibus arguere inqete ambulātes: et nichil operātes sꝫ curiose agētes. ii. Thessalonicenses. iii.

De Derisione.

Uiri soccoth et phanuel deriserūt gedeonem

zeber et salmana perseq̄ntē: ⁊ ideo male eis accidit. Judicum. viii.

Contēpsit nabal verba nūcioꝝ dauid dicens: quis est ille dauid? .i. Regū. xxv.

Jesabel achab regem viꝝ suum derisit dicens grandis auctoritatis es: et bene regis regnum israhel. iii. Regū. xxi

Pueri heliseū deridētes ⁊ dicētes. ascēde calue: a duabus bestijs deuorati sunt. iiii. Regū. ii.

Cursores ezechie pgebāt de ciuitate ad ciuitatem p̄dicātes: vt filij israhel cōuerterētur ad dñz at illi deridebāt eos ac susanabāt. ii. Para. xxx.

Misit dñs pphetas populo: eo q̄ pceret eis ⁊ habitaculo suo. ac illi susanabant nūcios dñi: sic puipendebāt sermones eius. ii. Para. xxxvi.

Excecato thobia: deridebāt eū parētes ei⁹ dicentes: vbi ē patiētia tua ⁊ spes tua. Thobie. ii.

Percussus iob vlcere pessimo: derisit eū vxor sua / et dixit: adhuc tu pmanes in tua sīplicitate. bn̄dic deo et morere. Job. ii.

Christus multipliciter derisus fuit. Luce. vii Si esset ppheta. Mathei. ix.

Et quare cū peccatorib⁹ et publicanis mādu͞cat ille. Mathei. ix.

Item qn̄ dicebat puella nō est mortua: deridebant eum. Luce. viii.

Et in multis locis vbi agit̄ de paciētia eius.

Judei audientes apostolos varijs linguis loquētes: deridebant eos dicentes: q̄a musto pleni sunt. Actuum. ii.

Qn̄ audierūt atheniēses paulū resurrectionē

mortuorum predicantem: quidam irridebant eum. Act. xvii.

De detractione.

Uxor pharaonis/ impie detraxit ioseph apud dominum suum. Genesis. xxxix.

Exodi. x. dixit pharao moisi/ cui dubium est quod pessime cogitetis. per quod patet quod mali bonis frequenter mala et falsa imponunt.

Locutus est maria et aaron contra moisen modica occasione habita: sed statim secuta est vltrix pena. Numeri. xii.

Siba seruus miphiboseth nequiter detraxit domino suo dauid et fides nimis cito ei adhibita est. ii Re.

Venerunt aduersus ionatham viri pestilentes (xvi. ex israhel vt interpellarent regem alexandrum aduersus eum sed ipse non intendebat ei. Macha. x.

Scribe et pharisei christo detraxerunt: dicentes eum samaritanum/ et demonium habentem: blasphemum: voracem carnium: gentis subuersorem: seductorem populi: prohibentem tributa dare cesari/ et multa alia vt appet in

De dilectione dei. (euuangelio.

Daturus dominus legem moisi ait: ego sum dominus deus faciens misericordiam in milia his qui diligunt me Exodi. xx.

Principium et perfectio est dilectio. Unde moises post repetita mandata ait: dominum deum tuum diliges. Deutronomij. vi.

Item quid petit dominus deus tuus a te: nisi quod diliges eum. Deutronomij. x.

Josue senex et longeuus vocauit israhel: et monens eos de multis dixit: hoc tantum diligentissime precaue: nisi vt tu diliges dominum deum. Josue. xxiii.

De rege dauid dicit: de oī corde suo laudauit deū: et dilexit dn̄m q̄ fecit illū. Ecclesiastici. xlvii

Salomon dilexit dn̄m: ambulans in p̄ceptis dauid patris sui. iii. Regū. iii.

Magdalene dimissa sunt peccata multa: q̄m dilexit multū. Luce. vii.

Cōmissurus christus petro gregem suum: ter quesiuit an eū diligeret. at ille r̄ndit: tu scis dn̄e quia amo te. Johān̄is. xxi.

Multū dilexit christū paul⁹ q̄ dixit: quis nos separabit a caritate dei? Romanoꝝ. viii.

Itē dixit: si quis nō amat iesū xp̄m anathema sit. i. Corinthe. xvi.

Item nos diligam⁹ christū: quoniā ip̄e prior nos dilexit. i. Johān̄is. iiii.

De dilectione ꝓximi.

Abraham deū sollicite pro sodomitis orabat qd̄ signū erat magne dilectionis. Genesis. viii.

Multū dilexit moises ꝓximos et subditos: q̄ orās deū ꝓ peccatis coꝝ ait: aut dimitte populo noxā hāc: aut dele me de libro in quo me scripsisti. Exodi. xxxii.

Anima ionathe colligata est aīe dauid: quaꝫ dilexit vt animā suam. i. Regum. xviii.

Ostendit dauid se amicū diligere: in planctu ionathe. Inimicū: vt in plāctu saul. ii. Regū. i.

Proximū: in planctu abner. ii. Regū. iii.

Filiū malū et sibi aduersariū: in planctu absalonis. Ibidem. xviii. et. xix.

Tantā vult nos deus erga ꝓximū habere dilectionē: vt peccāte vsq꜒ septuagies septies dimit

tat. Mathei. xviii.

De discordia.

Prīa discordia orta est de inuidia cain ⁊ abel Genesis. iiii.

Inter abraham et loth discordiā fecerūt pastores. Genesis. xiii.

Factū est etiā iurgiū pastoꝝ gerare aduersus isaac. habebat enī ipse magnā possessionem. vtꝫ Genesis. xxvi.

Oderat esau iacob ꝓpter benedictionez qua bñdixit ei pater loco sui. Genesis. xxvii.

Sichen rapuit et oppressit dinā filiam iacob ꝓpter qđ facta est discordia inter filios iacob et habitatores terre eius. Genesis. xxxiiii.

Multotiens iurgati sunt filij israhel aduersꝰ moisen in deserto: ꝓpter defectū potꝰ Exodi. xvi

Itē ad aquas ꝯdictiōis. Numeri. xx.

Discordia nimis inhonesta fuit inter absalon et dauid patrem suū q̄ eā suscitauit. Sꝫ absalon suspensus est. ii. Regū. xvii.

Facta est contentio inter discipulos christi: q̄s eoꝝ videret̄ esse maior. Marci. ix.

Ubi dicit̄ dissentio facta est in turba ꝓpter eū Sed hoc non placuit christo: vt patet ꝑ illud qđ sequit̄. Luce. xxii.

Murmur erat de christo in turba. alij dicebāt q̄a bonus. alij xo non: sed seducit turbas. ꝓpter qđ patet eoꝝ discordia. Johannis. vii.

Paulo et barnaba p̄dicātibus in ciuitate yconia: diuisa est multitudo ciuitatis: ⁊ q̄dā fuerūt cū discipulis: quidā contra. Actuū. xiiii

Occasione iohānis marci/ quē paul⁹ volebat ad ministeriū euuāgelij recipere: facta ē dissētio inter paulū et barnabā/ ita ꝙ abiuicē discederēt tn̄ illud totū fuit ad ꝓfectū/ vtilitatē/ ⁊ multiplicationē euuāgelij. Actuū. xv.

De duricia cordis.

Cain post correctionē dn̄i peior factus: fratrē occidit. Genesis. iiii.

Induratū est cor pharaonis: qđ nec ꝑ blanda verba moisi/ nec per flagella dn̄i potuit emolliri Exodi. vi. vii. viii. ix. x. xi.

Filij israhel ad credendū et obediendū deo rebelles fuerūt. et ideo ait de eis dn̄s: cerno ꝙ ppl's ille dure ceruicis sit. Exodi. xxxii.

Nota ꝙ pluries filij israhel audiētes mādata dn̄i: contrariū fecerūt. Judicū. ii.

Hely filios suos corripuit. sed nihil eis ꝓfuit .i. Regū. ii.

Saul neqꝫ ꝑ v̄ba ionathe/ neqꝫ ꝑ minas dauid ad diligendū ipsū dauid potuit emolliri. sꝫ ipsū ꝑsecut⁹ est: et cum lancea ipsū voluit occidere. i. Regū. xviii. et. xix.

De nabal dicitur ꝙ pessim⁹ erat ⁊ maliciosus i. Regū. xxv.

Mittebat dn̄s viris iuda ꝓphetas p̄dicantes vt ad eū redire deberēt. quos illi audire nolebāt īmo zachariā filiū ioiade increpantē crudeliter occiderūt. ii. Paralipo. xxiiii.

Ezechia rex iuda misit nūcios ī vniuīsū israhel dicēs: nolite obdurare ceruices vr̄as sicut patres vestri. ii. Paralipo. xxx.

Beatus stephanus iudeos ardēter increpās ait: dura ceruice et incircūcisi cordibus vos sēp spiritui sancto resistitis. Actuū. vii.

De Ebrietate.

Ebrietas multa mala facit. nā noe inebriatus vino denudat⁹ ē in tabernaculo suo. Genesis. ix.

Loth inebrians incestū cum filiabus cōmisit. (Geñ. xix.

Sedit populus cōedere et bibere/ & surrexerūt ludere. Exodi. xxxii.

Dixit dñs ad aaron vinū & oē qd pōt iebriare nō bibis tu & filij tui: qñ intrabis tabernaculum. Leuitici. x.

Quicunqꝫ votū fecerit dño: a vino et oē quod inebriare potest abstineat. Numeri. vi.

Prima tēptatio filioꝝ israhel in deserto fuit de potu. Exodi. xvii.

Amon in conuiuio absolō temulētus occisus fuit. ii. Regū. xiii.

Benadab rex syrie temulētus hēbat in tabernaculis maximū exercitū: et tñ ꝑ pueros pricipū ꝓuiciarū victus fuit. iii. Regū. xx.

Uidens zeyla dñm suū regem israhel occidit eum. Regum.

Holofernes bibit multum vinū et iudith ipm interfecit. Judith. xiii.

Uocauit dñs ad planctū & ad fletū. et ecce gaudiū & leticia. occidē vitulos: iugulare arietes: et bibere vinū cōedam⁹ & bibam⁹/ cras moriemur Isa. xxii.

Ptolome⁹ fecit cōuiuiū sūmo sacerdoti & duobus filijs eius. cum inebriati essent: occidit eos.

.i. Machabe. xvi. Et ideo nolite iebriari vino inquit apostolus. in quo est ꝛc.

De Electione.

Consilio iethro sacerdotis madiã/moises elegit iudices timentes deũ. et qui odiunt auariciã Exodi. xviii.

Precepit dñs moisi vt tolleret duodeciz virgas scdz nũeꝝ filioꝝ israhel: et poneret in tabernaculo. virga autem aaron q̄ erat de tribu leui/sequenti die germinasse iuenitur. Numeri. xvii.

Volens moisi vlcisci de madianitis/ait: mille viri de singulis tribubus. eligentur/q̄ mittētur ad bellũ. Numeri. xxxi.

Moisen elegit deus ad educēdũ filios israhel de egypto. Eodē tpe post moisen iosue ducē ppli elegit. Nu. xxvii.

Post iosue iudã ducem constituit. Judicũ. i.

Saul reuelauit dñs samueli eligendũ esse in regem. i. Regum. x.

De mãdato dñi speciali iuit samuel ĩ bethleē: et vnxit dauid in regem israhel. i. Regũ. xvi.

Unde ipse inquit: ipse elegit dauid seruũ suũ .i. Paralipo. xxviii.

Placuit domino vt me eligeret super cunctũ populũ israhel.

Moriturus dauid dixit maioribus israhel: de filijs meis elegit domin⁹ salomonē: vt sedeat in throno regni israhel. i. Para. xxviii.

Sumpsit iehu litteras: et misit in samariã ad supiores ciuitatis dicens: elegite meliorē/ꝛ eum qui vobis placuerit de filijs dñi vestri: et ponite

eū super soliū patris sui: et pugnate ꝓ domo dn̄i vestri. iiii. Regū. x.

Congregati sunt oēs amici iude: et dixerunt ionathe ex quo frater tuus iudas mortuus ē: vir similis ei nō est: nūc eligim⁹ te hodie ꝓ eo nobis esse principē et ducem. i. Macha. ix.

Uocauit iesus discipulos suos/ et elegit ex eis xii. apostolos quos vocauit. Luce. vi.

Post ascensionē dn̄i discipuli duos statuerūt: ioseph et mathiā: et dixerūt. tu dn̄e q̄ nosti corda hoīm: ostende quē elegeris ex his. Act. i.

Sermo quē dixerūt apostoli: placuit oī multitudini et elegerūt stephanū virū plenū fide ⁊ spū sancto: et philippū. Actuum. vi.

Ministrātibus discipulis dn̄o/ et ieiunātibus illis: dixit illis spūssāctus: segregate barnabam et paulū ad opus ad qđ assūpsi eos. Actuū. xiii.

De fide.

Credidit abrahā deo q̄ ei difficile rē ꝓmiserat ⁊ reputatū est ei ad iustitiā. Genesis. xv.

Moises dn̄o credidit vsq₃ ad aquas ꝯdictōis: Sed ibi aliquātulū dubitauit. Numeri. xx.

Dixit ionathas armigero suo. non est difficile deo in multis saluare vel in paucis. i. Re. xiiii.

Magnam fidē habuit dauid/ qui cōtra goliā pugnaturus dixit: tu venis ad me cū gladio et hasta: ego autē venio ad te cū funda et lapide in noīe dn̄i. ii. Regū. xvii.

Dixit iosaphat rex iuda exercitui suo: ad pugnā congregato: credite dn̄o deo vestro ⁊ securi eritis. ii. Paralipo. xx.

Esdra scriba per magnā viā iturus ꝛ piculosā noluit conductū a rege petere: sed cōuertit se ad orationem et ieiuniū. i. Esdre. viii.

Uidens neemias edificātibꝰ pericula iminere dixit deus vester pugnabit ꝓ nobis: et nosipsi faciemus opus. Neemie. iiii.

Maxime fidei verbū dixerūt socij danielis nabuchodonosor: deus noster quē colimꝰ nos pōt eripere de camino ignis: ꝛ de manu tua liberare Danielis. iii.

Judas socijs suis timētibꝰ dixit. facile ē multos ꝯcludere in manꝰ paucoꝝ: et nō est differētia in ꝯspectu dei: an in multis/ an ī paucis liberare q̄a nō in multitudine exercitus victoria belli: ꝫ de celo fortitudo est. i. Macha. iii.

Nota de fide susanne. Danielis. xiii.

Item de eleazar: qui noluit comedere carnes porcinas. ii. Macha. vi.

Itē de matre cū septē filijs. ii. Macha. vii.

Zacharie dixit angelus: q̄a nō credidisti: eris tacens ꝛ non poteris loqui. Luce. i.

Elizabeth beatā ꝟginē ꝛ matrē iesu mariā salutādo ꝯmēdauit dicēs/ beata q̄ credidisti. luce. i.

Nota de fide triū regū. Mathei. ii.

Cōmēdaꝶ a dn̄o fides cēturionis/ q̄ dixit: dn̄e non sū dignꝰ. et seq̄r̄ q xp̄s dixit nō inueni tantā fidē in israhel. Mathei. viii. ꝛ Luce. vii.

Multū potest valere fides ꝓpria: si tm̄ valuit fides aliena paralitico: vidēs eni fidē illoꝝ q̄ eū deposuerāt an̄ illū/ dixit: remittūtur tibi pctā tua: et statim sanatus est. Luce. v. Mathei. ix.

Petrus ambulãs sup vndas maris/videns ventũ validũ: timuit. et ideo dñs arguit eũ dicẽs modice fidei q̃re dubitasti: Mathei. xiiii.

Cõmẽdat a dño fides mulieris chananee: qñ dixit. o mulier magna est fides tua. Mathei. xv. Marci. vii.

Item de fide magdalene. Luce. vii.

Nota de infidelitate thome apostoli. Johã. xx

Quidã vir de ciuitate listris: q̃ nunq̃ ambulauerat: audiuit paulũ p̃dicãtẽ. paulus aũt vidẽs q fidem haberet/dixit ei: surge super pedes tuos rectus. Actuũ. xiiii.

De fidelitate erga p̃ximũ.

Joseph dño suo fidelis fuit q̃tum ad vxorem. Genesis. xxxix.

Item in cõsilio quod dedit ei: et in ministerio quo seruiebat. Genesis. xli.

Raab meretrix fideliter egit cũ exploratorib⁹ quos miserat iosue. Josue. ii.

Josue etiã fideliter egit cũ gabaonitis licz eũ fefellissent: ipse tñ pacta et iuramenta seruabat. Josue. ix. ⁊. x.

Fideliter ĩdicauit ionathas dauid irã patris sui ⁊ eũ excusauit ⁊ cõfortauit/q̃tũ potuit. i. Re. xix

Magna fidelitas fuit lz ĩdiscreta: q armiger saul vidẽs dñm suũ mortuũ: noluit vltra viuẽ: sz irruẽs sup gladiũ seipsũ occidit. i. Regũ. xxxi.

Urias etheus noluit eẽ ĩ delicijs suis q̃ diu dñs su⁹ ioab cũ exercitu laborabat. vt pz. ii. Regũ. xi

Instãte captiuitate ciuitatis rabba quã obsidebat ioab misit ad dauid/vt veniret ⁊ illã caperet ⁊

dño suo: nõ sibi honor ascriberet. ii. Regũ. xii

Cũ fugeret dauid a facie absalõ: dixit ei ethai viuit dñs: q̃a in quocunq; loco dñe mi fueris rex siue in morte/ siue in vita: ibi et erit seruus tuus. ii. Regũ. xv.

Cũ separet oĩs israhel a facie dauid: secutus ẽ eũ siba: viri aũt iuda adheserũt regi suo sicut cõstantes et fideles. ii. Regũ. xx.

Tres robustissimi viri fideliter defenderunt dauid contra philistim pugnantẽ: et attulerũt ei de cisterna bethleẽ aquam quã cum magno desi derio petiuit. i. Paralipo. xi.

Valde fideliter egit ioiada põtifex: cum ioas filius iorã &c. Sed ipse male recognouit postea. ii. Paralipo. xxiiii.

Ozias sũmus pontifex et alij sacerdotes fideliter laborauerũt ad custodiendũ deposita viduarum et pupillorũ. ii. Macha. iii.

De fletu.

Fleuit agar ab ysmahele secedens: nec voluit videre principiũ morientis. Genesis. xxi.

Eiulatu magno fleuit esau vt benedictionem patris haberet. Genesis. xxvii.

Omnis multitudo videns occubuisse aaron: fleuit super eum. xx. diebus. Numeri. xx.

Filij israhel fleuerũt moisẽ mortuũ. xxx. diebus Deutronomũ. xxxiiii.

Angelus dñi venit ad locũ flentiũ et impropauit filijs israhel beneficia que a deo receperant: et peccata que cõmiserant: et ipsi eleuauerũt vocẽ et fleuerũt. Judicum. ii.

Pugnauerunt filij israhel contra beniamin et fleuerunt coram dño. Judicum. xx.

Et post victoriã iterum fleuerũt ppter destructiõez fratrũ suorum. Judicum. xxi.

Orauit dñm ãna p filio flens largiter. i. Re. i.

Dauid et ionathas osculãtes seinuicẽ fleuerũt. i. Regũ. xx.

Uidens dauid ciuitatẽ sicelech esse accensã/ et hoĩes inde captiuos ductos: planxerũt ipse et populus q cũ ipso erat vsq dũ deficerent lachryme in eis. i. Regũ. xxx.

Fleuit dauid p infirmo filio. quo mortuo: flere cessauit. ii. Regũ. xii.

Fleuit rex ezechias fletu magno orans dñm: ppter mortẽ quã vidit sibi ĩminere. iiii. Re. xx.

Cũ audisset ozias rex iuda cõminationes scriptas in libro legis dñi, ppter peccata: scidit vestimenta sua cum fletu: et multum deo placuit. iiii. Regum. xxii.

Cum audisset esdra miserabilẽ statũ ierusalẽ fleuit diebus multis: et ieiunabat et orabat ante deum. Neemie. i.

Legente esdra vba legis distincte et aperte ad intelligendũ: fleuit oĩs popul9. Neemie. viii.

Morã faciente thobia iuniore cũ non rediret: fleuit mater eius. Thobie. v.

Cũ exposuissz achior oĩa q dixerat holoferni: oĩs populus lamentatione communi deo preces effuderunt. Judith. vi.

Factus ẽ fletus et vlulatus magn9. Ibidẽ. vi

Itẽ fleuit iudith ad lectũ holofernis. Judith

d. i.

xiii.

Mardocheus audiens iniquā sententiā latā contra iudeos scidit vestimēta sua: et eiulatu magno clamans/animi sui amaritudinē ostēdebat et apud iudeos: et apud oēz ꝓuinciā ad quā illa iniqua sentētia ꝑuenerat: planctus ingens erat. Hester. iiii

Sanctus iob flebat ꝓ miserijs ꝓprijs: et versa est in luctū/cithara mea/et organū meū in vocem flentiū. Job. xxx.

Item ꝓ miserijs alienis dicens: flebā quondā super eo qui afflictus erat et cōpatiebatur anima mea pauperi. Job. xxx.

Dauid frequēter fleuit sicut ipe ī suis psalmis attestatur in multis locis.

Isaias videns afflictionē populi sui dicebat: discedite a me: qa amare flebo: non consolemini me. Isaie. xxii.

Jeremias ait ego plorans et oculus meus deducens aquā. et seqtur: multi aūt et gemit⁹ mei et cor meū merens. Jeremie. i.

Daniel quoqꝫ ait: ego daniel lugebaz diebus triū ebdomadaꝝ: panē desiderabilē nō comedi. Danielis. x.

Susāna flens suspexit in celū: et exaudiuit eā dñs. Danielis. xiii.

Antiochus fecit cedere oēz hoīem in ierusalē et factus est planctus nimis in israhel: oīs maritus assumpsit lamentū. et qui sedebāt in thoro maritali lugebant. i. Macha. i.

Planxit oīs israhel planctu magno ꝓ morte

matathie.i.Macha.iii:

Fleuerũt oẽs de israhel sup iudã machabeũ; fletu magno: et lugebant dies multos ꝛ dixerũt: quomodo cecidit potens qui saluũ fecit israhel .i.Macha.ix.

Contristatus animo antiochus ꝑpter iniquã mortẽ onie: ꝛ flexus ad misericordiã lachrymas fudit: recordatus defũcti sobrietatẽ ꝛ modestiã. ii.Machabeoꝝ.iiii.

Magdalena ter legitur fleuisse. Primo pro peccatis suis. Luce.vii.
Secundo: ꝑ morte fratris. Johãnis.xi.
Tertio: ꝑ morte dñi. Johãnis.xx.

Saluator ter legitur lachrymas effudisse sup lazarũ mortuũ. Johannis.xi.
Super ciuitatẽ ierusalem. Luce.xix.
In passione ad hebreos.v.
Unde preces cum clamore valido et lachrymas offerens.

Petrus post trinã negatõe; dñi fleuit amare Luce.xxii.

Christũ ad mortẽ eũtẽ sequebat turba multa: que plangebãt eũ ꝛ lamentabãtur. Luce.xxiii.

Paulus cũ lachrymis domino seruiebat. ait ꝛ fratribus: vos scitis quomõ omne tp̃s vobiscũ fui seruiens deo cũ omni humilitate ꝛ lachrymis multis. Actuũ.xx.

Itẽ cũ lachrymis ꝑrimũ amonebat dicens: ꝑ trienniũ nocte ac die nõ cessaui cũ multis lachrymis monens vnũquẽq; vestꝝ. ꝛ sequitur. magnus fletus factus est oĩm. Actuũ.xx.

Item philippẽ.iii. Multi ambulant quos di cebã sepe vobis: et nunc dico/ flens inimicos cru cis christi.

Cum venisset petrus in ioppe: venerũt ascen dentes oẽs vidue flentes et ostendentes tunicas Actuum.viii.

De Gratiaꝝ actione.

Obtenta de inimicis mirabili victoria: veniũt ad moisen pricipes filioꝝ israhel dicẽtes: ꝙ nul lus de suis in bello cecidit: et iõ donaria magna obtulerunt dño. Numeri.xxxi.

Post victoriã sisare habitã barach ⁊ delbora concinerunt. Judicum.v.

Audiens dauid reuelationẽ factã nathan ꝓ phete de regni sui duratione: humiliter gratias egit.ii. Regum.vii.

Multũ est dñs laudãdus.qm̃ dat pplo bonũ principẽ vl' prelatũ.iuxta illud Regũ. bñdictus deus ꝗ dedit dauid filiũ suũ sapientissimũ super hũc populũ.iii. Regũ.i.et.v.

Judas machabeus ⁊ populus hierosolimaꝝ scripserũt aristobolo dicentes: de magnis pericu lis liberati a deo magnifice gratias agimus ipsi .ii. Macha.i.

Qñ xp̃s voluit aliqđ opus grande facere: fre quẽter legitur in celũ respexisse et gratias egisse patet in panum multiplicatione. Mathei.xiiii. Luce.ix. Marci.vi.et Johan.vi.

Item in lazari resuscitatione. Johan.xi.

Item in eukaristie institutiõe. Mathei.xxvi. Luce.xxii.

Unus illoꝝ .x. leprosorū ad mandatū dn̄i mū datus: regressus gratias egit. Luce .xvii.

Gratias agebat paul⁹ ꝓ sua cōuersione dicēs gratias ago deo meo / q̄ me cōfortauit in christo: q̄a prius fui blasphemus ⁊ ꝑsecutor ⁊ cōtūelios⁹ sed mi̅az dei consecutus sū .i. ad Thimotheū .i.

Itē ꝓ sua ⁊ alioꝝ victoriosa cōuersatōe dicēs gratias deo qui sꝑ triūphat nos in christo iesu. ii. Corintheoꝝ .ii.

Itē ꝓ bn̄ficijs fratribus collatis. Romano .i. dicens primū gratias ago ꝓ oīb⁹ vobis: q̄a fides vestra xp̄o in vniuerso mundo ministrat

Item ꝓ consolatione: quā gratiaꝝ actionem possumus deo retribuere pro vobis in oī gaudio quo gaudemus .i. Thessalonic̄ .iii.

Itē gratias in oīb⁹ admonebat. Ephese .v. dicens: gr̄as agētes sꝑ pro oībus ⁊c.

De gratitudine.

Cū abrahā ꝑcussisset quattuor reges et omnē substātiā eoꝝ reduxisset: rex sodomoꝝ egressus est in occursū eius et oīa obtulit ei: exceptis solis aīabus. Ubi notandū est ꝙ licet abrahā oblata respuerit: tn̄ bene voluit ꝙ socij sui partē de p̄da haberent: tanꝙ suffragijs eorum non ingratus Genesis .xiii.

Postꝙ iacob seruierat labā auūculo suo multis ān̄is dixit ei laban. nūq̄d q̄a frater meus es: gratis seruies michi? Gen̄ .xxix.

Cū liberasset gedeon israhel de inimicis: dixerunt oēs ad eū: dn̄are nostri tu et filius tuus: q̄a liberasti nos de manu madian. Judicū .viii.

Dixit dauid ad abyathar/cuius pater ipsum dauid diligebat. mane mecuz ne timeas. si quis quesierit aīam tuā: queret et meā. i. Regū. xxii.

Propter amorē ionathe filij saul: inquisiuit dauid si aliquis esset superstes de genere eius: ⁊ cōstituit mephiboset filiū ionathe cōuiuā mense sue. ii. Regū. ix.

Hester regina grata fuit mardocheo nutritori suo. vt patet Hester. ii. et. iiii.

Prōpte et grate recognouit paulus gratiam binā sibi collatā/dicens ad galathas. iiii. Sicut āgelū dei recepistis me: ⁊ si fieri potuisset oculos vestros eruissetis: et dedissetis michi.

De Gula.

Gula primū peccatum fuit. et incepit a primo parente. Genesis. iii.

Esau ꝓ lente fratri suo primogenita vēdidit Genesis. xv.

Flagrabat populus israhel desiderio carniū sedens et flens: dicens q̄s dabit nobis carnes ad vescendū. Numeri. xv.

Pria tēptatio in deserto filioꝝ israhel fuit de potu. Exodi. xv. Scd̄a de cibo. xvi.

In epulis sunt hoīes audaces et loquaces: vt patet Judicū. ix. vbi inter epulas et pocula maledicebant Abymelech.

Epulātibꝰ philisteis fregit sāson ipoꝝ domū et cecidit super eos. Judicū. xvi.

Volebant filij hely sacerdotis carnes crudas ab offerētibus accipere: vt eas sibi lautius ꝑparent. i. Regū. ii.

Comedit ionathas contra phibitionē patris modicū de melle: et leuiter eū occidisset: si populus non accurrisset. i. Regū. xiiii.

Comederūt et saturati sunt et impinguati et abūdauerūt delicijs in bonitate magna: te autē ad iracundiā puocauerūt. Neemie. ix.

Amon a cōuiuio regine hester letus ē egress⁹: in crastino aūt cū. iiii. filijs patibulo est affixus. Hester. vii.

Job multa mala nouerat in puiuijs cōtigisse. vñ p filijs epulātibus cōsurgens diluculo: offerebat holocausta p singulos dies. Job. i.

Christū prio de gula diabolus tēptauit dicēs: si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. Mathei. iiii. Marci. i. Luce. iiii.

Contra edaces et comestionibus vacantes: valet exemplū de diuite q epulabat quotidie splendide/ quomō postea in ligua specialiter fuit cruciatus. Luce. xvi.

Post splendidas ⁊ pingues refectiones/ non possūt bene hoīes oratiōibus et vigilijs vacare. vnde discipuli christi post cenā nec vna hora poterant vigilare. Mathei. xxvi. Marci. xiiii. Lu

De homicidio. (ce. xxii.

Homicidiū cain prio cōmisit qd deus grauiter puniuit: cum tñ non esset in lege scripta phibitū Genesis. iiii.

Occidit cain abel: moises egyptiū. Exodi. ii.

Dauid goliā. i. Regū. xvii. Joab abner. ii. Regū. iii.

Herodes iohānē baptistā Mathei. xiiii. Marci

d. iiii.

Sed considera diuersas intentiones et causas. Homicida debet q̃si occis⁹ reputari. vñ rebecca Geñ. xxvii. dixit cur vtroq̃ orbabor filio in vno die? quia si esau occidisset iacob: vtrūq̃ ꝑdidisse filium reputabat.

Si zebee et salmana fratres gedeonis non occidissent: nequaq̃ postea ab eodem fuissent occisi. Judicum. viii.

Abymelech occidit fratres suos. lxx. vt solus regnaret: sed tamen ipse modico tẽpore dñatus fuit: et multa mala sustinuit. Judicū. vii. et. viii

Quia sacerdos abymelech dauid fugientem cõfortauit: saul eū cū multis sacerdotib⁹ ⁊ mulieribus et paruulis occidit. i. Regū. xxii.

Occidi fecit dauid adolescentẽ/ q̃ dixit se saul occidisse. ii. Regū. i.

Joab occidit abner ĩ vltionẽ fratris sui asabel quẽ ille occidit. ii. Regū. iii.

Fecit dauid vriã occidi: ꝓpter quod dñs eum grauiter puniuit. ii. Regū. xi.

Tantus horror fuit effūdere hūanū sanguinẽ q̃ licet dauid optimus erat: tñ dñs noluit q̃ ip̃e templū edificaret. ii. Regū. vii.

Quãuis ioab miles ꝓb⁹ fuerit et dño suo valde fidelis: tñ q̄ duos viros ꝓditiose occidit/ fecit eū etiã salomon occidi: licз teneret cornu altaris .iii. Regum. ii.

Jesabel fecit naboth iniuste occidi. ⁊ nõ causa dei. iii. Regum. xxi.

Duo presbyteri qui volebãt susannã morti tra

dere: iudicio danielis conuicti: a populo sunt occisi. Danielis. xiii

Occidit triphon ionathã et duos filios eius: cũ tñ recepisset a simone centũ talenta argenti ꝓ eoꝝ liberatione. i. Macha. xiii.

De hospitalitate.

Abraham ãgelos celebriter recepit hospitio: et que pegrinis necessaria videbãt: fecit parari. Genesis. xviii.

Loth ãgelos transeũtes hoies putãs: obnixe ad hospitiũ inuitauit et necessaria ministrauit: et contra incusãtes vt potuit defendit. Geñ. xix.

Laban seruũ abrahã cũ filio suo veniente gratanter hospitio suscepit. vñ dixit ꝑparaui domũ et hospitiũ camelis. Genesis. xxiiii.

Prece magna iethro pegrinũ hospitio suscepit. Exodi. ii.
Et postea ipse et filij eius et nepotes eiꝰ honorifice p ipsũ magnificati fuerũt.

Moises Deutronomij. x. dixit: deus amat peregrinũ: et dat ei victũ et vestitũ. ergo et vos peregrinos amate: qa et vos aduene fuistis.

Helyas mulieris filiũ apud quẽ hospitabat a morte suscitauit. iii. Regũ. xvii.

Idẽ habet in legenda de sãcto germano epo: qui post cenã/ iussit vt ossa sup pellẽ ante matrez ipsius vituli ponant. quo facto: vitulus surgit ꝛ comedit ꝛc.

Mulieri sunamiti filiũ non habenti/ heliseus apud eam hospitatur. et ei filiuz impetrabat: ꝛ a morte suscitabat. iiii. Regũ. iiii.

Bonus hospitalarius erat iob qui dixit: foris nõ mansit peregrinus: ostiũ meũ viatori patuit. Job. xxxi.

Ambulans p mũdũ iesus christus: nõ habuit vbi caput suũ reclinaret. Mathei. viii.

Marthã xpo spiritualẽ hospitã legit habuisse Luce. x.

Qñ saluator discipulos misit ad pdicãdũ: in illis seipsum recipi asserit. Mathei. x. et Luce. x. dicens: qui vos recipit: me recipit. q vos audit: me audit. qui vos spernit me spernit.

Zacheus xpm gaudẽs hospitio recepit. et xps eũ magis gaudere fecit dicẽs: hodie huic domui salus facta est. Luce. xix.

Exẽplo duorum discipulorum q dñz in specie pegrini secũ ad hospitiũ veire coegerũt: ptz q pegrini nõ solũ vocandi: sed etiã compellendi sũt ire ad hospitiũ. Luce. xxiiii.

Apostoli multũ hospitabãtur in domibus artificũ et hominũ mediocriũ. vñ legitur de petro: Actuũ. viii. Hic hospitatur apd simonẽ quendã coriarium.

Jtẽ de paulo actuũ. xviii. q ipe manebat apd aquilã et pristilã qui artifices quidã erant.

Obnixe et istãter depcata ẽ lidda purpuraria paulũ et socios eius vt manerent in domo eius. vnde actuũ. xvi. dicitur coegit nos

Jnter cetera ad que specialiter ĩducit paulus hebreos: ad Hebreos. xiii. est hospitalitas/ dicẽs hospitalitatẽ nolite obliuisci. per hãc qdã hoĩes angelis placuerũt hospitio receptis.

¶ De humilitate.

Humilitatis cõmendatio/patet ex hoc quod dixit ãgelus ad agar. Genesis.xvi.reuertere ad dñam tuã.et humiliare sub manu illius.

Humiliter loquebatur abrahã dicens:loquar ad dñm cũ sim puluis et cinis. Genesis.xviii.

Quinquies excusauit se moises anteꝗ̃ vellet ducatũ populi recipe.nec acquieuit: donec dñm iratũ intellexit. Exodi.iii.et.iiii.

Gedeon angelo sibi dicente/ vade in hac forti tudine tua liberabis filios tuos israhel:respõdit ecce familia infima est in manasse:ꝛ ego minimꝰ sum in domo patris mei. Judicũ.vi.

Filij effraim iurgantes cõtra gedeonẽ: fugati fuerũt per eius mansuetudinẽ et humilẽ respõsi onẽ. Judicũ.viii.

Humilitatẽ pretẽdebat saul in ope ꝛ sermone anteꝗ̃ in regẽ esset vnctꝰ/scꝫ qñ querebat asinas patris sui:et quando excusabat se apud samuelẽ i. Regum.ix.

Et postea dictũ ẽ ei.i.Regũ xv.nõne cũ paruꝰ esses factus es caput in tribubus israhel?

Dauid licet p samuelẽ vnctus esset in regẽ:tñ de mãdato patris victualia fratribus portabat existentibus in prelio.i.Regũ.xvii.

Item dauid humiliauit se coram samuele:qñ debuit fieri gener regis.i.Regũ.xviii.

Itẽ corã seruo suo semey:audiens ꝙ maledice ret ei.ii.Regum.xvi.

Item corã dño:quãdo saltabat ante archam. ii.Re.vi.

Itēq̄n nūciauit ei nathan perpetuitatē regni .ii. Regū. vii.

Et in multis alijs locis. vt q̄n deus eum ꝓpter peccata corripuit ⁊ puniuit .ii. Regū. xxiiii.

Miphibozet a seruo suo inique accusatus/ et iniuste exheredıtatus: humiliter respondit .ii. Regum. ix.

Achab rex israhel sceleratissim⁹ audiēs penā sibi ꝓ criminibus infligendā: humiliatus ē corā deo. ꝓpter quod deus: sibi penam minorauit .iii. Regū. xxi.

Prīceps ille qui heliā humiliter dep̄catus ē: nō est ab igne cōsūptus: sicut duo priores fuerūt .iiii. Regum. i.

Simeas dixit ad roboā et ad prīcipes ei⁹: hec dicit dn̄s vos reliq̄stis: et ego reliqui vos. q̄ ꝯsternati dixerūt: iustus ē dn̄s. cūq̄ vidisset dn̄s q̄ humiliati essent: dixit ad semeyā: q̄ humiliati sunt causa mei nō disperdā illos .ii. Parali. xii.

Humiliatus est ezechias rex: postq̄ eleuatum fuit cor eius in aduētu nūcioꝝ eius regis babilonis. ⁊ iō nō venit ira dei sup illos .ii. Para. xxxii.

Audiētes filij israhel p̄sonā holofernis tribulationē hoīb⁹ imponētē: humiliauerūt illi aīas suas deo. Judith. iiii.

Hester regina corpus suū humiliauit ieiunijs et orās/ inter cetera dixit: tu scis dn̄e: q̄ abhominor signa superbie. Hester. xiiii.

Beata maria ab angelo salutata non reginā vel dominā se noīauit: sed rn̄dendo: ancillam se noīauit. Luce. i.

Itē nō misit ꝑ elizabet: sed humiliter iuit ad illā. Et in cantico suo magnificans ait: respexit humilitatē ancille sue.

Christus fuit in humili loco positus/ scꝫ in p̄sepio ab humili regina natus. Luce. ii.

Itē cū esset ānoꝝ duodeci: remāsit in ierusalē in templo. sed querētibus eū parentibus: cū eis descendit/ et erat subditus illis. Luce. ii.

Itē a iohāne baptista baptismū hūiliter recepit veniens ad eū: nō mittens ꝓ eo. Mathei. iii.

Itē discipulos hūiles elegit. Mathei. iiii.

Et cū illis humiliter conuersatus/ humilitatē seruare docuit dicens: discite a me: q̄a mitis sum et humilis corde. Mathei. xi.

Querentibus discipulis/ quis eoꝝ videretur esse maior in regno celoꝝ: r̄ndit iesus: quicūq; se humiliauerit sicut paruulus iste: hic maior ē in regno. Mathei. xviii.

Ad fugiendā iactantiā/ et hūilitatē sectandā de sugbo phariseo ⁊ humili publicano parabolā induxit. Luce. xviii.

Ipse xp̄o se filiū hominis noīauit/ non filiū dei: cū tn̄ vtrunq; in se habuit. Mathei. xxvi. Marci xi. Luce. xix.

Itē ipse circuiens ciuitates ⁊ castella: iuit. qn̄ vero vectura vti voluit: hūli asello insedit. Mathei. xxi.

Itē passur⁹: discipuloꝝ pedes lauit. Johis. xiii

In passione seip̄ꝫ humiliauit: factus obediēs vsq; ad mortē crucis: quod inter genera mortis vilissimū erat. ad Philippenses. ii.

Ubi notari pōt φ hoīes superbi/ ⁊ mūdi amatores circa septē versari solent/et appetere/ q̄bus cōstat christū caruisse in cruce:scz terrenā affluētiā/ mūdanā sapientiā/ carnalē letitiā/ populoꝝ famā/ turbā famuloꝝ/ delectionē iimicoꝝ/ ⁊ vniuersitatē amicoꝝ. Christus aūt in cruce fuit pauperrim⁹: q̄a vestibus denudatus. Johan. xix.

Contra primū: stultus et insipiens reputatus q̄a xp̄ū crucis pereūtib⁹ stultitia ē. i. Corīthioꝝ .i. Contra secūdū ligatus et flagellatus. Johā. xix. Cōtra tertiū: diffamator et populi seductor appellat⁹. Mathe. xvii. Cōtra quartū: famulis caruit. q̄ discipuli eo relicto fugierūt. vn̄ psalm⁹ factus sū sicut homo sine adiutorio. Cōtra q̄ntū in cruce victus quodāmō: q̄a occisus est secundū carnē. Johan. xix. Contra sextū ibi etiā amicos nō habuit. Psalmus: elongasti a me amicum et ꝓximū.

Hūilis fuit iohānes baptista. q̄ licet ita sāctus esset φ crederet christus: dixit tn̄ se nō esse xp̄m/ neq3 heliā/ neq3 ꝓphetā: sed vocem clamantis in deserto.

Humilis magdalena/ frequēter legit se secus pedes dn̄i posuisse: et lachrymis eos lauisse: ⁊ crinibus tersisse. Luce. vii. et Johan. xii.

De informatione filioꝝ.

Uidens iacob somnia ioseph/ increpauit eū: ne forte contra eū suoꝝ fratrū inuidiā suscitaret. Genesis. xxxii.

Itē negligentias filioꝝ arguebat: audiens φ alimenta in egypto venderētur. Genesis. xlii.

Precepit dñs moisi vt filij israhel docerẽt filios suos ea q̄ ipsi viderant. Deutrono. iiii.
Contumax filius/et ꝑteruꝰ/ꝛ cõsilio parentũ contẽnens obedire: ꝓcipitur a moise per populũ lapidari. Deutro. xxi.
Heli sacerdos male corripuit filios suos. et iõ tã ipse ꝙ ipsi/sũt a dño ꝗuiter puniti. i. Re. iiii.
Adonies filius achit male fuit a patre suo dauid correptus. et iõ in supbiã elatus: regnare voluit. s ʒ tãdẽ a fratre regnãte occisꝰ fuit. iii. Re. i.
Appropinquans ad mortẽ dauid: diligenter filium suũ salomonem instruxit. iii. Reguʒ. ii. i. Paralipo. xxviii.
Thobias senior filiũ suũ ab infãtia timere deũ docuit: et ab oĩ peccato abstinere: et multa alia. sicut patet Thobie. iiii. et. v.
Parẽtes zare vxoris thobie iunioris docuerũt eam honorare et diligere maritũ: regere familiã gubernare domũ: et seipsã irrephẽsibilẽ custodire. Thobie. viii.
Parentes susãne cũ essent iusti: erudierũt eã secundũ legem moisi. Danielis. xiii.
Cũ mathatias morti appropĩquaret: filios suos salubriter instruxit: et contra impios ĩimicos animauit. i. Machabeoꝝ. ii.
Super moduʒ mater mirabilis septem filios pereũtes materna voce hortabatur ꝛ cõfortabat ii. Macha. vii.

De Immortalitate.

Immortalitas aĩe ptʒ ex hoc qḋ dr̄ de abrahã ꝙ congregatus est ad populũ suũ. vbi ĩnuitur ꝙ

in alio seculo haberet populũ: scz hoĩes qui bene vixerant. Genesis. xxv.

Simile habetᷣ de isaac: appositus est populo suo. Genesis. xxxv.

Et etiã de iacob. Genesis. l.

Ex verbis q̃ dixit thobias increpans ꝓpiquoꝝ stultitiã: patet manifeste ꝙ aĩa viuat post sepati onẽ eius de corpore. Filii inquit sanctoꝝ sumus/ et vitã illã expectamus quã deus daturus ẽ his qui fidem habent in illũ. Thobie. ii.

Et postea in oratione dixit: dñe scd̃m volũtatẽ tuã fac mecũ: et precipe ĩ pace recipi spiritũ meũ Thobie. iii.

Salomon in fine ecclesiastici ait: reuertatᷣ pulvis in terrã suã: ⁊ spiritus redeat ad dñm q̃ dedit illũ. Ecclesia. xii.

Nota de vii. filijs cũ matre sua. ii. Macha. vii

Itẽ in hoc manifeste apparet ĩ diuite epulãte et lazaro. quoꝝ vnus in penis/ scz diues: et alter in requie viuere probãtur. Luce. xvi.

Itẽ hoc apparet in beato stephano: q̃ ait. dñe accipe spiritũ meũ. Actuũ. vi.

Item p apostolũ. ii. Corĩthi. v. dicentẽ: scim⁹ ꝙ si terrestris domus nostra soluatᷣ: ꝙ habemus a deo non manufactã: sed eternã in celis.

Itẽ ad philippẽ. i. Cupio dissolui et cẽ cũ xp̃o

Itẽ romanoꝝ. vi. ĩfelix ego homo: q̃s me sepa bit de carcere mundi huius?

Jacob credens filiũ suum ioseph mortuũ. ait: descendã ad filiũ meũ lugẽs in infernũ. Genesis xxxvii.

De chore et complicibus eius dicitur. Numeri xvi. descenderũt viui ad infernũ aperto humo: et perierũt de medio multitudinis. Per qḋ patet: q̃ ibi viuunt scḋm animas.

Ex verbis illis Sapientie.ii. talia dixerũt qui peccauerunt: ostẽditur q̃ tam boni q̃ mali viuũt in alio seculo.

De nabuchodonosor dicit Isaie.xiiii. ex quo dormiuisti/ scz in morte: non ascendit q̃ succidat nos. infernus subtus conturbatus est in occursu aduẽtus tui: et post detracta ẽ ad inferos supbia tua. et multa alia que ibi ponũtur. Per que ipsã aiam ostenditur descendisse.

Itẽ nota de eleazaro.ii. Macha.vi. q̃ ait: si in p̃senti tpe a suppliciis hoim̃ eripiar: sed manus oipotentis dei nec viuus/ nec defunctus effugiã.

Christus monẽs discipulos ait: nolite timere eũ qui occidit corp⁹: aiaz aũt nõ potest occidere. Et seq̃tur timete eũ qui postq̃ occiderit corpus: hz potestatẽ aiaz mittere in iehennã. Mathei.x

De Ingratitudine.

Prepositus pincernarum pharaonis/ succedẽtibus prosperis ioseph interpretis sui oblitus est. Genesis.xl.

Utiliter et fideliter seruiuit iacob laban: sz ille eũ sepius fallere nitebatur. Genesis.xxxi.

Uidẽs popul⁹ israhel q̃ morã faceret moises: dixerũt ad aaron: fac nobis deos/ et fecit eis vitulum aureũ. Exo.xxxii.

Angelus dñi impropauit filiis israhel bñficia dei eis collata/ et quomõ illis abutẽtes/ ruperãt

fedus et trāsgressi erant mādata dei. Judicū.ii.

Multa bñficia recepat saul a dauid: et tñ multis modis ad occidēdū eū laborauit. i. Re. xviii.

Crediderūt filij amon ꝯtumeliā ꝓ honore: qñ vitupauerūt nūcios dauid/ quos miserat ad consolandū regē eoꝝ sup patris interitu. ii. Regū. x

Ingrati fuerunt dauid et ioab fidelitati vrie: quoꝝ scʒ dauid/ lrās mortis scripsit. i. Regū. xi. et alter crudeliter executus est.

Postq̄ dauid filio suo absalon sup fratricidio suo pepercit: surrexit ipse absalon et patrem de regno suo fugauit. ii. Regū. xv.

Sublimauit deus ieroboā i regnū sup q̄ttuor tribus: et ille stati libidine dñandi elatus: pplm traxit a cultu dei. iii. Regū. xii.

Heliseus multa bona fecit regi israhel et toti populo israhel. et ꝓpter caristiā que erat i terra: precepit rex caput eius amputari: sʒ deus aliter ordinauit. iiii. Regū. vi.

Nō est recordatus ioab rex iuda misericordie quā fecerat secū ionata pōtifex: sed zachariā filiū eius occidit: q̄a eū arguebat q̄ dñʒ reliquisset. ii. Parali. xxiiii.

Amasias rex iuda diuino fretus auxilio: vicerat idumeos et filios seyr: et postea manu ferens deos eoꝝ: adorauit eos Cū ñ missus ad eū ꝓpheta dixit cur adorasti deos q̄ nō liberauerūt populū suū de manu tua. ii. Parali. xxv.

Ezechiel non iuxta beneficia que acceperat/ retribuit dño: q̄a eleuatum est cor eius. ii. Parali. xxxii.

Multi bonitate principū/ et honore eis collato abusi sunt in superbiā. Hester.iii.

Cōqueritur deus de populo iudeorum. Isaie.i. filios enutriui et exaltaui: et ipsi spreuerunt me. Et subdit eos esse bestijs minus gratos/ dicens. bos cognouit possessorem suum: et asinus presepe dñi sui: israhel autē me nō cognouit.

Misit ionathas et liberauit regem demetriū de manibus anthiochenorum: et postea demetrius alienauit se a ionatha: et nō retribuit ei secundū bñficia q̄ sibi fecerat.ii. Macha.xi.

De.x. leprosis a dño mūdatis: vnus tm̄ regressus est et gratias egit. Luce.xvii.

De Intentione recta in opere habēda

Occidit cain abel. Genesis.iiii. dauid goliam vt patuit de homicidio.i. Regū.xvii.

Abrahā risit in pmissiōe filij: et etiā sara risit. sed risus abrahe cōmendatus fuit: sare vero reprehensus. Genesis.xvii.et.xviii.

Dixerūt pharao/ Exodi.ix.et.x: saul/ libro secūdo. Regū ca.xxvi. manasses ii. Parali.xxxiii iudas scarioth. Mathei.xxvi. peccauimus: sed intentiones eorum erant valde diuerse.

Similia verba dixit moises in raphnidin. qn̄ populus petiit aquā ad bibendū. Exodi.xvii.et ad aquas cōtradictiōis. Nume.xx. Sed prima vice nō hesitauit: sed scda dubitauit. vt pz ibidē ex pena que secuta fuit.

Filij ruben et gaad/ et dimidia tribus manasse edificauerūt altare dño: sz lōge alia intētione q̄ crediderunt alij filij israhel. Josue.xxii.

Cõmendauit dñs intentionem et voluntatem dauid/ quã habuit ad edificandũ templũ: licz no luerit per eũ templũ edificari. ii. Regũ. vii.

Misit dauid ꝓ vria: non vt illi quiesceret: sed vt peccatum quod cũ muliere cõmiserat facilius occultaret. ii. Regũ. xi.

Ornauit se iudith non ex libidine: sz vt pplm suum liberaret. Judith. x.

Qꝫ mardocheus nolebat aman adorare: non ex inobediẽtia hoc fecit: sed quia nolebat diuinũ honorẽ homini mortali adhibere. Hester. iii.

Dixit herodes ad magos/ vt cum puerũ iesũ inuenirent qꝫ redirent et nunciarent ei: qꝫ et ipse veniens adoraret eum. sed ipse longe aliud intẽdebat. Mathei. ii.

Signanter addit dñs finem ꝛ intentionẽ quã debet qſqꝫ habere bona faciendo: vel mala patiẽdo. Luce. vii. Mathei. v. beati eritꝭ cũ maledixerint vobis homines ꝛc. propter me.

Item mathei. x. quicũqꝫ potũ aque dederit: nõ perdet. Itẽ mathe. xix. oĩs qui reliquerit patrẽ et matrem ꝛc.

Elemosinã dare/ orare/ ieiunare/ precepit dñs non ꝓpter honorẽ fieri: ne cõtingat tã bona opa praua intẽtione corrũpi. Mathei. vi.

Quidã xp̃m seqƀanƭ: vt eũ nequiter obseruarent. Luce. xiiii. Alij: vt de panibus mãducarẽt Johan. xi. Alij: vt sanarẽtur. Alij vt eternaliter saluarẽtur. Johan. vi.

De Inuidia.

Inuidia diaboli intrauit in orbẽ terrarꝫ: quia

vidit hoiem in statu felici esse:et ad illum posse ascẽdere locũ vnde ceciderat ipse. vñ temptauit eum et vicit. Geñ. ii.

Inuidia cain abel occidit:quia vidit eius munera accepta esse deo ꝛ nõ sua. Genesis. iiii.

Rachel sterilis sorori fecũde inuidit. Genesis xxx. Unde apparet: ꝙ inuidia ꝓpinquis ꝛ parentibus non parcit.

Fratres ioseph ĩuidebãt ei: vidẽtes ꝙ a patre plus oĩbus amaret. Genesis. xxxvii.

Maria ꝛ aaron locuti sũt ꝯ moisen fratrẽ eoꝝ et per eũ honorẽ magnũ habebant. Numeri. xii

Percusso philisteo/cantabant mulieres saul mille:et dauid decẽ milia. Uñ iratus est saul ex inuidia:et sermo ille displicuit sibi. i. Re. xviii.

Uidẽs achitofel ꝙ nõ factũ fuerat scd̓ꝫ ꝯsiliũ suũ/sꝫ scd̓ꝫ cõsiliũ serui eusi:abiens in domũ suã suspendio se interiit. ii. Regũ. xvii.

Daniel oẽs principes ꝛ satrapas supabat: vñ ipsi occasionẽ cõtra eũ querebant. Danielis. vi.

Alchimius vidẽs caritatẽ iude ꝛ nichanoris adiuicẽ: venit ad demetriũ et dixit de nichanore ꝙ rebꝰ alienis assentiret: iudãq; regni successorẽ destinasset. ii. Macha. xiiii.

De baptismo xp̄i fuit inuidia ĩter discipulos christi et iohãnis: dicentes ꝙ oẽs post xp̄m irent Johãnis. iii.

Ad tantã ipsi principes sacerdotũ ꝓruperũt ĩuidiã vt legit̃. Mathei. xxvii. qd̓ sciebat pilatꝰ ꝙ per inuidiã tradidissẽt xp̄m ad crucifigendũ.

De Ira dei.

Scđz beatū augustinū. ix. de ciuitate dei/ deꝰ ꝫm sacras scripturas irascit̄: nec tñ vlla passione turbat̄. Hoc enī ꝟbo vindicte vsurpat̄ effectus non illius turbulētus affectus. Sed ideo vtitur scriptura hoc ꝟbo et similibus: vt terreat supbiētes/ excitet negligētes/ exerceat querētes ⁊ alliciat intelligentes.

Misisti irā tuā dicitur de egyptijs. Exodi. xv.

Moises orauit dñm/ dñe cur irascit̄ furor sup populū tuū? Exodi. xxxii.

Irē flagrabat populꝰ desiderio carniū. Nu. xi Et seqtur. ⁊ iratus est furor dñi valde.

Occasione seditionis chore dixerūt moises et aaron ad dñm: fortissime deus spiritu nūqd vno peccāte: cōtra oēs ira tua deseuiet. Numeri. xvi.

Nota ibidē qđ seqtur de ira dei: fornicatus est populus cū filiabus moab Et sequit̄. iratus dñs dixit ad moisen: tolle cūctos principes populi ⁊ suspende eos cōtra solē: vt auertatur furor meꝰ ab israhel. Numeri. xxv.

Iratus est contra moisen ad aquas ꝯdictōis. Deutro. i.

Cauete ait moises: ne forte decipiat̄ cor vestꝝ et recedatis a dño. Et seqtur. iratusq; dominus claudat celū. Deutro. xi.

Iratus est dñs sup filios israhel ꝑpter achā: qui tulit de anathemate. Iosue. vii.

Iratus est etiā: qa numerare fecit populū rex dauid. ii. Regū. xxiiii.

Iratus est etiam salomon: qa auersa est mens eius a domino. iii. Regum. xi.

Per idolatriã et auguriũ/irritauerunt deum filij israhel.iiii.Regum.i.

Propheta dixit iosaphat:regi iuda ĩpio p̄bes auxiliũ:et his q̄ oderunt deũ/amicicia iũgeris:ꝛ idcirco irã dei merebaris.ii.Paralipo.xix.

Ezechias rex iuda/bñficia q̄ a dño acceperat: non retribuit. Et ideo facta est ira dei contra eũ. ii.Paralipo.xxxii.

Comederunt:et saturati sunt et impinguati sunt ꝛ delicijs abundauerũt.in ebrietate sua magna ꝓuocauerunt te ad iracundiã. Neemie.ix

Arthaxerses rex gentilis ait. oĩa scd̄m legez dei fiant:ne forte exurgat ira dei in regno regis et filiorꝫ eius. Esdre.vii.

Dixit dñs ad alyphad themanitem: iratꝰ est furor meus in te:et inimicos tuos:qui non estis locuti rectũ corã me. Job.xlii.

Iratus est dñs cõtra seruũ nequã:et tradidit eũ tortoribus. Mathei.xxv.

Qui credit in filium dei:habet vitã eternã.q̄ aũt non credit:non vidit deũ:sed ira dei sup euz manet. Johannis.iii.

Multum est timenda ira dei:que in die iudicij oñdetur. Apocalipsis.vi.

Reges et principes terre dicent. Cadite sup nos montes:et abscondite nos a facie sedentis ĩ throno/et ab ira agni.

De ira boni hominis.

Ira ꝓpter bonũ zelũ ꝯmendãda.vñ Exodi xi.cuz moyses loquereť pharaoni:et ille noluit audire:exiuit a pharaone iratus nimis

Precepit moises filijs israhel vt de mãna nullus relinqueret vsq mane: qui nõ audierũt eũ. Et iratus est moises contra eos. Exodi. xvi.

Reuers⁹ a dño moises/ cũ appropinquaret ad castra: vidit vitulũ aureũ ⁊ choros/ et iratus est valde. Exodi. xxxii.

Cũ quereret moises hircũ q̃ oblatus fuerat ꝑ peccato: exu stũ reperit: iratusq est contra elezar et ithamar quia ait: cur nõ cõedistis? Leuitici. x

Uidens moises rebellionẽ chore et complicũ suoꝝ: iratus valde ait ad dñm: ne respicias sacrificia eoꝝ. Nu. xvi.

Cõsiderans ionathas maliciã ⁊ irã patris sui saul cõtra dauid: surrexit a mensa iratus: et non comedit panem illo die. i. Regũ. xx.

Audita parabola nathã ꝓphete: dauid irat⁹ indignatione cõtra hoiem illũ dixit: viuit deus. qm̃ filius mortis est qui hec fecit. ii. Regũ. xii

Helizeus iratus fuit ꝯtra ioas regẽ israhel: eo q nõ ꝑcusserit terrã sagitta q̃nq̃es aut sexies: vt totam syriam destrueret. iiii. Regũ. xiii.

Audiens neemias clamorẽ populi ꝓpter vsuras quas exigebant optimates: iratus est nimis Neemie. v.

Audita q̃rimonia hester/ q aman oẽs iudeos occidere ꝓcurabat: asuerus rex surrexit irat⁹ de loco cõuiuij. Hester. vii

De Ira mali hoĩs.

Ira mali hoĩs fugienda est: quia sp viciosa ẽ Irat⁹ cain eo q munera fratris sui accepta esset occidit eum. Genesis. iiii.

Audiens saul post victoriã dauid cõmendari iratus est: et displicuit sermo in oculis eius .i. Regum.xviii.

Cũ excusasset ionathas dauid apud patrẽ suũ saul: irat⁹ saul dixit ad eũ: fili mulieris vir vltro rapientis.i.Regũ.xx.

Venit achab rex israhel ĩ domũ suã indignãs et frendẽs sup vbo qđ locutus fuerat naboth scz q nollet veniã sibi cõcedere.iii.Regũ.xxi.

Post salubre consiliũ helisei: iratus naaman recessit.iiii.Regum.v.

Separauit amasias exercitũ effraĩ.q̃ venerat ad eũ p eo scz q malus erat: nec voluit q secum ad bellũ veniret.ac illi vehemẽter irati ↄ̃ iudam reuersi sũt in regionẽ suã.ii.Para.xxv.

Ozias rex iuda iratus sacerdotib⁹ ipz arguẽtibus: minabatur eisdẽ.ii.Parali.xxvi.

Cũ reuersus esset senacherib fugiens a iudea iratus/ multos iudeos occidit.Thobie.i.

Dicẽte thobia de hedo balãte: videte ne forte furtiuus sit.vxor ei irata respõdit: manifesta facta est vana spes tua.Thobie.ii.

Cũ audisset holofernes/ q filij israhel pparẽt se ad resistendũ sibi furore nimio exarsit in iracũdiam magnã.Judicũ.v.

Cũ duxisset achior magnã potẽtiã de israhel: irati sũt magnates holofernis ꝛ cogitauerũt ipz interficere.Judith.v.

De Idolatria.

Vidẽs popul⁹ israhel q morã faceret moises in mõte dixit ad aaron, fac nobis deos q̃ pcedãt

nos. Exodi. xxx.

Fornicatus est ppls israhel cũ filiabus moab: q̃ duxerunt eos ad sacrificia deoꝝ suoꝝ. Nu. xxv.

Mortuo iosue filio nun: filij israhel seruierunt baalam et astaroth. Judith. ii.

Cũ senex factus esset salomon: seq̃batur deos alienos cõcubinaꝝ suaꝝ/ et adorauit eos. vt pꝫ iii. Regum. xii.

Jeroboam fecit duos vitulos aureos/ et dixit. Ecce dij tui israhel: q̃ duxerũt te de terra egypti iii. Regũ. xii.

Achab rex seruiuit baal: et adorauit eum. iii. Regum. xvi.

Edificauerũt viri de iuda aras/ ⁊ statuas/ et lucos sup oẽm collem excelsum: et subtus omnem arborem frondosam. iii. Regũ. xiiii.

Translatis filijs israhel in assyrios: collocate sũt diuerse gentes in ciuitate samaria: et vnaq̃q̃ fecit deũ suũ. iiii. Regũ. xvii.

Sẽnacherib rex assyrioꝝ: cũ in tẽplo adoraret deum suũ: duo filij eius ꝑcusserũt eũ gladio. iiii. Regum. xix.

Manasses rex iuda erexit aras baal: et adorauerunt oẽm militiam celi. iiii. Regũ. xxi

Nabuchodonosor fecit statuã aureã: ⁊ ꝑcepit vt oẽs adorarent eam. Danielis. iii.

Darius rex persaꝝ precepit vt nullus aliquid peteret nec a deo/ nec ab homine nisi ab eo. Da. vi.

Erat ydolũ in babilone q̃d rex et alij quotidie adorabant: et cũ daniel hec subuertisset. ipsi ba-

bilonij drachonē adorauerūt. Danielis. xiiii.
Antiochus iussit edificari aras et templa. Macha. i.

De Jactantia.

Baal filius obeth dicebat socijs suis: quis est abymelech/et que est sichem: vt seruiamus eis? vtinā daret aliquis populū istū sub manu mea. Judicum. ix.
Sāson leonē in heremis lacerauit: nec tantā pbitatē parētibus indicauit. Judicū. xiiii.
Golyad philisteus exprobrabat israhel. i. Regum. xiiii.
Adonias filius dauid ꝛ agith/eleuabaṫ dicēs ego regnabo: ꝫ pax durabit regnū meū. iii. Re. i
Benedab rex syrie remisit nūcios regi israhel dicens: hec facient michi dij: et hec addant: si suffecerit puluis samarie pugillis omnis populi q sequiṫ me. iii. Regū. xx.
Rapsaces ex parte regis assyriorū ait: nūquid liberauerūt dij gentiū terram suā de manu regis assyriorū. iiii. Regū. xviii.
Holofernes dixit ad achior: cum pcusserimus oēs quasi hoiem vnū: tūc et ipse cū illis gladijs assyriorū interibis. Judith. vi.
Amon cōuocauit amicos suos: ꝛ exponit illis magnitudinē suā. Hester. i.
Helym dixit multa verba iactātie. Job. xxxii. ostendā vobis sapientiā meam.
Nabuchodonosor dixit tribus socijs danielis qui noluerūt statuā eius adorare: quis est deus q possit eos de manu mea liberare? Danielis. iii.

Deābulans in aula babilonis nabuchodono sor/ait. nōne hec babilon ciuitas quā edificauit i domū regni/ i robore fortitudinis mee: et in glia decoris mei. Danie. iiii.

Audiuit seron q cōgregauit iudas ecclesiam fideliū et ait: faciā michi nomē ꝛ debellabo iudā sed cōtrario accidit. i. Macha. iii.

Demetrius filius demetrij misit ad ionathā/ dicens descēde ad nos in campū et agrediemur illic iuicē: quia mecū est virtus belloꝝ ꝛ victoria et disce quis sū ego: sed tamen male accidit ei. i. Macha. x.

Nichanor cōtra iudam pugnaturus: vocauit negociatores ꝓmittens se ꝑ vno talēto nonagi ta mancipia iudeoꝝ. i. Macha. iii.

Interrogauitq; iudeos/ si est potens in celo: qui imperauit agi diem sabbatoꝝ. et rñdētibus illis est dñs potēs in celo/ qui iussit agi septimū diē: at ille: et ego potens sum sup terrā q impero sumi arma: et negocia implere. ii. Macha. xv

Rex ātioch⁹ dixit se ierosolimā vēturū/ ꝛ ꝯgeriē sepulchri factuꝝ: sed aliter euenit. ii. Macha. ix

Petrus magistro audacter ait: et si oēs scan dalisati fuerint non tñ te negabo: sed tñ aliter ei accidit. Mathei. xvi.

Iactantes ꝛ de se mentiētes: diabolū imitant qui cū christo oia regna mūdi ostēderet/ ait: oia mihi ista tradita sūt: ꝛ cui volo/ do illa. Luce. iiii

Contra iactantes et arrogantes/ inducit dñs parabolam pharisei dicentis: nō su3 sicut ceteri Luce. xviii.

Dixerũt iudei ceco nato et illumĩato: in pctis natus es totus: et tũ tu doces nos. Johan. ix.

Arrogãter pilatus dixit saluatori: nescis q̄a potestatẽ habeo crucifigere te. Johan. xix.

De Judicijs bonis siue malis.

Causã quã nescit iudex: diligẽter inuestigare debet. Job. xxix.

Dixit dominus deus: descendã et videbo vtrũ clamorem qui venit ad me/ opere compleuerunt Genesis. xviii.

Descẽdisse etiã legit/ vt videret ciuitatẽ quã edificauerunt filij adam: licet ipsũ nichil lateret Genesis. xi.

Jniuste p̄cepit iudas thamar nurũ suã ꝯburi Genesis. xxxviii.

Dñs egypti ꝓpter crudelex bũ vxoris ioseph misit in carcerem. Genesis. xxix.

Minora per minores: maiora p maiores iudices debent diffiniri. iuxta illd qd cõsuluit iethro moisi. Exo. xviii.

Filij samuelis iudices israhel declinauerunt post auariciã/ acceperũtq; munera et puerterũt iudicium. i. Regũ. ii.

Dauid etiã iniuste sniam ptulit cõtra miphiboseth absentẽ ad verbũ sibe exẽnia offerentis. ii. Regũ. xvi.

Salomon recte iudicauit duas meretrices ꝓ filio occiso. iii. Regũ. iii.

Constituit iosaphat rex iuda principes terre p̄cipiens eis: videte qd faciatis: non hois s; dei iudiciũ exercetis et quodcũq; iudicaueritis: in

vos redundabit. ii. Para. xix.

De iudicibus israhel dixit isaias: pricipes tui infideles/ socij furum: oẽs diligũt munera: et sequũt retributiones: pupillo non iudicant: et cã vidue non ingreditur ad illos. Jsaie. i.

Quãuis rex darius persarum rex/ sciret danielẽ innocentẽ: tñ ad instãtiã satraparum misit eum in lacum leonũ. Danielis. xiiii.

Simile accidit. Danielis. iii.

Discrete examiauit daniel duos senes: q̃ cõtra susannã falsũ tulerunt testimoniũ: et illos morti condẽnauit. Danielis. xiii.

Cũ accusaret ipe menelaus in iudicio corã ipso antiocho/ pro pecunia quã pmisit: absolutus fuit: et accusatores suos iniqua morte condẽnauit. ii. Macha. iiii.

Dixit nichodemus phariseis: nũq̃d lex nostra iudicat hoiem: nisi prius audierit ab ipo et cognouerit quid faciat? Johãnis. vii.

Nequissimũ fuit iudiciũ pilati: qui barrabam latronẽ homicidã seditiosũ dimisit: et dñm iesũ xp̃m morti condẽnauit. Mathei. xxvii.

Cũ paulus eiecisset demoniũ de puella phitonissa: accusatus fuit a dñis illius: q̃bus ipa questũ diuinãdo p̃bebat: magistratus autẽ statim fecit paulũ et sylã virgis cedi. et ĩ carcerẽ mitti. Act. xvi

Judeis paulũ accusãtibus/ dixit gallio: si eẽt iniquũ aliq̃d aut facinus pessimũ viri iudei: recte vos sustinerẽ. Si vero questiones sunt de lege vr̃a: vosipsi videritis. Actuũ. xviii.

Princeps sacerdotum iussit percuti os pauli

tūc ait paulus: ꝑcutiat te deus/ paries dealbate: et tu sedens iudicas me scd̄m legē: ⁊ cōtra legem iubes me percuti. Actuū. xxiii.

Dixit festus preses nō est cōsuetudo romanis dānare aliquē hoīez/ priusq̄ is qui accusat̄ pn̄tes habeat accusatores locūq̄ꝫ defendendi accipiat/ ad abluenda crimina. Actuū. xxv.

Nota quicq̄d hic de iudicio ponit̄: de iustitia (accipi potest.

De Juramento.

Dixit abymelech ad abraham: dn̄s tecū est in vniūsis q̄ agis. iura ergo michi ne noceas. dixit q̄ꝫ abrahā: ego iurabo. Genesis. xxi.

Jacob ⁊ laban iurauerūt fed⁹: ⁊ iurauit iacob ꝑ timorē patris sui isaac. Genesis. xxxi.

Moises iurauit q̄ habitaret cū iethro: ⁊ accepit zephorā filiā eius in vxorem. Exodi. ii.

Pepegit ionathas fedus cum domo dauid: ⁊ iurauerunt ambo. i. Regū. xx.

Flente dauid pro filio suo absalon: dixit ioab: surge ꝓcede/ et alloq̄ns satisfac seruis tuis. iuro enī tibi ꝑ deū: q̄ si nō exieris: nec vn⁹ quidē remā surus sit tecū nocte hac. i. Regū. xix.

Jurauit dauid bersabee matri salomonis: q̄ ipse salomon regnaret post ipsū. iii. Regū. i.

Salomon audita petitione matris ꝓ adonia iurauit ꝑ deū dicēs: hec faciat deus/ ⁊ hec addat: q̄a ꝯ aiaꝫ suā locut⁹ ē adonias x bū hoc. iii. Re. ii

Benedab rex syrie idignat⁹ ad rn̄siōnē achab ait: hec faciāt michi dii ⁊ hoc addant si suffecerit puluis samarie pugillis oīs populi q̄ seq̄tur me. iii. Regum. xx.

Simile iuramētū fecit iesabel. ꝙ heliā ꝓphetā occideret. iii. Regū. xix.

Nabuchodonosor iurauit ꝙ defēderet se. Judicū. i.

Rex antiochus filius ātiochi misit ad iudeos pacem facere cū illis: et rupit citius iuramentū. i. Macha. vi.

Petrus dicentibus sibi. et tu ex illis es: cepit iurare ꝙ non nouit hoīez. Mathei. xxvi

De Justitia.

Abrahā volēs separi a loth nepote suo: dedit ei optionē: vt quā partē vellet eligeret. Gen̄. xiii.

Adducto agag rege amalech corā samuele ait ei samuel: sicut fecit gladius tuus matres absqȝ liberis/ sic absqȝ liberis erit mater tua. ii. Re. xv

Dixit dauid ad saul qui eū iniuste pseq̄batur dominus retribuet vnicuiqȝ scd̄m iustitiā suā. i. Regum. xxvi.

Constituit dauid et quasi ꝓ lege habitū est: ꝙ equa erit ps descēdētis ad preliū/et ad sarcinas remanētis. i. Re. xxx.

Precepto assueri suspensus est amon in eodē patibulo quod mardocheo pauerat: et hostes iudeoꝝ in eodē die/a iudeis occisi sunt. Hester. vi. et. vii.

Jubēte dario rege: viri qui danielē accusauerunt: in lacū leonū in quo ipse fuerat missi sunt. Danielis. xiiii.

Fecit populus duobus presbiteris senibus: sicut ipsi contra susannā fecisse volebāt. Da. xii.

Antiochus sicut ipse alios male percussit: ita

ipse pessime percussus interijt.ii.Macha.ix.

Nota hic de seruo nequã: qui punitus est: q2 noluit misereri conseruo suo. Mathei.xviii.

De luxuria

Luxuria causa fuit diluuij precipua. Gen.vi.

Nota quãta mala euenerunt pro ardẽti amore sichen filij emor: qui dinã filiam iacob violenter oppressit. Genesis.xxxiiii.

Luxuriosi luxuriam qñq3 in alijs detestant: vt patet de iuda qui dixit de thamar: producite eam vt comburatur: et tamen ipsemet licet nesciens impregnabat eam. Genesis.xxxviii

Judicũ.xx.legit q3.xxv.milia hoim propter luxuriam mortui sunt.

Dauid cum bersabee adulteriũ commisit/ et postea vriam vrũ eius occidit.ii.Regũ.xi

Amon filius dauid thamar sororem suam oppressit propter quod postea occisus fuerat. ii. Regum.xiii.

Nota de sodomitis de filiabus loth.

Detestabilem luxuriam cõmisit absalõ cũ cõcubina patris sui: et cito post occisus est.ii. Regum.xvi.

Adamauit salomon mulieres alienas: et deprauatum est cor eius p eas: et adorauit deos alienos.iii.Regum.xi.

Dixit angelus thobie iuniori/ in eos qui coniugium ita suscipiunt vt deum a se excludant: q2 sue libidini ita vacant sicut equus et mulus: demonium habet potestatem sup eos. Thobie.vi.

Quid ergo de adulteris et fornicatoribus: q2

nichil aliud intendunt: nisi vt suam fedaz exple ant libidinem.

Cor holofernis concussum est pulchritudine iudith: et ardebat i cōcupiscentiā ei⁹. Judith. xi

Duo senes arserunt in concupiscentiam susā ne: et postea male interierunt. Danielis. xiij.

Tempore anthiochi templum/ luxuria/ et cō messationibus erat plenū/ et scortantium cū me retricibus. ij. Machabeoꝝ. vi.

Herodes occasione herodiadis quā contra legem duxit iohannem baptistam decollauit. Mathei. xiiii. Marci. vi.

Inter illos qui ad cenam magnā vocati sunt excusauit se ille qui vxorem duxit: et ideo noluit venire. Luce. xiiii. Ex quo patet ꝙ ad cenā etiā venire non pñt: qui nimis libidini vacant.

Istud exemplum de filio prodigo: multum debet cōmouere hoīes ad cauendū contra luxuriā: quia ꝓpter hoc multa mala incurrunt. vt ptꝫ supra. Luce. xv.

De maledictione dei.

Serpens primo maledictus est a deo. Genesis. iii.

Postea terra ad penam hominis. vnde dicitur: maledicta terra in opere tuo. Gene. iij.

Cain post mortem fratris/ sibi dictum est: maledicetis super terram: et maledictus eris. Genesis. iiii.

Sacerdotibus ait dñs: maledicā bñdictionibus vestris. Machabeoꝝ. ii.

Ficus habens folia sine fructu/ a dño maledi

cta est et statim aruit. Mathei. xxi.

Daniel ait in oratione. stillauit super nos maledictio et detestatio. Danielis. ix. quod de peccatoribus intelligendum est quibus dicetur: ite maledicti in ignem eternum. Math. xxv.

De maledictione hominis

Noe maledixit chanaan nepoti suo / propter chā patrem eius qui nuditatem ceteris fratrib⁹ nunciauit. Genesis. ix. Et potest detractoribus adaptari.

Inter verba benedictionis que dixit isaac iacob filio suo ait qui maledixerit tibi: sit ille maledictus. Gene. xxvij:

In leuitico. xx. dicitur: qui maledixerit patri aut matri: morietur.

Multas maledictiones posuit moyses in eos qui transgrediuntur diuina mandata sibi tradita: sicut dicitur deutronomij. xxvi.

Heliseus maledixit pueris sibi illudentibus et dicentibus ascende calue et a duabus vrsis lacerati sunt. iiii. Regum. ii.

Cum iudas machabeus obsideret quoddaꝫ presidium: illi qui supra erant / maledicebant ei ii. Machabeoꝝ. x.

Saul rex volens persequi philisteos ait: maledictus qui comederit panem vsqꝫ ad vesperā donec vlciscar de inimicis meis. i. Regum decimoquarto.

Mali bonis maledicunt: sicut sichinimite inter epulas et pocula maledicebant abymalech. Judicum nono.

Semer ꝓcedebat egrediens: et maledicebat dauid. ii. Regum. xvi. Et mittebat lapides contra eum.

Arguebant iudei paulum dicentes: summuꝫ sacerdotem maledicis: sed ipse excusabat se dicens. nesciebam fratres ꝙ princeps est sacerdotum. Actuum. xxiiii.

De malis et bonis simul.

Tempore noe om̄s cõiter mali fuerunt. Oīs quippe caro corruperat viaꝫ super terrā. Ge. vi.

Noe tñ iustus erat: vnde de eo dixit deus te vidi iustum coram me in generatione hac. Ge. vii. Et ideo ipse et sui saluati fuerunt.

In duabus ciuitatibus sodomoꝝ non fuerũt x. iusti et per consequens multi mali. Geñ. xviii.

Loth tñ iustus inter eos habitauit. Geñ. xix.

Inter omẽs fratres ioseph/ non erant nisi duo tantũ qui eum saluare cupiebant/ scꝫ ruben/ ꝛ iudas. vnde mali preualuerũt contra eũ: et vendiderunt eum. Genesis. xxxvii.

Apparuit dñs moysi in terra madiā: qñ oues iethro pascebat. Exodi. iii.

Moyses misit. xii. exploratores ad terrā promissionis: et inter eos tantũ duo boni erant scilꝫ iosue et caleph. Numeri. xiii.

Sexcenta milia hoīm pugnatorũ fuerũt: de quibus caleph et iosue tantum ad terram ꝓmissionis intrauerunt. Numeri. xxvi. et Deutro. i.

Samuel inter filios hely pessimos: sanctus ꝛ innocens fuit. Regum. ii.

Plures cum absalon voluerunt regnum pa-

tris male vsurpare: quam cum patre iuste regnare. ij. Regum. xv.

Sub achab rege et iesabel eius vxore: helyas oēs cesos ydolatria putabat. iii. Regū. xix.

Sed diuinum responsum dixit ei: reliqui. vi. milia virorum quorum genua non sunt curuata ante baal.

Thobias natus ex tribu neptalim/inter oēs malos qui ydola adorabant: ipse solus deū adorabat. Thobie. i.

Mardocheus solus inter alios qui amon superbum adorabant: sibi genus non flectebat: nec eū adorabat. Hester. iii.

Job gentilis fuit: et tn̄ ipse solus inter gentiles virtutibus et moribus claruit. vt patet Job per totū

Cum iuda machabeo nō remanserūt nisi octingenti viri. et in exercitu bachid et ipsius alchimi proditoris/erant viginti milia virorum: et duo milia equitum. i. Machabeorum. ix.

De matrimonio

Quod vnus vir tantū vnā vxorem habere debeat ostendit dn̄s dicens: erūt duo in carne vna. Genesis. ii.

Ante diluuiū solus lameth legitur duas vxores habuisse. Genesis. iiii.

In archa noe quot viros tot mulieres iussit dominus reseruari: vt vni eēt vna coniuncta. Genesis. vii.

Sara vxor abrahe ipsi marito obediebat: et dn̄m vocabat. Genesis. xviii. et. xx.

Ipse etiam abraham vxori quandoque condes-

scendebat. Genesis. xvi

Propter saram abrahe vxorez: flagellauit dominus pharaonem. Genesis. xii.

Qui consensus requiratur ad matrimonium patet per illud. Genesis. xxiiii. vocemus puellã et queramus eius volũtatem.

Ille blasphemus puer qui fuit in deserto lapidatus fuit filius mulieris de israel: de viro egyptio natus. Leui. xxiiii.

Per quod patet q non expedit de diuersis ritib' copulare: quia pueri ex talibus nati: freqn̄ter inueniuntur mali.

Secretum quod noluit sãson parentibus reuelare: mulier ab eo extorsit in damnũ ipsius Judicum. xiiii.

Jorã rex iuda fecit malum corã dño: et ambulabat i vijs achab. causa subdit. qz filia achab fuit vxor eius. iiii. Regũ. viii.

Ex quo patet: q non est bonum vxorem ducere de mala progenie

Filij transmigrationis qui filias duxerunt alienas s̄m mandatũ dñi. ii. Esdre. ix. dimiserunt eas

Neemias etiam videns aliquos iudeos ducẽtes alienas vxores: obiurgauit et maledixit. aliquos etiam decollauit. Neemie. xiii.

Sara filia raguelis dicebat in oratione sua: virum autem cũ timore tuo / nõ cuz libidine mea cõsensi suscipere. Thobie. iii.

Dixit angelus ipi thobie iuniori in eos q̄ ita coniugium suscipiunt / vt deum a se repellant: et sue libidini ita vacant sicut equus et mulus:

habeat demonium sup eos ptātem. Thobie.vi.

Thobias prima nocte qua induct⁹ est ad vxorem: hortatus est virginem dicens: sara surge: deprecemur deū hodie et cras: q2 istis tribus noctibus deo iungimur: tertia aūt transacta nocte erimus in nostro coniugio. Thobie.viii.

Angelus thobie ait: accipe virginem ad timorem dñi et amore filioꝝ/magisꝙ libidinis cā ductus. Thobie.vi.

Susanna q2 seruabat fidem matrimonij: morti p duos senes adiudicata: p danielem liberata est. Danielis.xiii.

Saluator noster nuptijs interfuit et nouo miraculo decorauit. Johannis.ii.

Herodes male duxit fratris vxorem: que cā fuit vt iohannem baptistam decollaret. Math.xiv. Marci.vi.

Querentibus iudeis si licet hoī dimittere vxorem quacūꝗ ex cā: rñdit dñs quos deus coniunxit/homo non separet. Mathei.xix.

Inter illos qui ad cenam magnā vocati sunt/excusauit se vnus dicens. vxorē duxi. Luce.xiiij. Ex quo ptz ꝙ nimius amor mulieris/virū retra

Paul⁹.i.ad corinthios.vii.ait: (hit a dinis mulier ptātez corporis sui nō hz: sz vir. et ecōtra.

De mendacio.

Primū mendaciū/fuit a dyabolo per serpētē prolatum. Genesis.iii. vbi dixit mulieri: nequaꝙ moriemini.

Nunꝙ mendaciū dicere licet: sed veritatē licz et expedit aliqñ tacere: vt fecit samuel.i. Reguz

xvi. dicens: ad imolādū dño veni. Hoc ei facere ꝓponebat: sed tñ aliud intendebat.

Mentiti sūt scribe et pharisei cōtra xp̄m: dicētes eū esse peccatorē/ mendacē/ voracē/ ꝓhibētē tributa dari cesari/ gentis subuersorē/ seductorē populi et turbarꝫ/ demoniacum ꝛ blasphemū. vt patet in multis locis euuāgelij.

Ananias et vxor ei⁹ mentiti sūt petro de p̄cio agri venditi: ꝓquo ambo mortui sūt. Actuū. v.

Athenis quidā de paulo dixerūt/ mentientes super eū nouorꝫ demoniorꝫ ānunciator videtur. Actuum. xvi.

Hierosolimis etiā q̄dā iudei iniecerūt man⁹ in eum dicētes: viri israhel adiuuate: hic est homo qui aduersus populū/ et legē/ et locū istū/ omnes vbiqꝫ docens insuper ꝛ gentiles duxit in templū et violauit locum istū sanctū. Act. xxi.

Itez in insula mitelene vidētes barbari vipā in manu pauli pēdentē/ dicebāt: vtiqꝫ homicida est homo ille. Actuū. xxiii.

De Mira liberalitate.

Bathuel et rebecca liberaliter egerunt cū filio et seruo abrahā recipientes in domū suam. Geñ. xxiiii.

Moises defendebat filios iethro a pastoribus qui nō sinebāt eos gregē suū adaquare. Exo. iii

Audiens moises q̄ socer suus iethro veniret ad eū: egressus in occursū eius multipliciter eū honorauit. Exodi. xviii.

Filij israhel mente ꝓmptissima et deuota: obtulerūt liberaliter ad faciēdū opus tabernaculi.

Exodi.xxxv.

Unde artifices ad moysen dixerunt: plus offert populus quam necessarium est. Exodi.xxxvi

Moyses petiuit a rege edom vt liceret eis trãsire per terram suaz qui non consensit: vt nõ irẽt per agros et vineas. Numeri.xx.

Gedeon petiuit a viris soccoch et phanuel panes pro commilitonibus fatigatis: qui dare renuerunt: ideo male accidit eis. Judicũ: viii.

Nabal male negauit seruis dauid aquam sibi dare. i. Regũ.xxv.

Obtenta dauid victoria de amalechitis: dona misit de preda senioribus de iuda proximis suis dicens: accipite benedictionẽ de preda hostiũ. i. Regum.xxx.

Precepit dauid miphibosetvt cõederet panẽ in mensa sua semper: quia esset de domo saul. ii. Regum.ix.

Fugiẽte dauid a facie absalon: sobi et machir et bersalai obtulerunt et multa exercitui munera ii. Regum.xvi.

Regina sabba multa obtulit salomoni: et salomon dedit ei oĩa que petiit ab eo: exceptis his q̃ vltro obtulerat ei munere regio. iii. Regũ.x.

Eo tpe quo regnauit achas i iuda: phacee filius romelie mltos occidit, et cepit de viris iuda. qdã asit boni viri de isrl nudos captiuos vestierũt. et illos q̃ ãbulare nõ potuerũt imposuerũt iumẽtis et duxerunt ad fratres eorum. ii. Paralipo.xxviii.

Redeũtes filij iuda de babilone: obtulerũt s3 vires suas spõte ad edificãdũ domũ dñi. Esd. ii.

Precepit rex darius vt edificaretur domus dei in ierusalē: et darentur sūpt⁹ de archa regis. Esdre vi.

Rex artaxerses fuit liberalis. Esdre. vi. (vi.
Neemie. ii.

Neemias pplm annona vel aliis sūptibus nō grauauit: sꝫ de suis multa bona fecit. Neemie. v

Thobias oīa q̄ habere potuerat: captiuis fratribus distribuebat. esurientes alebat. nudos vestiebat. mortuos sepeliebat. Thobie. i.

Raguel dedit thobie dimidiā substantiā suā cū sara filia sua. Thobie. viii.

Thobias pater ⁊ fili⁹ bene recognouerūt bñficia raphaelis: quē hoīeꝫ putabant. vñ mediam partē oīꝫ bonoꝝ suoꝝ ei obtulerunt. Thobie. xii

Rex asuerus iussit parari ꝯuiuiū ꝑ magnificū ꝓ coniūctione ⁊ nuptiis hester. et dedit requiem vniūsis ꝓuīcüs: ⁊ dona largitus est iuxta regalē magnificentiā. Hester. ii.

Videns asuerus reginam hester ait: quid vis regina hester et q̄ est petitio tua: etiā si dimidiū regnū petieris: dabitur tibi. Hester. v.

Quesiuit etiā qd honoris vel premii cōsecut⁹ esset mardocheus ꝓpter fidē quā erga eū seruauerat. cūq̄ intellexissꝫ nichil accepisse mercedis: eū fecit magnifice honorari. Hester. vi

Job pi⁹ et misericors/ de se ait. xix. tot viduas cōsolatus sum: et pater erā pauperū.

Itē. xxxi: si comedi bucellā solus: et nō cōedit pupillus ex eo: qa ab infantia creuit mīa mecū.

Magi obtulerūt de thesauris suis aurū/ thus et mirram. Mathei. ii.

Magnificus et largus est de⁹: qui ꝑpter eum tēporalia relinquētibus: centuplū reddet: ⁊ vitā eternā concedet. Mathei. xix.

Ex magna misericordia ⁊ liberalitate: christ⁹ pctōres recipiebat ad cōuescendū/ colloquendū/ et osculādū. De primo et scdo exēplū de matheo et zacheo. Luce. xix. Mathei. ix. Luc. v. De illis publicanis et peccatoribus qui appropiquabāt vt viderent illū. Luce. xv. De tertio exemplū de maria magdalena: que osculabatur pedes dñi. Mathei. xxvi. Marci. xiiii Lu. vii. Itē de iuda. Mathei. xxvi. Marci. xiiii Luce. xxii. ꝑpter quod benignitatis signū īfelix citius respicere debuisset.

Item liberalitas dñi ostendit in hoc ꝙ dedit turbis in deserto manducare. Mathei. xv.

Zacheus dimidiū bonoꝝ suoꝝ dedit paupib⁹. Lu. xix.

Duo minuta q̄ obtulit paupcula in gazophilaciū preferūtur donis diuitū. Luce. xxi.

Misericors et liberalis fuit dñs petro lachrimāti. Lu. xxii. Magdalene. Luce. vii. Latroni in cruce. Luce. xxiii.

Magna misericordia ⁊ liberalitas fuit in dño qui oē debitū seruo dimisit. Mathei. xviii.

Joseph qui cognomiatus est barnabas: agrū suum vendidit: et preciū ante pedes apostolorū posuit. Actuū. iiii.

Lidda purpuraria paulū et socios eius in domo sua manere coegit. Actuū. xv.

Publi⁹ pīceps īsule mitelene/ ad quā paul⁹ fracta naui applicauit: eū et socios suos triduo

liberaliter exhibuit: et paulus patrē eius a febri bus sanauit. Actuū. xxviii.

Paulus p̄ seruo philemonis scripsit ei dicēs si habes me sociū: suscipe illū sicut me. si aūt aliquid nocuit tibi hec michi imputa.

De miraculis.

Creatio vniuersi primū miraculū fuit. Geñ. i.

Tempore diluuij seruauit deus noe/ et qui cū eo erant in archa: ceteros deleuit. Genesis. vii.

Deus linguas volentiū turrim vsq̄ ad celum cōstruere confudit et diuisit. Genesis. xi.

Arietē mirabiliter ostēdit abrahe: qñ volebat filiū imolare. Genesis. xxii.

Multa miracula fecit de⁹ p̄ moisen: qñ voluit filios israhel educere de egypto: vt patet p̄ totū exodū.

Multa etiā miracula ostendit deus filijs isrl̄ egredientib⁹ de egypto: qñ diuisit eis mare rubrū in quo etiā pharaonē ꝛ exercitū suū demersit. qñ dedit eis etiā columnā nubis per diem/ ꝛ colūnā ignis per noctem: et qñ ostendit eis lignū moisi per quod aque amare dulcorate sunt. vt patet Exodi. xv.

Itē pluit illis māna ad manducandū. Exodi xvi. aquā ad bibendū de petra. Exodi. xvii.

Itē ipsis murmurātibus/ carnes eis dedit lʒ in malū eoꝝ. Numeri. xi.

Ubi notari potest q̄ miracula nō sunt semper signa diuine dilectionis.

Propter seditionē chore/ multa miracula cōtigerunt. Numeri. xvi. et. xvii.

Percussit dn̄s filios israhel serpētib⁹ igneis: qui inspicientes serpentē eneū a moise erectū: cu abātur. Numeri. xxi.

Adduxit filios israhel deus p̄ desertū. xl. ānis ꝛ nō sunt attrita vestimenta eoꝝ: nec calceamēta vetustate consūpta. Deutrono. xxix.

Obediuit deus iosue dicenti: sol ꝯtra gabaon ne mouearis. Josue. x.

Post septimū circuitū filioꝝ isrl: muri iericho corruerunt. Josue. vi.

Per archam dn̄i a philisteis captā: miracula multa facta sunt. i. Regum. v.

Magnū miraculū fuit ꝙ goliā expertū ꝛ armatū: dauid iuuenis et inexptus ꝓstrauit. i. Regū (xvii.

Cū extēderet ieroboā brachiū vt virū dei capi faceret: exaruit man⁹ eius: ꝛ altare scissū est. iii. Regum. xiii.

Helias siccitatem per trienniū impetrauit. et coruus sibi cibū detulerat. ꝛ ipse filium mulieris suscitauit. iii. Regū. xvii.

Itē igne ad consūmandū holocaustū de celo impetrauit. iii. Regū. xviii.

Itē dn̄s panē ꝛ aquā ei p̄ angelū suū dormiēti in desertū misit. iii. Regū. xix.

Itē duo q̄nquagenarij ad preces eius igne de celo consūpti sunt. iiii. Regū. i.

Itē aquā cū pallio suo diuisit. ꝛ ī curru igneo susceptus est. iiii. Regū. ii.

Item heliseus legitur fecisse miracula aquas iordanis diuidendo. ibidem.

Itē apposita farina in olla prius amara olera

dulcia fecit: et panes pphetarum filijs multiplicauit. iiii. Regũ. iiii.

Itẽ oleũ p debito mulieris multiplicauit. iiii. Regum. iiii.

Itẽ naaman a lepra sanauit. iiii. Regũ. vi.

Ferrũ sup aquas natare fecit. iiii. Regũ. vi

Angelos igneos/ pueros videre fecit. Ibidẽ.

Itẽ exercitũ regis syrie pcussit cecitate Ibidẽ

Item cadauer hois mortui tangendo ipsius ossa defuncti surrexit. iiii. Regũ. xiii.

Ad petitionẽ ezechielis: sol retrocessit ĩ horalogio decem lineis. iiii. Regũ. xx.

Cũ canerẽt leuite in exercitu iosaphat laudes deo adũsarij eorum filij amon ĩ seipsos versi/ seipsos occiderunt. ii. Pa. xx.

Thobias. x. ãnis cecus: felle piscis illumiat9 est. Thobie. xii.

Socij daniel in fornace miraculose saluati sũt Danielis. iii.

Daniel cuz leonibus vno die illesus fuit. Da. (vi.

Et alia vice. vii. diebus illesus fuit.

Danielis. xiiii.

Jonas tribus diebus & tribus noctibus/ in vẽtre piscis in mari fuit. Jone. i.

Sex milia hoim aduersus galathas: centũ et viginti milia hoim in babilonia periierũt pp̃ter auxiliũ de celo datũ. Mach. viii.

Zacharias mutus factus ẽ: qa ãgelo nõ credidit & in filij circũcisiõe loqla ei restituta ẽ. Lu. i.

Johãnes baptista ad salutationẽ beate virginis exultauit. Ibidem.

Magi mirabiliter ad adorādū xp̄m p stellam ducti sunt. Mathei. ii.

Maria miraculose xp̄m cōcepit. Luce. i.

Christus in nuptijs aquā mutauit in vinum. Johannis. iii.

Cum iudei ipsū de monte p̄cipitare voluerūt: ipse illesus p mediū illoꝝ ibat. Luce. iiii.

Itē oēs male hn̄tes curauit: mortuos suscitauit: leprosos mūdauit: cecos illumiauit: paliticū idropicū / habentē manū aridā sanauit Itē sanauit hoiem languiduz. Per decem et octo annos mulierem habentē fluxum sanguinis: sanauit. Mathei. ix. et marci. v.

Seruū cēturiōis paliticū curauit. Math. viii

Uētis impauit. sup mare āmbulauit. de quinq panibus ⁊ duobus piscibus q̄nq milia hominū satiauit. ipso moriente: tenebre facte sūt ab hora sexta vsq ad horaz nonā. Uelū templi scissū est. terra mota ē. monumēta apta sūt et multa corpa mortuorū surrexerūt. Mathei. xxvii.

Itē ppria virtute surrexit. terremotus factus est. angelus descēdit. ipse ad discipulos clausis ianuis intrauit. mirabiliter ascēdit. mirabiliter spiritū sanctū discipulis misit. Multa alia miracula fecit q̄ nō sūt scripta in libro hoc.

Petrus claudū sanauit. Actuū. iii.

Angel⁹ dn̄i apl'os de carcere eduxit. Act. iiii.

Multos et diuersos petrus sanauit. tabitam suscitauit.

Paulus celesti lumine pcussus cecidit cecus: et postea illuminatus. Actuū. ix.

Petrũ vinctum inter milites / angelus eduxit. Actuum. xi.

Paulus claudum ab vtero matris sanauit. Actuum. xiiii.

Puellam habentem phitonicum spiritum: sanauit. Actuum. xvi.

Itẽ elimã magũ lumine priuauit. Actuũ. xiij.

Paulus predicans cum adolescẽs per fenestram cecidisset et mortuus eẽt: ipe eũ vite restituit. Actuum. xx.

Viperã manu inherentẽ excussit: nichil qꝫ mali passus ẽ: vñ deus vocabat. Actuũ. xxviii.

Exorciste iudeoꝝ volentes quẽdã a demonio per iesum quem paulus predicabat liberare: respondit demon iesum noui: sed vos qui estis? et insiliens homo in quo erat demoniũ eos vulnerauit: ita vt fugerent. Actuũ. xix.

De morte bonorũ.

Abel a fratre suo iniuste occisus mortuus est. Genesis. iiii.

Abraham senex et plenus dieꝝ congregatus est ad populũ suũ. Gene. xxv.

Isaac centũ octoginta annorum mortuus est in senectute bona. Genesis. xxxv.

Jacob finitis mandatis et benedictionibus q̃bus bñdixit et instruxit filios suos: collegit sup lectum pedes suos et obijt. Gene. xlix.

Joseph adiurauit fratres suos dicẽs: deꝰ visitabit vos asportantes ossa mea vobiscũ de loco isto: et mortuus est. Genesis. l

Aaron expoliauit se in monte vestibus suis/ ⁊

induit eleazar filium suũ et mortuus est. Nu. xx.

Moyses iubente dño mortuus est in terra moab: et sepeliuit eum dñs: et non agnouit homo sepulchrum eius vsq; in pñtẽ diẽ. Deutro. xxxiiii.

Dauid postq̃ istruxit salomon filiũ suũ ⁊ orasset ad dominũ pro se et populo suo: mortuus est. ĩ senectute bona. i. Parali. xxix.

Zacharias filius ioiade ppl'm corripuit dicẽs quare transgredimini preceptũ domini quod vobis non proderit: et ipi iuxta regis imperiũ miserunt lapides contra eũ: et interfectus est. ii. Paralipo. xxiiij.

Thobias postq̃ interitum et destructionez niniuen/ filijs nepotibus suis predixerat mortuus est. Thobie. xiiii.

Junior etiam thobias mortuus est in timore dñi: et sepeliuit eum oĩs congregatio eius. Thobie vltimo.

Job vir iustus et rectus vixit post flagella centum. xl. annis et mortuus est senex et plen⁹ dierꝫ Job. xlii.

Mathatias post informationez filiorꝫ benedixit eis: et mortuus est. i. Macha. ii.

Uidens iudas machabeus multitudinẽ hostium et paucitatem suorũ ait: si appropinquauit tempus nostrũ moriamur ꝓpter fratres nostros. i. Macha. ix.

Eleazar post multa tormenta sibi illata cũ victoria discessit: gẽti sue memoriã mortis sue ad exemplum reliquit/ scilicet fortitudinis et virtutis. ii. Machabeorꝫ. vi.

Mater mirabilis cū .vii. filiis ꝓ lege dei crudeliter occisi sunt. ii. macha. vii

Et ꝓpter bonam correptionē Johānes baptista decollatus est. mathei. xiiii.

Lazarus pauper ⁊ mēdicus mortuꝰ est: et portatus ab angelis in siuū abrahe. Luce. vi.

Latro in cruce cū xp̄o pendēs q̄litercūq; male vixerit: tñ bñ mortuus est: dicēte xp̄o / hodie mecum eris in paradiso. Luce. xxiii.

Dū lapidaret͂ btūs stephanus inuocauit dn̄m ⁊ tradidit spiritum. Actuū. vii.

De morte malorum.

Cain qui occidit fratrē suū abel occisus est a lameth. Genesis. iiii.

Sodoma et gomorra ꝓpter pctā sua submersi sunt: ⁊ occisi. Gene. xix.

Sicheu filiꝰ emor qui oppressit dinā filiam iacob: a filijs iacob occisus est: et oīs masculi ciuitatis. Genesis. xxxiiii.

Pharao cuius cor emolliri nō potuit moises in mari rubro cū exercitu suo submersus interijt Exodi. xiiij.

Nadab et abin filij aaron: offerentes ignē alienū coram dn̄o: ab igne dn̄i deuorati sunt et mortui. Leuiti. x.

Chore / datan / abiron / et eoꝝ cōplices moisi rebellantes descenderūt in infernum apto humo. Numeri. xvi.

Alij contra dn̄m murmurantes ⁊ diuersa peccata cōmittētes: varijs modis in deserto interierūt: ita ꝙ de sex cētis milibꝰ pugnatoꝝ / duo tātū

caleph ꝛ iosue terrã ꝓmissionis introiert. Deu. i.

Tulit iahel vxoꝛ aber cynei clauũ/ ꝛ defixit in cerebrũ sizare: et mortuus est. Judicũ. iiii.

Si zebee ꝛ salmana seruassent fratres gedeonis: gedeõ pepcisset eis. et qꝛ ipsi eos occiderunt ideo ipi ab eo occisi sunt.. Judi. viii.

Una mulier iacens sup caput abymalech fragmen male confregit caput eius: q̃ vocãs armigeros iussit se ab eis interfici: et reddidit ei dñs malũ qđ fecerat interficiens. lxx. fratres suos. Judicum. ix.

Superbus golias a dauid puero occisus est. i. Regum. xvii.

Saul qui ipm dauid persequebat̃: tandẽ ab hostibus persecutus irruit sup gladiũ suũ: ꝛ mortuus est. i. Regũ. xxxi.

Adolescẽs qui se dixit saul. occidisse: ad precep tũ dauid occisus est. ii. Regũ. i.

Simile accidit duobus latronibus: qui caput ysboseth filij saul tulerunt ad dauid. secundo Regum. iiii.

Primogenitus dauid amon: q thamar. sororez suam oppressit: ꝛ postea iubente absalon in conuiuio occisus est. ii. Re. xiii.

Achitofel eo q non eẽt factum secundũ consilium suum quod dederat contra dauid: abijt i domũ suam et suspendio se interijt. ii. Regum decimoseptimo

Absalon ꝑsequẽs patrẽ libidine dñandi: male occisus est. ii. Regũ. xviii.

Siba excitauit populũ cõtra dauid. et fugiẽs

ad abellam ciuitatem vbi credebat habere refu-
gium et auxiliũ: decapitatus est ibidẽ. i. Re. xx.
Joab duos filios ꝓditõe occidit/ viros iustos
et meliores se: dauid nesciente. et precipiente sa-
lomone: occisus est. iii. Regũ. ij.
Uidens hieu impiã iesabel/ q̃ multoꝝ fuit ma
loꝝ: iussit eã precipitari deorsum: et ita equoꝝ
vngulis conculcata: licet eẽt filia regis q͛ non est
tradita sepulture. iiii. Regũ. ix.
Athalia q̃ interfecit om̄e semen regiũ vt pos-
set sup ppl̄m regnare: postea turpiter occisa fuit
iussu ioiade sacerdotis. iiii. Regum. xi.
Rex ioas qui zachariã filiũ ioiade crudeliter
fecit ĩterfici: postea a seruis suis occisus est. iiii.
Regum. xii.
Sẽnacherib superbus rex assirioꝝ et blasphe-
mus a filijs suis occisus est. iiii. Regũ. xix.
Sedechias rex iude malus apud deum ⁊ ho
mines: comprehensus est fugiens: ante cuiꝰ o-
culos ꝓprios filios rex babilonis occidi fecit/ et
postea ip̄m exoculatum in babilonem duxit vbi
mortuus est. iiii. Regũ. vlti.
Holofernes qui multos destruxerat: per ma-
nus mulieris occisus est. Judith. xiii.
Amon malus et superbus q̃ volebat ab oĩbꝰ ado
rari: suspensus est patibulo: quod mardocheo ip
se parauerat. Hester. vii.
Balthasar rex babilonis nõ ẽ correctꝰ exẽplo
patris sui nabuchodonosor: qui ĩ bestiã fuit mu
tatus: et ideo vidit dei scripturam ĩ pariete ⁊ ea
dem nocte interfectus fuit. Danielis. xiiii.

Alchimius proditor paralisi pcussus: non potuit vltra loqui: sed cũ tormento magno mortuᵒ est. i. Machabe. ix.

Multis sacrilegiis a ysimacho in templo cõmissis: congregata est multitudo aduersus eũ: ⁊ ipm interfecerunt. ii. Macha. iiii.

Josan impius qui fratrẽ ppriũ captiuauerat et multos de patria expulerat: pegre periit. et in sepultus/ ⁊ illamẽtatᵒ et abiectus fuit. ii. Ma. v

Anthiochus qui multoꝝ torserat viscera: passus dolorẽ viscerũ male interiit. ii. Macha. ix

Menelaus qui male et maliciose obtinuit pricipatũ: de alta turri pcipitatus interiit. ii. Machabeorum. xiii.

Diues qui voluit sibi maiora horrea cõstruere et delectabiliter viuere: male locutus est. Luce. xii.

Diues quoq; q̃ epulabat̃ quotidie splendide: mortuus est et sepultus in inferno. Luce. xvi.

Herodes sedens pro tribunali: et veste regali indutus: concionabat̃ ad populũ. pplũs aũt acclamabat voces dei et non hominũ. et confestim percussit eũ angelus: eo q̃ non dedisset honorez deo et consumptus a vermibus expirauit. Actuum duodecimo.

Ananias et vxor eius volentes preciũ agri defraudare: male interierunt. Actuũ. v.

De mulierũ fide

Cõmendat aplũs fidem. Ad hebreos. xi

Raab nõ periit cũ incredulis qr exploratores

filior israel in pace suscepit. Josue. vi.

Ruth adhesit socrui sue dicēs: populus tuus pplus meus/et deus tuus deus meus. Unde booz postea dixit ei. reddet tibi deus plenā mercedem Ruth .i.z.ii.

Mulier vidua et sarreptana credidit helye: licet rē difficillem sibi diceret. iii. Re. xvii.

Mater illa mirabilis q̄ cū septē filijs occisa ē: magnam fidem habere in deum se ostendit. secūdo Machabeorum. vii.

Elisabeth in salutatōne sctē marie stati fidez habuit de xp̄i incarnatione. Luce. i.

Et btā virgo credidit angelo: iō meruit fieri mater xp̄i. Luce. i.

Mulier sanguinis fluxū patiēs/tantā fidē habuit vt si tm̄ fimbriā vestimenti xp̄i tangeret sanaretur et factum est. Mathei. ix.

Magnā fidē habuit mulier chananea: qn̄ p filia petiuit cui dictum est: o mulier magna est fides tua. Math. xv. marci. vii.

Mulier samaritana fidez suā ondit dicēs: scio q messias venit. qui dr xp̄s. Johā. iiii.

Martha dixit: ego credidi qz tu es xp̄s filius dei viui. Johīs. xi.

De resurrectōne dn̄i legit viros dubitasse: qa iesus exprobrauit incredulitatē eorum. Joh. xx. et marci. xvi. Et magdalene appuit: q exurgēs nūciauit discipulis. mar. xvi. z Joh. xx.

De mulierū sapientia

Rebecca sapienter ordinauit quō iacob bn̄dictionem patris obtineret. Gene. xxvij.

Et postea fecit illum cautius iram fratris de-clinare. Genesis. xxiiii.

Raab meretrix sapiēter exploratores abscon/dit: et propter hoc totam domū suam liberauit. Josue. ii.

Sollicita fuit noemi ad inueniendū modum quo ruth nubere posset booz. Ruth. iii.

Abigail p sapientiā suā virū suū nabal a ma-lo: et dauid ab homicidio liberauit. i. Re. xxv.

Sapiens mulier thecuites ad hoc induxit da uid: vt exulem filium reuocaret. ii. Regū. xiiii.

Obsidendo ioab ciuitatem abelā: mulier sa/piens taliter ei locuta est: et postea cū populo vt ille cum totius patrie vtilitate ab obsidione re/cessit. ii. Regū. xx.

Bersabee mater salomonis sapiēter cū dauid locuta est: vt salomon regnaret. iii. Re. i.

Una mulier meretricū contendentiū corā sa/lomone prudenter et pie rñdit: date illi infantē vi uum. iii. Regū. iii.

Judith mirā sapientiā oñdit qñ holofernem decepit et occidit. Judith. viii.

Hester prudenter petitionem suā regi expo suit: et pplm suū liberauit. Hester. vii.

Magdalena prudenter ad pedes dñi se posu/it: et veniam pctōꝝ obtinuit. Luce. vii. Item quia audiuit verbum illius.

De mulierum benignitate.

Rebecca seruo abrahā peregrino bibere petē/ti: benigne et pie rñdit dicens: bibe dñe mi: qm̄ ꝛ

camelis tuis hauriam aquā. Gene. xxiiii
Timuerūt obstetrices deū: ꝛ obfuabāt mares Exodi. i.
Cernens filia pharaonis puer̄ in ripa flumīs vagientē ait: de infantibꝰ hebreoꝝ est hic. ꝛ adoptauit eum in filiū. Exodi. ii.
Raab meretrix exploratores iosue videns ad mortē queri compassa est eis: et ipos abscōdens liberauit. Josue. ii.
Nūcij eūtes ad dauid abscōditi fuerūt in puteo ꝑ mulierē: q̄ posuit velamē sup os putei: et q̄rentes eos delusit. ii. Regū. xvii.
Una mulier cōtendētiū corā salomone piuz cor habuit q̄ maluit puer̄ suū alteri dari potius q̄ occidi. iii. Regū. iii
Mulier sareptana fuit hospita helie: et apud illam sustentabat. iii. Regū. xvii.
Mulier sunamitis ad hoc virū suū induxit: vt faceret heliseo locū in domo sua ad manendum. iiii. Regum. iiij.
Cū occideret athalia omē semē regis iosaba filia regis iorā/ tulit ioab vnū de filijs regis: ꝛ abscondēs saluauit eū. iiii. Regū. xi.
Hester ꝓ liberatione populi sui se magno periculo exposuit. Hester. iiii.
Pietatē ondit btā virgo in nuptijs: dicens filio vinum non habent. Johan. ii.
Ambulās dn̄s ꝑ mūdū ī domo marthe ꝛ magdalene hospiciū legit spālr̄ habuisse Lu. x. io. xij
Mulieres xp̄o circūeunti et predicanti ministrabant. Luce. viii.

Mulieres ad crucē eū sequebāť: quē discipuli ꝓprij reliquerūt. Luce. xxiii.

Et sepulture eius piū obsequium prebuerunt. Luce. xxiiii.

Uxor pilati magis conabať xp̄i mortē ĩpedire ꝙ̄ aliquis homo. Mathei. xxvii.

Propter opa pietatis ipsi⁹ ⁊ habite/⁊ elemosinas quas faciebat: rogauerūt petrū vidue flentes pro ea: qui eam suis orationibus suscitauit. Actuum. ix.

Lidda purpurarea a beato paulo baptisatur et eum cū socijs suis in domo sua coegit manere. Actuum. xv.

De Mulierū fortitudine.

Cū barach a binoem duceret exercituꝫ contra sisarā: delbora vxor naboth dixit ei: ibo q̄dē tecū sꝫ hac vice victoria nō reputabiť tibi: q̄a ĩ manu femine tradetur sisara. Judicū. iiii.

Uiriliter saluauit michol dauid virū suū: cum ad mortē quereretur a saul patre eius. i. Re. xix

Judith fortiter ꝓ se et ppl'o egit: q̄ñ holofernē capite trūcauit. Judith. xiii.

Hester regina ꝓ liberatiōe populi sui mortis periculo se exposuit: quando nō vocata: ad regē ĩre presūpsit. Hester. v.

Mater illa mirabilis/ vidēs vna die. vij. filios suos moriētes: bono aīo et feminee cogitationi/ masculinū robur inserebat. ii. Macha. vii.

Fortis fuit beata virgo/ sustinendo filij passionem: ⁊ ipso mortuo: sola fidem retinuit. Johan. xix.

Audax et fortis fuit magdalena: que passioni interfuit: et totiens sepulchrum accessit: et discipulis recedentibus ipsa non recessit: sed sola ibi permansit Johannis.xix.et.xx. Mathei.xxvii. et.xxviii. Mar.xv.et.xvi. Lu.xxiii.et.xxiiii.

De mulierum auiditate.

Prima mulier/ ex sua auiditate contra preceptum dni de ligno tulit et comedit. Genesis.ii.

Sara uxor abrahe multum desiderabat habere pueros. unde virum suum misit ad ancillam: vt ex ea liberos haberet: quia ipsa adhuc sterilis erat. Ge.xvi.

Filie loth potius voluerunt cum patre nubere: quam filiis carere. Genesis.xix.

Rachel cernens se sterilem esse: ait iacob marito suo da michi liberos: alioquin moriar. Gen.xxx

Uxor pharaonis cui seruiebat ioseph: ipsum ad stuprum procaciter requisiuit. Genesis.xxxix.

Axa filia caleph: obtinuit a patre terram irriguam quum suspirando in asino eam petiuit. Josue.xv.

Uxor samsonis tantum instabat apud eum: quod dixit ei obscuram propositionem: quam nec parentibus voluit indicare. et illa statim reuelauit inimicis suis. in dampnum viri sui. Judi.xiiii.

Dalida per importunitatem suam obtinuit: vt samson ei diceret in quo fortitudo sua existeret. Judicum.xvi.

Jesabel cupiens viro suo achab dare vineam naboth: per falsum testimonium fecit ipsum naboth occidi.iii.Regum.xxi.

Athalia mater regis ochosie/ cupiens super terram regnare: omne semen regium quod inueniri poterat

occidit. iiii. Regum. xi.

Hester nõ fuit cõtenta q̈ rex dederat ei domũ amon et q̈ iudei q̈ngentos viros de ĩimicis suis occiderãt: sʒ in crastino trecẽtos occidi fecit. Hester. ix

Mater filiorũ zebedei/ petiuit a xp̃o: vt duo filij eius vnus ad dexterã: ali⁹ ad sinistrã sederent. Mathei. xx.

Herodias tm̃ cupiuit mortẽ Johãnis baptiste: q̈ filiã suã caput ipsius potius q̈ dimidium regni petere ꝑsuasit. Mathei. xxiiii. ꝛ Marci. vi

De mulierũ fallacia.

Eua virũ decepit et licet nõ seduxit: tñ ad comedendũ de pomo ꝑsuasit. Genesis. ii

Sara risit ad filij ꝓmissionẽ. sʒ ꝑ risũ correpta mendaciter se excusauit. Genesis. xviii.

Due filie loth patrẽ suũ inebriauerũt: vt cũ eo cõcuberent: quẽ Xbis ad hoc inducere forte non valebant. Genesis. xix.

Rachel patrẽ suũ querentẽ idola pulchra adinuentione delusit. Genesis. xxxi.

Mulieres moabite filios israhel deceperunt. Numeri. xxii.

Raab meretrix exploratores iosue abscondit: et querentes eos currere fecit ad vada iordanis dicens: clausa porta hos exisse. Josue. ii.

Egressa iahel in occursũ sisare ait. ĩtra ad me dñe mi: ne timeas/ et postea ipsũ dormientem occidit. Judicum. iiii.

Uxor sãsonis fudit lachrymas: donec ꝓpositionẽ sibi reuelaret. Judicũ. xiiii.

Dalida samsonis/ molesta fuit: vsq̄ quo sciret

in quo fortitudo sua cõsisteret: et tunc eũ decepit: et tradidit eũ inimicis suis. Judicũ. xvi.

Bersabee visio/ dauid decepit vsqꝫ ad adulteriũ: et postea ad homicidiũ induxit. ii. Regũ. xi.

Mulieres itẽ salomonẽ deceperũt: vt coleret deos earũ. iii. Regũ. xi.

Uxor ieroboã aliã se finxit: vt ꝓphetã deciperet quia videre nõ poterat. iii. Regũ. xiiii.

Excogitauit iesabel quomõ naboth falso testimonio occideret. iii. Regum. xxi.

Judith holofernem decepit: ꝗuis bona intentione. Judith. xi.

De Mulierũ multiloquio.

Eua cũ diabolo stulte loquebat̃ de quo magnũ malũ accidit. Genesis. iii.

Micol filia saul stulte loqbatur cũ dauid saltãte ante archam. ii. Regũ. vi.

Uxor thobie stulte sibi ait: manifeste vana facta est spes tua. Thobie. ii.

Uxor aman fatuũ cõsiliũ sibi dedit: vt mardocheo crucem pararet: in qua ipse aman postea suspensus est. Hester. v.

Uxor iob ipso sedente in sterquilinio/ et testa famen radente/ ait benedic deo et morere. rñdit iob quasi vna stulta mulier locuta es. Job. ii.

De Mulierũ ornatu.

Thamar nurus iude filiẏ iacob volens socerũ allicere vt eam cognosceret/ et ab eo conciperet: deposuit vestes viduitatis: et ornauit se: et sedit in biuio. Genesis. xxxviii.

Audito aduẽtu hieu qui occiderat iorã regez

israhel iesabel depinxit oculos suos stipio/et ornauit caput suũ.iiii.Regũ.ix.
Judith ornauit se:et sic holofernem decepit. Ju.ix.
Hester qñ debuit intrare ad regem:nõ q̃siuit cultũ muliebrẽ:et tñ plus regi placuit.Hester.ii
Jsaias ait:auferet dñs ornamenta calciamentorũ torques monilia ꝛc.Jsaie.xxx.
Salomon de ornatu meretriceo puerbioꝝ.vñ sic ait cõsidera vecordẽ iuuenẽ: occurret ei mulier ornatu meretriceo/ꝑparata ad capiẽdas aĩas garrula et vaga:sed auerte faciem tuã a muliere compta.mulier enĩ cõpta et ornata citius trahit ad peccatum.

De Mundicia.

Quãdiu primi parentes in paradiso fuerunt virgines permãserunt.sed ipsis eiectis dicitur: cognouit adam vxorem suã.Ge.iiii.
Joseph q̃uis iuuenis esset et sine vxore:tñ stuprũ cõmittere recusauit.Genesis.xxxix.
Judas q̃ castus nõ fuit: fornicationẽ thamar detestabatur.Genesis.xxxviii.
Post debellationẽ madianitaꝝ factã ꝑ finies iussit moises masculos et mulieres que nouerũt viros in coitu/iugulari:et ꝟgines reseruari.Numeri.xxxi.
Mundi esse debebant maxime a mulieribus: qui panes sacerdotales comedebant.i.Re.xxi.
Sara filia raguelis in oratiõe dicebat/tu scis dñe q̃a nunq̃ cõcupiui virũ:et mundam seruaui aĩam meã ab omni cõcupiscentia.Thobie.iii

Mortuo viro iudith/alium nesciebat: sed cum ancillis clausa et casta manebat i ieiunijs et oratione. Ju. viii.

Susanna se mundã et castam contra senes sacerdotes custodiuit. vñ et eam dñs mirabiliter a morte liberauit. Danielis. xiii.

Uirgo maria mater dei/licet angelo nunciante cõciperet filiũ dei et gñaret: tñ voti castitatis nõ est oblita: sz suã castitatẽ integraliter custodiuit.

Castitatis et mũdicie argumẽtũ fuit: q beatus stephanus ad ministeriũ et custodiã mulierum/fuit ab apostolis destinatus. Actuũ. v.

Felix est virginitas: que in celis principaliter coronat ubi et castitas ppetua erit: vbi sancti dei neq nubent neq nubẽtur. Mathei. xxii.

De murmure.

Agar ancilla sare correptionẽ non sustinens: fugã iniit sed ad mandatũ dñi/ vt humiliaretur: ad eam rediit. Genesis. xvi.

Prepositi filiorum israhel dixerũt moisi et aaron videat dñs et iudicet: qm fetere fecisti odorẽ nostrũ coram pharaone. Exodi. v.

Uidẽtes filii israhel egyptios post seveniẽtes: dixerũt moisi: forsitan nõ erãt sepulchra in egypto ideo eduxisti nos vt moreremur in solitudie Exodi. iiii.

Murmurabãt in deserto ppter defectũ panis Itẽ prius p defectu potus: et ppter (Exo. xvi. diuersas alias causas.

Achitofel murmurans q non esset factũ scdm cõsiliũ suũ/cõtra dauid: abiit in domũ suã et laqo

se suspendit. ii. Regũ. xvii.

Scribe et pharisei ꝯ dñm murmurabãt: dicẽtes ad discipulos eius: q̃re cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducat et bibit magister vester? Lu. v. Math. ix. Marci. ii.

Similiter de zacheo: Lu. xix. murmurabant: ꝙ ad hoīem peccatorem se diuertisset. Quere de hoc plus: vbi agitur de nequicijs ⁊ ꝑuersitate.

De Morte.

Quia vera est dei sentẽtia qua dixit hoī: ī quacũqꝫ die cõederitis ex eo: morte moriemini. planũ est/ ꝙ postꝙ̃ homo peccat: statim moriẜ. Geñ. ii. Vñ ẜm augustinũ de ciuitate dei. xiiii. hõ viuẽs/ quasi continue moritur.

Cũ tot ãnis hoīes vixerũt añ diluuiũ: tñ signãter dicit scriptura post descriptionẽ vite eoꝝ ⁊ sic mortuus est vel sunt. Genesis. v.

Si patres ãtiqui mortẽ timebãt/ ⁊ longã optabãt vitã: nõ est mirũ: q̃a ipi nondũ poterant celũ ascẽdere: nec diuina ꝑfrui visiõe: donec saluator aduenit q̄ apuit ianuã ꝑadisi. Vñ loth monitus ab angelo: timuit in montẽ ascẽdere/ vt saluũ se faceret: ne forte eum apꝓhenderet aliud malũ: ⁊ moreretur ibi. Genesis. xix.

Mali etiam bene mori desiderant. vnde dixit balaã moriatur aīa mea morte iustoꝝ. Nu. xxiii

Moises ad imperiũ dñi mortuus est. Deutro. vltimo.

Iratus est dñs cõtra moisen ⁊c. ecce morieris in hac humo et non transibis iordanem.

Zebee ⁊ salmana maluerũt occidi manu gedeõis

viri strēnui et fortis: q manu iether iuuenis filij Judicum. viii.

Helias cū sederet subtus vnā iuniperū: petijt aīe sue vt moreretur. et ait: sufficit michi dñe. tolle aiam meā. iii. Regū. xix.

Ezechias rex iuda ābulauit corā dño ī veritate: et fuit valde bonus. et tñ quando nūciatū est ei p isaiā q mori deberet: orauit dñm fletu magno: vt adhuc vitam suam plongaret. Jsaie. xxxviii. et iiii. Regum. xx.

Thobias audita rñsiōe improperij vxoris sue ait: iustus es dñe: recipe ī pace spiritū meū. expedit enī michi magis mori q viuere. Thobie. iii.

Jeremias pstrauit se corā rege zedechia/ petens: ne interficeret eū: et ne iuberet eū reduci in carcerē: ne moreretur. Jeremie. xxxvii.

Per mortē crucis quā voluit saluator p oībus pati ostendit manifeste: q nō solū mors: sed etiā omne genus mortis ab hoīe iusto/ etiā p diuina obedientia et iustitia pmpte et libenter debeat sustineri.

Ante missionē spiritus sācti apostoli mortem timuerunt: vt patet qñ apphenso dño relicto eo: oēs fugierūt. Mathei. xxvi.

Postq vo fuerunt spū sācto corroborati: corā principibus et iudicibus fiducialiter loqbātur: et etiā mortē sustinuerūt. Actuū. vii.

Paulus dicebat Actuū. xxi: nō solū alligari: sed etiā mori in ierusalē patus sū: pter nomē dñi Jtē si nocui iudeis aut dignū morte aliqd feci non recuso mori. Actuū. xxv.

¶ De negligentia.

v Idens iacob q̄ alimenta venderentur in egipto: dixit filijs suis: quare negligitis? descendite descendite et emitte nobis necessaria. Ge. xlij.

Negligenter custodiuit abner dn̄m suū saul: qñ dauid venit ad castrū eius: et neminem reperit vigilantem. i. Re. xxvi.

Placuit ioas regi iuda vt instauraret domuz dn̄i/ ⁊ precepit leuitis vt circa hoc eēnt solliciti. porro leuite negligenter egerūt: qua decā rex ipse ioiadem sacerdotem arguebat. secundo Paralipome. xxii.

Cum dormirent homines: venit inimicus homo ⁊ superseminauit zizaniam in medio tritici. Mathei. xiii.

Arguuntur ociosi et operarij premiantur. Mathei. xx.

Dure reprehendit dn̄s seruum negligentē: et pigrum q̄ cōmissum sibi talentum multiplicari neglexit. Mathei. xxv.

Uirgines dormientes quarum lampades nō erant parate: a nuptijs sūt excluse. math. xxv.

¶ De nequitia et peruersitate.

Primi parentes contra preceptū dn̄i peruerse de vetito ligno comederunt. Ge. iii.

Prepositi israel dixerūt moysi et aaron: postq̄ audissent q̄ dn̄s visitasset eos: et voluisset eos liberasse: fetere fecistis odorem nr̄m corā pharaone: et seruis eius: prebuisti ei gladium vt occideret nos. Exodi. v.

Item postq̄ duxisset in columna nubis per no
ctem: videntes egyptios post se venientes dixerūt
forte non erant sepulchra in egypto. Exo. xiiii
Cū moram faceret in monte moyses cū dño fe
cerūt sibi vitulū aureū et adorauerunt. Exo. xxxii.
Audientes q̄ displicuit dño murmur eorum: vo
luerunt ascendere contra voluntatē moysi. et pu
gnare et tunc debellati sunt. Nu. xiiii.
Ipsi quoq3 filij israel sepius rebelles fuerūt cō
tra dñm vt patet. Exodi. Deutro. et Numeri. vt
de murmure.
Rex edom noluit filios israel permittere tran
sire per terram m: nec etiam seon rex amorreorum
Numeri. xx.
Filij israel audientes mandata dñi: oīa ꝯria fe
cerūt. Judicū. ii.
Nota de peruersitate saul q̄ voluit dauid corā
se psallentem occidere. i. Regum. decimooctauo
et. xix.
Voluit etiam proprium filium ionathā dauid
accusantem occidere. Ibidem. xx
Absalon contra patrē suū dauid male insur
rexit. ii. Regū. xv.
Item nota de ieroboam. iii. Regū. xii
De achab. iii. Regum. xx
De manasses. iiii. regū. xxi:
De amon. Hester. iii.
De alchimio falso proditore. primo. Macha
beorum. vii.
De duobus presbyteris contra susannam. Da
nielis. xiii.

Item quomodo ioppite ducentes iudeos in mari submerserunt. ii. Macha. xii.

De anthiocho. ii. machabe. ix

Itez quomodo insurrexerunt contra hieremiam predicantem. Hieremie. xxxvii.

Judei volebant de supercilio montis precipitare iesum. Luce. iiii.

Judei xp̄m hierosolimam venientem vt regez adorauerunt et paulopost clamauerūt: regē non habemus. crucifige eū. Joh. xix.

Cū paulus ⁊ barnabas verbū dei predicabāt iudei cōtradicebant blasphemantes: et ita conuersi sunt ad gentes. Actu. xii. ⁊. xiij

Item quomodo paulum lapidauerūt: et ex ciuitatem extraxerunt. Actu. xiii.

Item ipse et socij eius fuerunt virgis cesi. Actuum. xv.

Item argentarius in epheso faciens ymagies dyane concitauit cum alijs artificibus populum contra paulum. Actuū. xix.

Item in hierusalem facta est turbatio et cōgregatio contra paulum: et trahebant ip̄m extra tēplum: et vix potuit eripi a tribuno: qui cū militibus superuenit et postea dixerūt: non licet hoiez talē viuere super terrā. Actuū. xxi.

De obedientia et inobedientia.

Volens deus hoīem sub obedientia viuere. statim vt cōditus est / ip̄m preceptis alligauit. et qr ipse inobediens fuit grauiter eū puniuit. Genesis. secūdo. et tertio.

Noe deo prompte i oībus obediuit. et ceteris

in diluuio pereuntibus ipe cum suis saluatus e.
Genesis.vii.

Precipiēs dn̄s de circūcisione q̄uis graue esset nō distulit abrahā implere. Gene.xvij.

Item preceptū de immolatione filii non distulit: sed statim implere satagebat: nisi dn̄s aliter ordinasset. Genesis.xxii.

Joseph patri volēti eū ad fratres suos mittere statim paratus obediuit: licz ipe fratres pri9 de crimīe apd eū accusasset: vnde merito timere deberet. Gene.xxxvij.

Obediuit moyses dn̄o qn̄ ducatū ppl'i israel sibi imposuit: tn̄ prius q̄nquies se excusauit. Exodi.iiii.

Magnā obedientiā ꝓmiserūt filii israel deo dicentes oia que locutus est dn̄s faciemus. ꝛ erim9 obedientes: licet ↄ̄riū semꝑ fecerūt. Exodi.iiii

Itē ipsi cū in deserto ambularent ad precepta dn̄i tentoria erigebant. et ad imperium eius deponebant. Numeri.ix.

Item iuxta mandatū dn̄i ad terram ꝓmissionis ascendere timuerūt: sed postea dn̄o prohibēte: ascendere conati sunt idō male successit eis. Numeri.xiiii.

Quando aūt ex obedientia pugnauerūt: pauci ex eis multos deuicerūt. Nu.xxi.

Itē eūtes ad bellū ↄ̄ mandatū dn̄i ꝛ moysi multi ex eis a paucis deuicti sunt. Nu.xiiii.

Quia transgressus est achā mādatū iosue: populus fuit in prelio superatus: et ipe a populo lapidatus. Josue.vii.

Saul offerens holocaustū ꝯ̄ mandatū samuelis. reprobatus est. i. Re. xiii.

Item ipse pepcit agag regi amelech et gregibus ouiū et ceteris preciosis: iō dixit ei samuel. melior est obedientia ꝙ̄ victima. i. Regū. xv.

David licet vnctus eēt in regem p samuelem: tñ obediebat patri mittenti eū ad defferendū victualia in prelio existentibus fratribus suis. primo Regum. xvii.

Predixit dn̄s salomoni ꝙ̄ si faceret oīa q̄ preciperet ei: firmaret thronū regni sui sup israel in sempiternū si aūt auerteret̄ ⁊ non custodiret mandata eius deleret eum de superficie terre. iii. Regū nono.

Eximpletum est. iiii. Regū. vltimo

Cum ad mandatum helisei naaman indignatus recederet: dixit ei seruus suus: dn̄e et si propheta rem grandē dixisset tibi vti[que] facere debuisses. iiii. Regum. v.

Thobias iunior auditis exhortationibus patris: respondit ei oīa quecū[que] precepisti mihi pater: faciam. Thobie. v.

Quicquid precipiebat mardocheus: obseruabat regina hester. et ita cuncta faciebat q̄ eo tp̄e solita erat: qñ eā paruulā nutriebat. Hester. i

Jonas insipienter recusabat obedire deo precipienti vt iret ad predicandum in niniue: et iō ordinante deo proiectus est in mari: ⁊ deuorauit eum piscis. in cuius ventre fuit tribus diebus. Jone. i.

Mathatias dixit nuncio regis anthiochi: ⁊ si

oēs obediāt regi: ego ꝛ filij ꝛ fr̃es mei/ legi patrū nostrorum obediemus .i. Machabe. ii.
Cito obedierunt apostoli: qui a domino vocati: statim relictis omnibus secuti sunt eū. Mathei ix. et. iiii.
De obedientibus verbo et non facto: vel facto ꝛ non verbo proponit dn̄s exemplū duoꝝ filiorum quorum vnus dixit se iturum in vineam patris et non iuit. alter negauit et tn̄ iuit. math. xxi.
Malis prelatis etiā dn̄s obediendū eē predixit. Math. xxiii. super cathedrā moysi. ꝛc. Oīa ꝙ quecūqꝫ dixerint facite. scd̄m opera autem eoꝝ nolite facere ꝛc.
Christus legi obediuit qn̄ circūcisionem suscepit. ꝛ quando in templo cum oblationibus p̄ntari voluit. Luce. ii. et qn̄ de agno paschali cū discipulis suis comedit. mathei. xxvi.
Ipse pro nobis obediens factus est patri vsqꝫ ad mortem crucis. Philippen. ii
Cum arguerentur apostoli a principibus sacerdotum ꝙ non seruarent mandatum eorū: responderūt. obedire oportet deo magis q̄ hominibus. Actuum. iiii.
Saulus ad terram prostratus a dn̄o corrept⁹ statim ad obediendum se obtulit dicens. dn̄e qd me vis facere? Act. viii.
Cornelius ait: petro. omnes nos sumus parati audire q̄cūqꝫ precepta sunt a domino.. Actuum. ix
Paulus precepit apostoloꝝ et senioꝝ precepta custodire. Actu. xiiii.

De odio.

Post peccatum primorum parentum de⁹ statim posuit inimicicias inter mulierem et serpentem. Gene. iii

Rixati sunt pastores de gerara cõtra pastores isaac: pro puteo quẽ foderũt. iõ vocauit isaac puteum inimicicias. gene. xxvi.

Oderat esau iacob ꝓ benedictiõe patris quã recepit. dixitq; in corde suo: venient dies luct⁹ patris mei occidamq; iacob. Gene. xxvii.

Dixit iacob simeoni et leui: turbastis me: et odiosum me fecistis chaneneis et pharißeis habitatoribus terre huius. Gene. xxxiiii.

Uidentes fratres ioseph ꝙ a patre cũctis fratribus plus amaret̃ oderãt eũ. Ge. xxxvii.

Oderant filios israel egiptij: et affligebãt eos Exodi. i.

Dixit dñs ad moysen hostes vos sentiant madianite: et percucite eos q̃ hostiliter egerũt cõtra vos. Nu. xxv.

Perrexerunt maiores natu de galaad ad iepte dicẽtes: esto princeps noster quib⁹ ille r̃ndit nonne vos odistis me: et eiecistis me de domo patris mei? Judith. xi.

Uxor samsonis lachrymas fundens ait ad eũ odis me et non diligis me: ideo probleuma non vis indicare michi. Judicum. decimo quarto.

Uidẽs saul ꝙ populus alta de dauid sẽtiebat et ꝙ ipse strennue et prudenter in oĩbus agebat factus est inimicus eius omnibus diebus eius. i.

Regum.xviii.

Postq̃ amon thamar sororez suã oppresserat exosam eã habuit nimis.ii.Re.xiii.

Tres aduersarios suscitauit dñs Salomoni: postq̃ ab eo p peccatũ recessit: videlicet ad ydumeũ zaron filium heliada et ieroboã seruum suũ iii.Regum.xi.

Impia iesabel helyam persecuta est q2 pphetas baal ipse fecit occidi.iii.Regum.xix.

Cum argueret helyas achab p iniqua morte ipsius naboth: ait achab ad heliam: num inuenisti me inimicũ tuũ: et ille inuenit.iii.Re.xxi.

Dixit achab ad iosaphat regem iuda remansit de prophetis dñi micheas: sed ego odi eũ/q2 non prophetisat michi bonũ sed malũ omni tempore.iii.regum.xxii.

Hester regina conquerẽs de amã regi asuero: dixit hester hostis noster et inimicus pessimus ẽ ille amã. Hester.vii.

De opere bono.

Posuit dñs hoĩem in paradiso vt operaret et custodiret illum. Genesis.ii.

Postea emisit eum extra illũ vt operaret terram dicẽs in sudore vultus tui vesceris pane tuo Genesis.iii.

Salomon edificauit domum domini/et domum suam: et prius domum dei: et licet opus illud esset maius: tñ in minori tp̃e illud compleuit.iii.Regum.vi

Egerūt hi q̄ operabāt̄ industrie ꝛ suscitauerūt domū dei in statum pristinū: et firme eā stare fecerunt. ii. Paralipo. xxiiii.

Ezechias rex iuda / opatus est bonū / rectum et verū corā dn̄o: volens reqrere dn̄m in toto corde suo. fecitq; ꝛ ꝓsperatus est. ii. Parali. xxxi.

Anno. xx. reditus filioꝝ iuda de babilone: ceperūt fūdare templū. iosue xp̄o filius iosedech et fratres eius instabant sup eos: q̄ faciebant opus Esdre. v.

Precepit rex darius: vt domus dn̄i edificaret̄ in ierusalē: ꝛ darent̄ sumptus de archa regis: ne impediretur opus. Esdre. vi.

Arguūtur ociosi tota die nichil opantes: ꝛ remunerātur oparij bonū opantes. Mathei. xx.

Seruus qui q̄nq; talēta accepat: et opatus cū eis lucratus est alia q̄nq;. et a dn̄o cōmendatur ꝛ premiatur. Similiter: qui duo acceperat: ꝛ lucratus est alia duo. Sed q̄ vnū accepit: ꝛ abscondit talentū illud perdiditq; talētū: a dn̄o reprobat⁹ est. Mathei. xxv.

Opus magdalene: qn̄ vnxit dn̄m recūbentē: a dn̄o approbatū est: et memorie cōmendatum. Math. xxvi.

Laudabilia opa pentū a filijs imitanda / et exercēda: ostēdit christus dicens: si filij abrahe estis opera abrahe facite. Johannis. viii.

Opera bona compat apostolus semini de quo satis modicū iacit: et multū metit: dicēs. ii. Corintheoꝝ. ix: qui parce seminat parce ꝛ metet. Idez quoq; grauiter thessalonicēses ociosos rep̄hēdit

dicens q̄ nō vult operare: nō manducat. Thessa-
loniceñ. iii.

Thabita plena operibus bonis et elemosinis
resuscitata fuit ad vitam. Actuū. viii.

Operantē deus plus attendit q̄ opus.

Cain obtulit de frugibus terre munera dño:
abel de gregibus. sed respexit dñs ad abel ⁊ mu-
nera eius: cain vero et munera eius non respexit.
Genesis. iiii.

Risus abrahe de ꝓmissiōe filij approbatꝰ fuit
risus vero sare reprehensus. Genesis. xviii.

Signa et opa q̄ fecerūt moises ⁊ aaron coram
pharaone: fecerūt etiā malefici egyptiorꝫ: sꝫ ma-
nifestū est q̄ nō equaliter accepta erāt. Exo. vii.

Equalia thurribula habuerūt chore et illi de
secta sua: sicut aaron. sed tñ non eq̄liter accepta-
uit deus incensum. Numeri. xvi.

Saul/ qñ fuit iter ꝓphetas/ deposuit vestimēta
sua/ ⁊ ꝓphetisare cepit: sꝫ nihil ei ꝓfuit. i. Re. xix

Osa extēdens manū tenuit archā ne caderet
de plaustro. et quāq̄ bonū opus faceret: tñ q: nō
licuit sibi archā tangere a dño percussus est. ii.

Ozias rex iuda lepra ꝑcussus est: q2a (Re. vi.
voluit incēsū sup altare adolere. lꝫ in se opus bo-
nū sit: tñ sibi non licebat. ii. Parali. xxvi.

Reprobat dñs p ysaiā oblatōes quas sibi offer-
ri instituit: ꝓpter offerentiū prauitatem: dicens
quo michi multitudinē victimarꝫ vestrarꝫ: nam
manus vestre plene sūt sanguine. Ysaie. i.

De fortitudine opandi malū.

Cain fortior fuit abel: qñ insurrexit ī eū et oc-

cidit. Genesis.iiii.

Multũ laborauerũt illi quattuor reges q̄ post magnā stragem hoīm: debellauerũt ipsũ regem sodomorũ cum ceteris. et loth nepotem abrahe captiuũ duxerũt. Geñ.xiiii. sed male euenit eis.

Abymelech filius gedeonis/ magnā fatigati onem habuit occidendo.lxxviii.fratres suos: et postea siccimitas oppugnando: ⁊ tñ cito post est miserabiliter occisus. Judicũ.ix.

Saul fortiter et multipliciter persequebatur dauid: et tamen nō potuit ꝓpositũ suũ obtinere. i.Regum.xviii.

Absalon cōtra patrem ad tp̄s preualuit: ⁊ tñ male finiuit.ii. Regũ.xviii.

Multũ laborauit ipse reroboā/ pugnando et occidendo: ad hoc vt posset populũ isrl' auertere a dauid.iiii. Regum.xii.

Holofernes terras multas ꝑambulādo/ deuastauit: vt eas posset impio dñi sui subiugare: sed tandē iudith caput ei⁹ āputauit. Judith ꝑ totũ.

Antioch⁹ euphanos multũ laborauit vt cultũ dei in iudea destrueret: sʒ in fine miserabiliter et turpiter interijt.ii. Macha.ix.

Judas satis malus extitit: q̄ dñm suũ manib⁹ tradidit iudeoꝝ. Mathei.xxvi.

Impij iudei/ discipulos xp̄i sermonib⁹/ verbibus/ ⁊ carcerib⁹: freq̄nter ⁊ fortit' afflixerũt. Act. (iiii.

Cũ lysias tribun⁹/ paulũ detinē p̄cepit fuerũt āpli⁹ q̄.xl.iudei/ q̄ vouerāt se nihil gustaturos donec paulũ interficerent. sʒ tñ eũ secrete ad aliũ locũ misit ⁊ eos a ꝓposito īpediuit. act.xxiii

¶ De Oppressione bonorũ.

Cain abel oppressit ⁊ occidit. Genesis. iiii.

Sodomite ipm loth multipliciter afflixerũt. Genesis. xix.

Egyptij filios israhel multipliciter opp̃sserũt Exodi. v.

Abymalech filius gedeonis. lxxviii. fratres suos occidit. Judicum. ix.

Saul dauid p̃seq̃batur: qui tñ fideliter ⁊ vtiliter ei seruierat. i. Regũ. xviii. xix. xxiiii. ⁊. xxvi.

Absalon intm̃ cõmouit populũ cõtra patrem suũ dauid ꝙ compulsus est de ierusalem fugere. ii. Regum. xv.

Jesabel regina cõminata ẽ/ ꝙ heliã occideret vnde ille timens: ibat quocũq; eũ ferebat voluntas. iii. Regum. xix.

Ad imperium ioas regis iuda: lapidatus est zacharias filius ioiade: quia arguebat populũ ⁊ regem sculptilibus seruientes. ii. Parali. xxiiii

Nabuchodonosor misit holofernem principẽ qui populũ dei multipliciter afflixit. Judith. ii.

Amã quoq; supbus et crudelis: oĩm iudeorũ necem a rege asuero ꝓcurauit. Hester. iii.

Nabuchodonosor rex babilonis/ ananiã ⁊ socios eius in fornacem ardentẽ misit: q̃a statuam eius adorare nolebant. Danielis. iii.

Daniel bis accusatus a malis hoĩbus: in lacũ leonũ missus fuit. Danielis. vi. et. xiiii.

Antiochus fecit hierosolimis terribilẽ hoĩm cedem. i. Machabeorũ. i.

Bacides a rege demetrio tm̃ exercitũ contra

iudam machabeū perduxit: q̄ ipse iudas ī bello cecidit et sui cōmilitones abeo fugierūt. i. Macha. ix.

Proditor triphon ꝛ dolosus/ qui dn̄z suū regē anthiocū adolescentē dolo occidit: ionatham et filios eius nequiter occidit. i. Macha. xii.

Herodes adulter/ iohannē baptistā nequiter decollauit. Mathei. xiiii.

Saluator noster fuit ꝑcussus/ delusus/ ab āna caypha: herode. et a pilato crucifixus. Mathei xxvii.

Princeps sacerdotū et qui cū ipso erant: iniecerant manus in apostolos: ꝛ posuerūt eos in custodia: et postea cedebant eos. Actuū. v.

Item stephanū lapidauerunt. Actuū. vi

Herodes agrippa misit manus: vt affligeret quosdā de ecclesia. Occidit autē iacobū fratrem dn̄i: et petrū incarcerauit. Actuū. xi.

Judei cōcitauerūt religiosas mulieres ꝛ primos ciuitatis: et excitauerūt ꝑsecutionē ī paulū et barnabā et eiecerūt eos de finib⁹ suis. Act. xii

Judei lapidauerūt paulū in listris: ꝛ traxerūt eum extra ciuitatem: estimantes eum mortuum Actuum. xiii.

Questionarijqui ꝑ phitonissā puellā pecuniā collegerunt: postq̄ paul⁹ demoniū ab ea eiecerat ipsi cōcitauerunt pricipes et magistratus de philippo: ita q̄ paulus et socij sui iussi sūt virgis cedi et in carcerem mitti. Actuū. xv.

De Oratione.

Humiliter et discrete/ instanter et pie/ orauit

abraham dñm ꝑ sodomitis. Gen. xviii.

Isaac depcatus est deũ ꝑ vxore sua sterili: quã parriturã fore disposuerat dñs. Gen. xxv.

Jacob se ab vxore ⁊ familia seqstrauit/ ⁊ dñm quotidie humiliter exorauit. Genesis. xxxii.

Orauit dñz moises: vt plagas ab egypto auerteret. ⁊ exaudiuit eũ: lz illi mali essent. Exo. viii.

In bello quod habuerunt filij israhel contra amalech/ pl⁹ fecit moises orando ꝙ iosue pliãdo Exodi. xvii.

Post adoratione vituli/ videbat dñs populũ velle delere. sed moises ꝑ orationis instantiam veniam obtinuit. Exodi. xxxii.

Per orationez moisi/ absorptus est ignis: qui castra murmurantiũ deuorabat. Nu. xi.

Dñs pplo petẽti carnes in deserto tribuit: licz in malũ eoꝝ. Nu. xi. vbi patet ꝙ exauditio orationis non est semper signũ dei dilectionis.

Maria per oratione moisi/ a lepra curata est. Numeri. xii.

Populus etiã ab ignitis serpẽtibus afflict⁹/ dixit ad moisen: ora ꝑ nobis ⁊c. orauit ⁊ exauditus est. Numeri. xxi.

Anna orabat dñz flens largiter. loqbatur aũt in corde: et vox penitus nõ audiebatur: et tñ qđ petijt obtinuit. i. Regũ. i.

Pugnaturi filij israhel ꝯ philisteos/ dixerunt samueli ne cesses ꝑ nobis clamare: vt saluet nos de manu philistinorũ. i. Regũ. vii.

Nõ placuit dño/ ꝙ filij israhel regẽ petierunt: et tñ dixit samueli: audi vocẽ eoꝝ. i. Regũ. viii.

Dauid deꝑcat᷒ ē dñm ꝓ paruo filio. ieiunauit et iacuit sup terrã. Bonus fuit modus orandi: sz tñ dauid non fuit dignus exaudiri. ii. Regũ. xii.
Orauit helias cũ instantia magna ꝛ ꝯtinue ꝓ pluuia quã tandē obtinuit. iii. Regũ. xviii
Josaphat rex iuda totũ se cõtulit ad rogandũ dñm qñ audiuit ꝙ maxima multitudo gentium venit cõtra eum. ii. Paralipo. xx.
Nõ ꝙ fideliter/ diligēter/ ac prudēter/ orauit ezechias rex iuda: ꝛ etiã misit ad isaiã vt oraret: qñ audiuit nũcios regis assyrioꝝ. iiii. Regũ. xix
Itē alias ꝯũtit se ad parietē: ꝛ fleuit fletu magno: idõ vitã longiorē obtinuit. iiii. Regũ. xx.
Miro modo fuit hũilis ꝛ efficax manasse orõ. ii. Paralipo. xxxiii.
Esdre. viii. scribit: ieiunauim᷒ ꝛ orauim᷒ dñz ꝓ recto itinere: ꝛ secure euenit nobis ꝛ ꝓspere.
Thobias iunior accepta vxore: tribus noctib᷒ orõnibus se cõtulerunt. Thobie. viii.
Sara filia raguelis/ audita cõtumelia ancille perrexit ĩ superius cubiculũ. et tribus diebus in oratione persistens: cũ lachrymis dñz deꝑcabat vt ab illo improperio liberaret eam: et postea factũ est. Thobie. iii.
Filij israhel audita potētia holofernis: se orationibus contulerunt. Judith. iiii.
Et iudith ait: et nichil aliud fiat nisi oratio ꝓ me ad dñm. Judith. viii.
Et sic accessit ad holofernē: et prius fusa orõe eum decollauit. Judith. xiii.
Hester locutura regi: iussit vt iudei ꝓ ea ora-

rent. Et nota ibidem de oratione mardochei et hester ꝓ populo suo. Hester. xiii.

Ananias et socij eius orauerũt deũ in fornace dicentes bñdictus es dñe patrũ nostrorũ. Da. iii

Susãna vidẽs oẽ humanũ sibi deesse auxiliũ suspexit in celũ/ et recurrit ad orationis auxiliũ: et exaudita est. Danielis. xiii

Orauit ionas de ventre piscis: et exauditus e Jone. ii.

Judas clamauit in celũ: et orauit ꝓ dei mĩa: qñ cõuertit exercitũ gorgie. i. Macha. iiii.

In duobus autẽ prelijs nõ orauit: primo ꝯtra antiochum imꝑatorẽ: et tũc nõ vicit. scdo contra bachidem. i. Macha. vi. et. vii.

Jonathas videns ꝙ oẽs/ exceptis paucis eius reliq̃rant: scidit vestimenta sua: et orauit/ ⁊ postea victoriã obtinuit. i. Macha. xi.

Itẽ. ii. Macha. i. nos iudei scripsimus vobis in impetu et in tribulatione/ que suꝑuenit nobis et orauimus: et exauditi sumus. Ibidem:

Itẽ nota. ii. iiii. et. vii. Machabeoꝝ.

In euuãgelijs multi et diuersi xp̃m exorabãt: et suas petitiones obtinebant.

Christus in montẽ ascendit solꝰ orare. Math. xiiii. vbi ostendit: ꝙ oraturi/ turbas effugere debemus: ne turbemur.

Ipse modũ orandi docuit. Mathei. vi. Lu. xi. dicens sic orabitis: pater noster.

Ipse obtinere ꝓmisit nos qđ ꝑ debitã oronez petierimus. Luce. xi. dicens: petite ⁊ accipietis.

Itẽ Johãnis. xiiii. si q̃d petieritis patrem ⁊c.

Item instāte passione orauit: et orare docuit.
Math.xvi.dicēs vigilate et orate.
Ad orandū hūilr̄ et secrete proposuit exēpluz
de phariseo et publicano. Luce.xviii.
Post ascensionem dn̄i discipuli cū matre iesu
in hierusalē orantes: spiritum sanctum accepert
Actuum primo.
Apl̄i volentes vnū loco iude eligere statuerūt
duos: et orantes dixerunt: tu scis dn̄e quē eleger-
ris. Actuum.i.
Stephanus in morte ꝓ se et inimicis suis ora
uit. Actuū.vii.
De cornelio dicitur Actuum ix. orationes tue
et elemosine ascenderunt in memoriam in cōspe
tu dei.
Quando petrus seruabatur in carcere hero-
dis: oratio fiebat sine intermissione ab eccl̄ia ad
deū pro eo. Actuū.xij.
Ascendit petrus in superiorem partem domꝰ
vt oraret pro familia inferiꝰ in domo simonis co
riarij. Actuum.ix.
Orans paulus in templo tractus in stuporez
mentis: vidit dn̄m iesum dicentez sibi: velociter
exi de hierusalem. actuū.xxij.
Paulus orationes alioꝝ petebat: dicens. Ad
Roma.xv. obsecro vos fratres: vt iuuetis me in
orationibus vestris ad deum: vt liberet me ab in
fidelibus qui sunt in iudea.
Item quoqꝫ ꝓ alijs orabat. Romanorum pri/
mo memoriā vr̄i facio sp̄ in orōnibus meis.
Item iacobi.v. orō fidei saluabit infirmū

Item orate ꝑ inuicem: vt saluemini. Ibidem.

De pace et concordia

a Nimalia fecit deus in principio duplicia: scȝ masculum et feminam. hoīeȝ autem fecit vnū. Genesis. i.

Et ex illo oēs et singuli deriuati sunt. vt sicut ab vno principio om̄s descenderunt et processerunt: ita in eis vnitas et cōcordia remaneret.

Diuitie et copia tꝑaliū illā pacē et cōcordiam pluries diripuerunt. vt patet in pastoribus abraham et loth. Gene. xiii.

Item de isaac et pastoribus. Gene. xxvi

Audientes gabaonite q̄ iosue fecerat in ierico et hay venerūt ad eū: et ſm bn̄placitū ei⁹ pacē cum eo fecerūt. Josue. ix.

Phinees et legati ceteri missi ad filios ruben audientes excusationem eoꝝ placati sunt: et verba eoꝝ libentissime susceperunt. iosue. xxii.

Quāuis absalon fecisset fratreȝ suū occidi: tn̄ ad pacem patris reuocatus et cum patrē ꝓsequeretur. adhuc tn̄ pater plus pacem q̄ȝ mortem ei⁹ optabat dicens. est ne pax puero absalon: ii. Regum. xviii.

Dixit salomon requiem dedit michi dn̄s ꝑcircuitum et non est sathā: neq; occursus malus. iii. Regum. v.

Misit ionathas legatos ad bachidē cōponere pacē cū eo: et tn̄ ipse bachides dux fuerat in exercitu in quo iudas frater ionathe succubuit. primo. Machabeoꝝ. ix.

Rex demetrius ad ionathā misit eplām vbis magnificis. vt magnificaret eū. dixit enī: ātīcipemus facē pacē cū eo priusq̄ fiat cū alexandro aduersus nos: et recordabitur oīm maloꝝ que fecimus in eum. i. Macha: x:

Cā pacis que fuit tp̄e onie summi sacerdotis: pulchre oñdit. ii. macha. iii. scʒ ydoneitas prelati prudentis et pietas et bōitas et humilitas subditorum faciūt ad pacem.

Postq̄ debellatus fuit lisias a iuda machabeo libenter fecit pacem cum eo: intelligens inuictos eē hebreos dei omnipotentis auxilio innitētes. et misit ad eos: promisitq̄ consentire omnibus que iusta sunt: et regem compulsurum amicum fieri. ii. Macha. xi.

Tantam pacem ⁊ concordiaʒ vult dn̄s int̄ hoīes eē vt dixerit petro. q̄ peccanti vsq̄ ad septuagies septies debeat relaxere ⁊ dimittere. math. xviij

Pacē annūclauerūt angeli in xp̄i natiuitate. q: ipse inter deū et hoīem peccatorē venit reformare pacem. Lu. ii.

Ipse quoq̄ discipulos pacem habere docuit. Marci. ix. dicēs pacē habete inter vos.

Item pacem eos nunciare monuit. Luce. x.

Item ipse pacē eis reliquit. iohīs. xiiij

Item post resurrectionem pacē eis obtulit. Luce. xxiiij. iohīs. xxi.

Paulus in ep̄lis suis cōmuniter scribit: gr̄a vobis et pax q̄si neutra sine alia prosit.

De patientia et mansuetudine.

Ysaac patienter sustinuit qñ eũ pater immo/
lare voluit. Gene. xii.

Joseph facinus quod cõmiserũt in eũ fratres
sui: patienter tulit. gene. xxxvii.

Et postea clementer indulsit. Gene. xlv.

Cito orauit moises pro maria que contra eum
locuta erat. Numeri. xii.

Filij effraim iurgantes cõtra gedeonẽ: sedati
fuerũt per eius mansuetam responsionem. Judi
cum. viii.

Saul sustinere noluit: ꝙ viri qui detrahebãt si
bi occiderent. i. Regum. xi.

Et dauid noluit occidere saul eũ ꝑsequẽtẽ: cuz
tñ frequẽter potuisset. i. regũ. xxiiii.

Qñ abscidit orã clamidis sui: ⁊ qñ inuenit eũ
dormientem. i. Regũ. xxvi.

Fugiens dauid a facie absalon ait ad sadoth: si
inuenero gratiã in oculis dñi reducet me. secun/
do. Reguui. xv.

Et semei maledicentẽ sibi patienter tulit. ij.
Regum. xvi.

Miphiboseth patienter sustinuit sententiam
male contra se latam. ii. Regũ. xix.

Seniores dederunt bonum consiliũ ieroboaz
dicentes: si placueris populo et leniueris eos ver/
bis clementibus: seruient tibi oĩ tpe. ii. Para. x.

Hoĩes qui uenerant ad capiendũ heliseum
non permisit ipse aliquid mali habere: sed pep/
cit eis: et iussit ipsis mensam apponi: et refectos
eos abire permisit. iiij. regũ. vi.

Execatus thobias mirã patientiam in omi

bus ondit: Thobie.ii.

Job perdendo liberos et bona sua et quasi se ipsum patientissimus fuit. Job.i.

Patiētes fuerūt tres pueri in fornacē ardētē missi: qui ibidem deū bñdicebāt. Danie.iii.

Sara filia raguelis contumeliā ancille patiēter sustinuit. eiqȝ nichil respondit.. Tho.iii

Cum puniret eleazar inter cetera ait. dñe qui habes sanctam scientiam: manifeste tu scis: quia cū a morte possez liberari duros corporis sustieo dolores: ſm aīam vero propter timorem tuū hec libenter patior. ii. macha. vi.

Item nota de matre et septē filijs. ii. machabeorum. vii.

Item nota de patientia dñi erga seruū nequā. Mathei. xviii.

Item nota ꝙ qñqȝ cedendū est furori persequentium vñ. xp̄s qꝫ occidi venerat: furorem iudeorū pluries declinauit: vt quando eum volebant de monte precipitate et lapidare. Luce. iiij.

Ipse quoqȝ patienter sustinuit iniurias sibi factas tam verbis ꝙ operibus. et in fine mortē tolerauit turpissimā patienter vt patet de se.

Item pro ipsum persequentibus patrē exorauit. Luce. xxiii.

Stephanus persecutiones et tormenta patiēter sustinuit. Actuum. septimo. sic et ceteri scti

De parentum honore.

Sem et iaphet bñdictōnē patris meruerūt: qr ipsi nudato obsequium prebuerunt. Chā vero maledictus fuit: qr patris nuditatem derisit.

Genesis.xix.

Precepit dñs per moysen. Deutro.xxi.si ge/nuerit homo contumacē et proteruum lapidib⁹ obruetur.

Non audierunt filij hely patrē suū ipsos corri/pientem et ideo diuinā vltionē receperūt.primo Regum.iiii.

Quia ionathas modicum mellis gustauit cō/tra prohibitionem patris:morti adiudicat⁹ fu/it a patre.sed tamen a populo liberatus est.pri/mo.Regum.xiii.

Absalon qui patrē de regno expellere labora/uit male interijt.ii.regum.xv.

Ueniente bersabee matre salomonis: assurre/xit rex salomon et adorauit eā:et positus ē thro/nus matri.iii.Regū.ii.

Duo filij sennacherib patrē occiderūt :sed ta/men neuter eorum regnauit post eum.tertio Re/gum.xix.

Thobias senior filium instruit :inter cetera di/cens:cū acceperit deus aīam meam corpus meū sepeli : et honorem prebebis matri tue omnibus diebus tuis. Thobie.iiii.

Christus iesus descendit cū maria ⁊ ioseph:et e/rat subditus illis. Luce.ii.

De templo ementes et vendentes eiecit do/minus dicens : nolite facere domum patris mei domum negotiationis.et in hoc et in alijs patrē honorauit. Mathei.xxi. Luce.decimonono. Jo/hannis.vii.

Ego eīn honorifico patrē meū.iohis.viii.

De paupertate.

Patriarcha iacob recedēs a parentibus suis et vadēs ad labā fratrē matris sue: nec aīal nec famulum legitur habuisse: sed ī loco baculo trā siuit iordanem. Et qñ dormire voluit lapides capiti supposuit. Gene. xxviii.

Moyses pascebat oues iethro soceri sui. vbi patz ꝙ ꝓprias non habuit: quia alienas pasce/bat. Exodi. iii.

Saul vno puero content⁹: iuit ad querendas asinas patris sui. i. Regū. ix.

Pauper et puus fuit dauid: qui cū ouibus patris in pascuis remansit. i. regū. xvi.

Pauper fuit helyas: qñ petebat a vidua sar/reptena. bucellam panis et paululū aque. tertio Regum. xvij.

Filij ꝓphetaꝝ sub heliseo in paupertate magna vixerunt: ꝙ parū panis ꝛ insipidū comedebant pulmentum. iiii. regū. iiij.

Filij rechabitarum patris sui ꝑcepto obedientes sub hieremia domos nō edificabāt: semē non serebant: vineas nō habebāt. Hiere. xxxv.

Nabuzardan dū transiret terraꝫ iuda: paupe/ribus nichil hñtibus pepercit: diuites et potentes occidit: vel captiuos in babilonem secum duxit. iiii. Regum. xxv.

Exemplum paupertatis in xp̄o habem⁹: qui fuit de paupere matre natus/ et in presepio posi/tus. Luce. ii.

In cruce locum non habuit: vbi reclinaret caput. Mathei. xxvii.

In fine nudus inter latrones suspensus fuit Johannis.xix.
Discipuli xp̄i de statu paupere electi sunt. Mathei.iiij.
Juueni querenti quid faciā ⁊ vitā eternā possi/debo: rn̄dit xp̄s: vade ⁊ vende oīa q̄ habes et da pauperibus. Math.x x.
De paupere lazaro. Luce.xvi.
Pauperes ac debiles ad cenam magnā intro ducti sunt. Luce.xiiii.
Petrus pauper fuit q̄ nec aurū nec argētum possidebat. Actuū.iii.
Item paulus dicit se fuisse in fame siti et nuditate.ij. Corinthioꝝ.xi.
Miram remunerationem ꝑmisit xp̄s relinquentibus oīa. Mathei.xix.

De peccato

Peccatum erubescentiā in homine causat: nā primi parentes in statu innocentie de sua nuditate non erubescebant sed statim post peccatū erubescentes: fecerunt sibi operimentum. Genesis secūdo ⁊ tertio.
Itē infatuat. vnd ecredebat adam a facie dn̄i se abscondere. Genesis.iii.
Itē timorē incutit. vn̄ adā postq̄ peccauit dixit: timui eo q̄ nudus essem. Gene.iii.
Item enormitas scelerū ad aures dei clamat. Gene.iiij. ecce vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. ⁊ iteꝝ Genesis.xix. Clamor sodomorum clamat ad me.
Peccatum puniuit deus temporaliter ptz in

adam/eua/cain/sodomitis/&c.

Item in filijs israhel in multis locis.

In pharaone. Exodi. x.

Fecerũt filij israhel malum: in quo dñs iratus tradidit eos in manus diripiẽtiũ eos: q ceperũt et vendiderũt eos hostibus suis. Judicũ. ii.

Salomonẽ prudẽtissimũ infatuauit peccatũ. iii. Regum. xi.

Item famam eius maculauit. vñ ecclesiastici xlvi. dedisti maculam in gloria tua.

Postq̃ iorã rex iuda/cepit ambulare p vias regũ israhel: pessime recessit ab eo edõ: et noluit ei soluere tributũ consuetum. iiii. Regũ. viii. ii. Paralipo. xxi.

Dereliquerũt filij israhel pcepta dei: & fecerũt sibi deos cõflatiles: seruierũt baal. Et postea seq̃tur: translatus est israhel de terra sua. iiii. Regũ xvii.

Deserta est ierusalẽ/et oẽs vrbes iuda: pp̃ter malum quod fecerũt: vt me ad iracundiã puocarent. Hieremie. xliiii.

Cũ sanasset deus hoĩem in grabato iacentem postea inuenit eũ in tẽplo et ait. ecce sanus factus es: iam amplius noli peccare: ne deterius tibi aliq̃d contingat. Johannis. v.

Mulieri in adulterio dephensa ait christus: vade et amplius noli peccare. Johãnis. viii.

De penitentia.

Q̃diu maria soror aaron mansit extra castra: filij israhel non pcesserũt per desertũ. Nu. xii.

Audiens pp̃ls israhel dñm iratum esse pp̃ter

murmurationes eorum: luxit nimis. et in mane plus facere voluit quam dominus precepit. Numeri. xiiii.

Ad vocem angeli improperantis populo peccati beneficia dei. leuauerunt omnes voces suas: et fleuerunt Judicum. i.

Dixerunt filii israhel ad dominum: peccauimus: tu redde quicquid tibi placeat. Et sequitur: doluit dominus super miseriis eorum. Judicum. x.

Cito penituit dauid: quando nathan propheta ipsum de adulterio reprehendit. ii. Regum. xii.

Achab rex israhel sceleratissimus/ cooperuit carnem suam cilicio: ieiunauit et dormiuit in sacco: et ambulauit demisso capite/ et ideo mutata est pena sua quam meruit. iii. Regum. xxi.

Manasses rex iuda vinctus cathenis: et in babilonem ductus: egit penitentiam valde coram domino et reduxit eum dominus in ierusalem in regnum suum. ii. Paralipo. xxxiii.

Lamentante esdra pro peccatis populi. dictum est ei: si est penitentia in israhel: suppercuciamus fedus cum domino deo nostro. Esdre. x.

Audita terribili potentia holofernis: sacerdotes induerunt se ciliciis: et ex toto corde omnes orabant dominum vt visitaret populum suum. Judith. iiii.

Ipsa iudith/ habens super lumbos suos cilicium: ieiunauit omnibus diebus suis: preter sabbata/ et neomenia/ et festa domus israhel. Judith. viii.

Job cum quis esset iustus/ et timens deum: ac recedens a malo: tamen dicebat. ego ago penitentiam in fauilla et cinere. Job. xlii.

Niniuite ad predicationem ione: induerunt saccos

a minore vsq ad maiorē: et p̄dicauerunt ieiuniū et egerunt penitentiā. Jone. iii.

Appropiquāte exercitu thimothei: machabeus et q̄ cū illo erant/ dep̄cabant dn̄m: capita terra aspgentes lūbosq ciliciis p̄cincti: ad altaris crepidinē p̄uoluti: vt sibi esset p̄picius/ et inimicis eoꝝ inimicus. ii. Machabe. x.

Johannes baptista sanctificatus anteq̄ nat⁹: austeram vitam duxit. Unde de eo dixit christus ipse venit non māducans neq bibens. Mathei xi. Luce. vii.

Christus predicationē suā a penitentia legit incepisse. Mathei. iiii.

Exemplū penitētie de magdalena. Luce. vii.

Item de petro xp̄m negante. Mathei. xxvi.

Item de oue perdita in deserto.

De dragma perdita in domo. Luce. xv.

Item de filio prodigo. Ibidem.

Ut induceret dn̄s hoīes ad faciēdū penitētiā exemplū posuit de his super quos cecidit turris et occidit eos. subdens: si nō penitentiā egeritis simul oēs peribitis. Luce. xiii.

Querētibus iudeis q̄busdā corde compūctis q̄d faciem⁹ viri fratres: ait eis petrus: penitētiā agite: et baptisetur vnusq̄sq vestrū. Act. ii.

Auditis rōnibus petri q̄re iuerat ad corneliū et eū baptisauerat: tacuerūt fratres: et glorificauerūt deū dicentes: ergo et gentibus penitentiā deus ad vitā dedit. Actuū. xi.

Tota vita christi penitentia fuit.

De Perseuerātia et constātia.

Joseph qui a dña singulis dieb⁹ molestatus fuit: perseuerāter restitit operi nephando. Gen. xxxix.
Moises nunq̄ vinci poterat: vt vel in egypto remaneret vel vt paruulos et iumenta pharaoni relinqueret. Exodi. x.
Dauid rephensus a fratre suo/ ⁊ etiā a saul dissuasus: nō destitit ab incepto sed viriliter pugnauit: et vicit. i. Regū. xvii.
Perseuerāter egit ioab in obsidione rabath: donec capta esset ciuitas. ii. Regū. xii.
Item contra absalon. ii. Regum. xviii.
Item cōtra sibā filiū botri in obsidione ciuitatis abela. ii. Regū. xx.
Quis neemias in edificando multa passus fuerat impedimēta: nō tn̄ ab opere cessauit: donec murus essꝫ totaliter cōstruct⁹. Neemie. iiii. ⁊. v.
Thobias licet plaga cecitatis esset percussus: in timore tn̄ dñi cōtinue permāsit. Thobie. ii.
Heliachim sacerdos magn⁹ allocutus est oēꝫ israhel dicens: scitote qm̄ dn̄s exaudiuit orōnes vestras: si pmāseritis in orationibus et ieiunijs in conspectu dei. Judicū. iiii.
Mardocheus constāter se abstinuit: ne aman supbū adoraret. Hester. iii.
Socij danielis constanter regi dixerunt. notū sit tibi rex: q̄ statuā tuā nō adoramus: nec tuos deos colimus. Danielis. iii.
Daniel non dimisit propter crudele decretuꝫ darij regis persax: quin deū ter in die adoraret. Danielis. vi.

Susāna cōstāter restitit duobus senibus: nec eis consentire voluit. Danielis. xiii.

Eleazar⁹ multa tormenta ꝛ mortē ꝑseuerāter sustinuit: q̄a noluit cōtra legem suā carnes porcinas comedere. ii. Macha. vi.

Item de perseuerātia matris. et. vii. filiorum ii. Macha. vii.

Discipuli christi cū matre iesu ꝛ aliis mulieribus/ post ascensionē dn̄i ꝑseuerāter permāserūt in oratione. Actuū. i.

Principes iudeorū vidētes petri constantiā et iohānis: admirabātur. Actuū. iiii.

Paulus in confessione noīs christi: multis tribulationibus perseuerabat. Actuū. xx.

Alii etiā sancti oēs in christi cōfessione legūt vsq̄ ad mortem perseuerasse.

De Permissione.

Boni permittunt mala fieri propter diuersas cās. sicut iacob ꝑmisit abduci beniamin tenere dilectū: ꝑpter necessitatē victualiū ad instantiā filioꝝ. Genesis. xliii.

Moises ꝑmisit dari libellum repudii odiosis vxoribus: q̄a timebat in eis vxoricidiū. Deutro. xxiiii.

Dauid volenti cū populo suo exire ad ꝓliū/ dixit populus melius est nobis vt in vrbe maneas. ad quos rex ait: qđ vobis videtur rectū hoc faciā. ii. Regū. xviii.

Cognouit simon/ q̄ triphon cū dolo petebat duos filios ionathe et centū talēta argenti: iussit tn̄ argentū et pueros dare ne inimicicias populi

aduersū se cōcitaret. i. Macha. xiii.

De preceptis.

Preceptū leue ad implendū/ breue ad recipiē dū/ facile ad retinēdū/ dedit dn̄s primo parenti dicens: ex oī ligno paradisi comedetis. Gen̄. ii.

Ipse autē male custodiuit: et penam magnaȝ incurrit. Genesis. iii.

Fecit noe q̄ precepit dn̄s. ideo ī diluuio saluatus est. Genesis. vii.

Balaā ariolus dixit balach regi moab: nōne dixi tibi/ ꝙ quicq̄d imparet dn̄s: hoc facerē. Nu. xxiii. ecce quantā reuerentiā habebat homo malus ad imperium dei.

Specialē mentionē fecit dn̄s iosue de meditatione et obseruatiōe legis: qn̄ cōstituit eū populi ducem. Josue. i.

Ipse autem non p̄teriuit de mādatis domini vniuersis. nec vnū quidē verbū qđ dn̄s iusserat moisi. Josue. xi.

Saul tā signāter electus ꝓpter trāsgressionē precepti proiectus est. i. Regū. xv.

Rex dauid instruens filiū suum salomonē ait: tunc ꝓficere poteris: cum custodieris p̄cepta que dn̄s precepit moisi. i. Parali. xxii.

Ordināte ioiade sūmo pontifice duxerūt filiū regis: et imposuerūt ei diadema: dederuntqȝ in manu eius tenendā legem: et constituerunt eum regem. ii. Paralipo. xxiii.

Conq̄rēdo dixit dn̄s Hieremie. xxv. p̄ualuerūt sermones ionadab filij rechab: quos p̄cepit eis/ vt non biberent vinū: quia obedierunt precepto

patris sui: ego aūt locutus sum vobis: et vos me non audistis.

Susāna melius iudicauit incidere in manus hoim q̄ derelinq̄re legem dei. Danielis. xiii.

Multi sub antiocho maluerunt trucidari: q̄ legem dei refringere. i. Macha. i.

Due mulieres q̄ natos fm legem et preceptū dñi circūciderūt eaꝝ infantibus ad vbera suspē- sis pecipitate sunt. ii. Macha. vi.

Itē nota de eleazaro qualem mortē sustinuit qui noluit carnes in lege ꝓhibitas comedere. ii. Macha. vi.

Item nota de matre cum septem filiis. ii. Machabe. vii.

Parentes iohānis baptiste erāt incedētes in oibus mandatis ꝛ iustificationibus dñi. Luce. i

Adolescēti q̄renti a xpo / q̄d faciā et vitā eternā possidebo: respōsū ē ei: si vis ad vitā ingredi serua mandata: et vende oia. Mathei. xix.

Ad seruandū precepta dñi / nos inducunt alie creature: q̄ sine difficultate obediūt ei. De bonis āgelis nō est dubiū q̄n sint ministri eius: ꝛ faciāt voluntatē eius. Psalmista. c. ii.

Unde. ii. Parali. imperauit dominus āgelo percutienti.

Item de malis spiritibus. Luce. iiii. precepit dñs spiritui immūdo / vt exiret ab hoie: ꝛ exiuit.

Itē precepit soli vt non occideret. Josue. ix

Itē p̄cepit coruis vt pascerent heliā: ꝛ fecerūt. iii. Regū. xvii.

Preceptū posuit et nō p̄teriuit. Psalmo. lvii

De prelatis ꝛ principibus bonis.

Bonus prelatus fuit moises populo israhel: qui ꝑ eius liberatione totiens ad pharaonē accessit. Exodi. vi.

Populū timentem confortauit dicens: nolite timere: dn̄s pugnabit ꝓ nobis. Exodi. xiiii.

Clamabat ad dn̄m ꝓ pplo: qn̄ populus cōtra eū murmurabat. Exodi. xvi.

Cū pugnaret cōtra amalech: ipse ad orandū se cōuertit ꝛ populū multū iuuit. Exodi. xvii.

Recessurus a populo ꝛ in montē iturꝰ: bonos vicarios: scꝫ aaron ꝛ hur eis reliquit. Exo. xxiiii

Uidebatur dn̄s populū velle delere: et moisen in gentem magnā exaltare: sꝫ moises ꝓ populo incessāter orabat: nec dignitatē altiorē cupiebat Exo. xxxii.

Desiderabat etiā ꝙ oēs de populo ꝓphetarēt licet honor suus in hoc nimiū videretur minoratus fuisse. Numeri. xi.

Etiam ipse moriturus dn̄m sollicite rogauit: vt dominus populo de duce idoneo prouideret. Numeri. xxvii.

Seruiuit israhel dn̄o oībus diebus iosue ꝓpt qđ bonus prelatus multum iuuat ad bonitatē populi. Josue. xxiiii.

Samuel iudicabat israhel ꝛ circuibat bethel/ et galgala/et masphat: vt q̄ indigebāt eo/ facilꝰ possent ad eū habere accessū. i. Regū. vii.

Dixit etiā ad populū: absit a me hoc peccatū: vt cessem orare ꝓ vobis: et docebo vos viā rectā et bonā. i. Regū. xii.

Videns dauid angelum populum percutientez pro se et pro eis orauit. ii. regū. xxiiij.

Salomon rectum dedit iudicium: vnde omīs timuerunt eum videntes dei sapientiam eē in illo. iii. Regum. iii.

Signum est dilectionis dei: qn̄ principem ac prelatum bonū populo concedit. Unde dixit saba regina salomoni: quia te dilexit de⁹ israel: iō posuit te regem super eum: vt facias iudiciuz et iusticiam. iii. Regum. x. et ii. Para. ix.

Quādiu vixit ioiada summ⁹ pōtifex ioas rex iuda bonus fuit: sed ipso mortuo: ad multa mala se conuertit. iiii. Regum. xii.

Iosaphat rex iuda constituit iudices super populum: et diligenter eos instruxit. secundo. Paralipomenum. xix.

Bonus dux fuit machabeus: et fratres eius post eum. Macha. p totum librum.

Causa pacis et boni status ciuitatis: dicit̄ fuisse prudentia et pietas onie sacerdotis: et subditorum. ii. Machabeo. iii.

Saluator noster bonus pastor: animā suā pro nobis posuit. iohis. x.

Petrus pastor ecclesie vidēs iudeos male de discipulis sentientes: confidenter eos excusauit et iudeos superauit. Actuū. ij.

Bonus prelatus debet eē sapiens et discret⁹ Sapientie. vi. diligite lumen sapientie qui pre estis populo. aliter enim non potestis mundum ab immundo spiritu discernere nec populū sibi commissū fideliter regere: aut iuste iudicare.

Bonus prelatus debet inter subditos officia di
sponere sicut fecit moyses q̄ de consilio iethro so
ceri sui cōstituit in populo decuriones q̄nquena/
rios et decanos. Exodi. xviii.

Item debet pusillanimos et timidos aīare
sicut fecit moyses q̄n dixit populo pauescenti. no
lite timere. Exodi. xiiii.

Item debet oppressos defendere: sicut onias
qui restitit heliodoro templum dn̄i volenti spoli=
are. ii. Macha. iii.

Itē debet pigros excitare: sicut fecit iacob fi/
lios suos audiens q̄ alimenta in egipto vende=
rentur dicens: quare neglitis? Ge. xlii.

Item indigentibus ꝑ posse suo necessaria mi
nistrare sicut fecit heliseus q̄n panes distribuit i
ter filios prophetaꝝ. iiii. Regum. iiii.

Item debet superbos refrenare et increpare:
vt fecit moyses dicens: multū erigimini filij leui
Numeri. xvi.

Samuel etiā dixit saul: quare non audisti vo
cem dn̄i. i. Re. xv.

Item debet distantes visitare et precipue ad
eum ire non valentes: sicut fecit samuel circuen/
do et iudicando. i. regū. vii.

Item debet delinquentes punire: sicut fecit
moyses quando vitulum aureum adorauerunt.
Exodi. xxxii.

Item debet contumaces et pestiferos de grege
expellere et extirpare: sicut fecit moyses de thore
et illis qui eis adheserunt. Numeri. xvi.

Itē debet pro omnibus assidue orare sicut fe

cit moyses et samuel.&c.

De prelatis malis.

Precepit dñs moysi dicens: tolle omẽs princi pes populi et suspende eos contra solem. qa mali erant. Nu. xxv.

Dixit moyses ad aaron qñ fecit populo vitulũ quid tibi fecit populus hic: vt induceres sup eũ peccatũ hoc maximũ: quasi multũ peccaret prelatus in subditos: qñ eorũ praue condescendit voluntati. Exodi. xxxiii.

Totũ pondus prelij versum est in saul. et occisus est. i. regum. xxxi.

Malus fuit et deo non placuit roboam: quia populũ nimis grauare voluit: et ideo magnam eius ptẽ pdidit. iij. regum. xii.

Ipse quoqz ieroboã populũ ydola fecit adorare. iii. Regũ. xij.

Rex syrie precepit principibus et turbis suis dicens: nõ pugnabitis contra maiorem & minorẽ quẽpiã: sed cõ regẽ israel solũ: qui fuit ahab neqssimus: licet habitum mutasset tñ occisus est. tertio. Regum. xxii.

Manasses rex seduxit iudã & hitatores hierusalem: vt facerẽt malum. ii. Para. xxxiij.

De nabuchodonosor dr Isaie. xiiij. tu eius disperdidisti terrã tuam: tu populũ occidisti.

Sedechias dixit principibus hieremiã occidi petentibus ecce in manib⁹ vr̃is ẽ: nec fas est regẽ vobis quicq̃ negare. Hieremie. xxviii.

De malis principibus et prelatis dr. Ezechie. xxxiiii. de pastoribus israel: qui pascebant

semetipsos: nonne greges a pastoribus pascunt Et nota ibidem multa ꝯñter.

Mali fuerunt presbyteri/ qui susannã ad mortem condemnabant / eo ꝙ noluit eis consentire: cum ex hoc magis meruisset laudari. Danielis xiii.

Rex demetrius cõstituit alchimiũ ꝓditorẽ et īpium in sacerdotio: ⁊ mandauit vt ī filios israel faceret vltionem. i. macha. vii.

Bachides elegit viros impios et cõstituit eos dños regionis/ er expugnabat amicos iude. primo. Machabeoꝝ. ix.

Proprietatem maloꝝ prelatoꝝ tangit dominus. Mathei. xxiii. super cathedrã moysi sederunt scribe et pharisei. ⁊c. dicũt et nõ faciũt. Et sequitur clauditis regnũ celoꝝ ante hoies: et vos non intrabitis.

Item iohannis. x. mercẽnarius est qui non est pastor: videns lupum venientem: dimittit oues et fugit.

Pilatus sciens ꝙ iudei xp̄m per inuidiam sibi tradidissẽt: tñ propter fauorem populi tradidit eum voluntati eorum. mathei. xxvii.

Principes sacerdotum et qui cum illis erant iniecerũt manus in apł'os: ⁊ posuerunt eos i publica custodia. Actuũ. iiii.

Item nota quomõ princeps sacerdotum paulum percuti fecit. Actuũ xxiii.

De proditione.

Saul promisit dauid se daturum filiam suam vt per hanc occasionem posset a philisteis occidi

i.Regum.xviii.

Saluauit dauid habitatores ceyle ab exercitu philistinorum: et tñ voluerunt eũ tradere saul ipsum persequẽti.i.Re.xxiii.

Postq̃ saul fleuerat dolens de persecutiõe dauid.et eidem iurauit: postea persecutus est eum ita nequiter sicut prius.i.regũ.xxiiij.

Urias litteras tulit a dauid ad ioab de morte propria.ii.Regum.xi.

Cũ salutaret ioab amasam quasi vellet eum osculari.percussit eum et effudit intestina eius. ij.Regum.xx.

Zamrib dux medie patris equituz occidit hela dominũ suum regem israel: et regnauit post eũ vii.diebus tantum.

Obsessus eĩ et circũdat⁹ ab hostibus in ciuitate: seipsum cum pallatio succendit.iii.re.xvi.

Duo filij sennacherib ip̃m dominũ suũ in templo occiderunt: neuter tamẽ post eum regnauit. iiij.Regum.xx.

Duo ianitores assueri in ipsum insurgere volebant et eum occidere. Hester.ii.

Jsmahel filius nathanie et multi alij cũ eo venerũt ad gedeonem: et post prandium ipsum occiderunt. Hieremie.xli.

Anthiochus misit tribunuz in ciuitates iuda qui venit in hierusalem: et loquebatur illis v̄ba pacifica in dolo: et ipsi crediderunt ei. et postea repente irruit super ciuitatem: et percussit eũ plaga magna.i.Machabe.i.

Anthiochus cum non posset capere ciuitatez

hierusalem misit ad illos qui in ea erant pacem facere: et illi receperunt eam et iurauit eis rex: sz cito rupit iuramentũ: et destruere fecit muruz in giro. i. Machabeo. vi.

Cum ambularet triphon cuz rege anthiocho dño suo adolescentem: dolo occidit eum: ꝛ regnauit post eum. i. machs. xiii.

Ptolomeus filius abiads gener summi sacerdotis: fecit cõuiuiũ simoni et duobus filijs eius: et cũ inebriati eẽnt occidit eos. i. machs. xvi.

Appollonius veniens in hierusalem pacẽ simulans quieuit vsqȝ ad diem sabbati: tunc iudeis feriantibus: ingentem multitudinez peremit ij. Machabeorum. v.

Judas machabeus illos qui pecuniam acceperãt: et inimicos suos abire permiserũt: tãq̃ ꝓditores occidit. et confestim turres occupauit. ij. Machabeorum. x.

De proditione iude: quomodo iesum tradidit Mathei. xxvi.

Itẽ quomõ paulus fuit rtaditus. Actu. xxiii.

De prouidentia dei.

Fratres ioseph ipsum extinguere crediderũt sed tñ deus aliter ordinauit. Genesis. xxxvii

Labã mercedem iacob frequenter mutauit: vt lucrum ei subtraheret: sed tñ dei prouidentia aliter disposuit. Ge. xxx

Postq̃ percusserat moyses egyptium: ꝛ post hoc corripiendo hebreũ offenderat eum: fugit de egypto multis annis quasi nunq̃ reuersus. de ꝓuidentia dei tñ remissus: et eduxit filios israel.

Exodi.ii.

Quãuis deus multotiẽs ꝓmitteret filijs isrl'i troducere in terram melle et lacte manantẽ: duo tamen tantum ex illis qui exierunt de egypto scz iosue et caleph: terram illam ingressi sunt. reliq̃ vero non. sed paruuli tantum. Nu.xiiii.

Filios israel deus sua prouidentia. xl. annis pauit in deserto: et eoꝝ vestimenta a consumptõ ne seruauit. Deutro.xxix.

Samson de sterili matre angelo nunciante natus est: et post multa mirabilia ad vltimũ ruina domus oppressus. Judicum.xvi.

Filij israel ꝯ fratres suos filios beniamĩ de cõsilio ꝛ volũtate dñi preliantes: bis debellati sunt sed illos postea penitus deleuerunt. Judicum. vicesimo.

Deꝰ archã ab infidelibꝰ capi ꝑmisit: et ꝑ eam multa miracl'a fecit. ꝛ cũ reduceret. lxx. magnos viros ꝑcussit. et alios multos scz. l. milia de plebe qui eam viderent. i. regũ. vi.

Dauid minimus erat inter fratres suos et q̃si nullius reputationis quẽ tñ deus de sui ꝓuidentia in regẽ exaltauit. i. regũ. xvi.

Salomoni dedit deꝰ sapiẽtiã/ diuitias/ ꝓspe/ritatem et pacẽ: ita ꝙ non erat sathã neqꝫ occursus malus in regno suo: et tñ in fine permisit ipz infatuari et peccata committere: propter quod inimicos et aduersarios sibi suscitauit. tertio. regum. vndecimo.

Precepto dñi ieroboã sup. x. tribus prefectus est: qui tñ pplm̃ ad ydolatriã maliciose induxit.

tertio. Regum. xii.

Duos pricipes q̄nquagenarios dn̄s ad orōnē helye igne consumpsit. iiii. regum. i.

Rex israel manasses multa facinora perpetrauit: et postea cathenis vinctus ductus est in babilonē: et ibi penitentiam egit/ et exauditus est et reductus. ii. Paralipomenō. xxxiij.

Josias rex iuda cum sanctissimam vitam duxisset: tandem perrexit vt dimicaret ꝯ nechao regem egypti dicentem sibi: desine aduersus deū facere qui mecū est: ne interficiant te. non acquieuit iosias et iō male successit ei. ii. Para. xxxv.

Precepit dn̄s ione vt predicaret adhuc. xl. dies et niniue subuerteř: licet tn̄ sciret eos penitentiam acturos. ione. iii.

Deꝰ redemptōnē nr̄am in filio suo mirabiliter ꝓuidit vt patet in euangelio.

Petrus xp̄m ter negauit. math. xxv.

Thomas de resurrectione dn̄i dubitauit. Johannis. xx. Sed prouidit deꝰ ꝙ petrꝰ ex hoc mitior fuit erga peccatores. Thomas exemplū fidei ad futuros fideles.

Apl̄i qui a iudeis fuerūt incarcerati: diuina ꝓuidentia sunt educti. Actuū. v.

Facta est discensio inter paulum et barnabam de iohe marco: ita ꝙ ab inuicem discedebāt. sed hoc ex diuina ꝓuidētia est factū ꝓpř hoc vt verbum dei pluribus nūciareř. Actuū. xv.

De prosperitate mundana.

Prosperitas et abūdantia rex tp̄aliū freq̄nter

occasio est multorū peccatorꝝ. Patet in sodomi-
tis: qui habitabāt in regione que irrigabat sicut
paradisus dñi. Geñ. xix.

Gedon cū esset angelus dñi cū eo et in area fru
mentū excuteret: fuit bonus ꝛ eū angelus dñi vi
sitauit. post victoriā male se habuit. Iud. viii.

Saul anteq̄ rex esset: humilis ꝛ bonus fuit. sꝫ
postq̄ regni gubernacula suscepit: intumuit: et
mandatū dñi preteriuit. i. Regum. xv.

Post multas guerras ꝛ victorias de inimicis
obtentas: remansit dauid q̄etus in ierusalē: ꝛ tūc
adulteriū cōmisit ꝛ homicidiū. ii. Regū. xi.

Occasione multitudinis subditorꝝ/ fecit dauid
populū numerare. qđ peccatū dñs grauiter pu-
niuit. ii. Regū. xxiiii.

Salomoni plꝰ nocuit rerꝝ abūdantia q̄ ꝓfuit
sua sapientia. qꝛ de rebus tp̄alibus aras idolorꝝ
cōcubinis suis cōstruxit. iii. Regū. xi.

Amasias iuda debellauit edō. ꝛ inde eleuatū
est cor eius: et voluit contra ioas regem israhel
bellare: ꝛ male successit ei. iiii. Regū. xiiii.

Cū roboratū fuisset regnū roboā ꝛ confortatū
dereliquit legem domini ꝛ oīs israhel cum eo. ii.
Parali. xii.

Comederunt/ ꝛ saturati sūt/ et impinguati sūt
et abūdauerūt delicijs. ꝛ sequitur te aūt magis ad
iracūdiam ꝓuocauerūt. Neemie. ix.

Mundana ꝓsperitas amicos carnales multi
plicat quos aduersitas sepe fugat. vñ q̄diu Job
plagatus fuit: venerūt ad eū amici sui: sed nihil
ei dederūt Postq̄ aūt dñs oīa que fuerant Job/

addidit duplicia: venerunt ad eũ oẽs fratres sui et cuncti q̃ nouerant eũ/ consolati sunt eũ: ꝛ portauerunt ei munera. Job. xlii.

Thobia a cecitate sanato venerunt cõsobrini eius: et consolabãtur eum. Thobie. xi.

Et nõ legũtur fecisse qñ pauper erat: ꝛ vxoris ei⁹ opus textrinũ exercebat. Thobie. ii.

Aman diues inuidebat mardocheo: nihil reputans se habere: q̃diu illũ vidit in porta regis manere. Hester. v.

Adolescens ille q̃ q̃siuit a dño quomõ posset vitam eternã habere: habebat multas possessiones: ꝛ idcirco postq̃ autẽ christus dedit ei cõsiliũ perfectionis vt venderet omnia ꝛc. abijt tristis. Mathei. xix. et Luce. xviii.

Nota de diuite epulante. Luce. xii.

Emptores ville/ et boum/ et qui vxorem duxit vocati ad cenam dñi se excusauerunt/ tanq̃ alijs occupati: pauperes autem et debiles fuerunt introducti. Luce. xiiii.

Uidẽs iesus ciuitatẽ ierusalẽ pace ꝛ quiete fruentẽ ꝛ vẽturas sibi miserias ignorantẽ: fleuit/ dicens: si cognouisses: ꝛ tu supple fleres. Lu. xix

De ꝓuidentia ꝛ discretione humana.

Abraham intrans egyptũ prudenter celauit sarã esse vxorem suã. Genesis. xii.

Itẽ prudenter celauit se a loth nepote suo: ne pastores adinuicẽ litigarent. Genesis. xiii.

Item discrete ante mortẽ diuisit filijs suis portiones suas: ne postea adinuicem concertarent. Genesis. xxi.

Rebecca prudenter ordinauit q̄ iacob patris bn̄dictionē obtineret: et postea eū recedere fecit donec quiesceret furor fratris sui. Gen̄. xxvii.

Prudēter egit iacob qn̄ seruiuit labā: vt mercedem dignā ꝑ seruitio reciperet. Gen̄. xxxi.

Item qn̄ debuit frater obuiare irato: munera pmisit: vt eum placaret: et res suas et familiam dimisit: ne irruente fratre totū simul perderet. Genesis. xxxii.

Prudenter se habuit ioseph in domo pharaonis/ sōnia exponendo: et famē p̄dicendo: et oia discrete ordinando. Genesis. xli.

Moises anteq̄ terrā promissionis inuaderet: prudēter misit exploratores: vt ei⁹ cōsiderarēt cōditiones. Numeri. xiii.

Exploratores iosue prudēter latebant: donec querentes eos ad ꝓpria redissent. Josue. ii.

Phinees ⁊ aliȷ̄ nunciȷ̄ missi ad filios ruben discrete locuti sūt: et illi eos verbis prudētissimis placauerunt. Josue. xxii.

Magna prudentia vsus est iosue: ponendo insidias iuxta ciuitatē hay: et fugā postea sectādo. Josue. viii.

Prudēter fecerūt pacem gabaonite cū iosue et ille eos discrete in ꝯuitutē redegit. Josue. ix.

Filiȷ̄ israhel pugnātes cōtra filios beniamin fugā arte simulauerūt. ⁊ sic eos a ciuitate extractos penitus debellauerūt. Judicum. xx

Dauid in omībus factis suis prudenter agebat. i. Regum. xviii.

Ipe eni corā achis quasi fatuū se simulauit/ ⁊

quasi furientem: vt sic ab eo fugere posset. i. Regum. xxi.

Abigail prudēter dauid placauit iratū: cōtra virum suū nabal. i. Regum. xxv.

Nathan propheta prudenter a pabola ipsum dauid corripere cepit: τ arguere. ii. Regū. xii.

Prudenter egit ioab ad hoc φ p mulierē thecuitē faceret absalon reuocari. ii. Regū. xiiii.

Audiens bersabee φ adonias regnare vellet prudenter locuta est ad dauid p se et filio salomone. iii. Regum. i.

Salomon prudēter inter duas mulieres iudicauit. iii. Regum. iii.

Studiose fecit hieu: fingēs se in pphetis baal ipz baal adorare et postea ipsos occidit: τ altare baal destruxit. iiii. Regum. x.

Prudēter phibuit ezechias rex iuda ne ppls nūcij regis assyrioꝝ blasphemantibus rūderet Non enī expedit populū rūdere: aut ꝯ infideles disputare. iiii. Regum. xviii.

Ezechias intelligens regem assyrioꝝ contra ierusalē venturuz prudenter capita fontiū extra ciuitatez obturauit/ muros reparauit/ τ bellatores optimis sermonibus cōfortauit/ et postea ad adorandum dominum se conuertit. ii. Parali. xxxii.

Neemias cū magna sollicitudine τ prudētia muros ierusalē edificauit. Neemie. ii. τ. iii.

Prudēter egit iudith/ ad liberationē populi sui. Judith. viii. ix. et vsq ad. xiii. inclusiue.

Prudenter egerunt mardocheus et hester p

liberatione iudeorꝝ. Hester. iiii. v. et. vii.

Daniel duos senes iudices/ susannā falso accusantes cōuicit. Danie. xiii.

Itē visiones nabuchodonosor prudenter exposuit. Danielis. ii. et. iiii.

Itē machabeus prudēter se subtraxit/ qn̄ nichanor eum dolo capere voluit. i. Macha. viii.

Cōstituta fuit dies in qua iudas cū nichanore loq̄batur. Ipse aūt iudas p̄cepit armatos esse in locis oportunis: si forte ab hostibus aliqd mali oriretur. ii. Macha. xiiii

Cum iussisset tribunus paulum cedi flagellis respondit paulus prudenter centurioni sibi astāti: si licet vobis hoiem romanū et indemnatum flagellare? et discesserunt qui eum torturi erant. Actuum. xxii.

Cum vellet paulus a grecia in syriam nauigare: vt intelligeret sibi a iudeis paratas insidias prudenter declinauit: et venit per macedoniā. Actuum. xx.

Item nota de eius prudentia. Actuum xxiii. Cum sciret ꝙ iudei iurauerant cibum se non gustaturos donec eū occiderēt: ipse fecit hoc prudēter tribuno nūciari: qui eum de nocte ad felicem presidem cum armatis transmisit. et plura alia nota ibidem.

Cū festus p̄ses vellet paulū ecōtra in ierusalē reducere: sciens paulus eorꝝ maliciā: discrete et prudenter ad Cesarē appellauit. Actuū. xxv

De pueris bone indolis.

Ysaac nec cōtradixisse nec murmurasse legit

q̄n pater voluit eū immolare. Genesis. xxii.
Joseph septē fratres suos apud patrem suū de crimine pessimo accusauit: per quod patet q mundus erat et peccatū eoꝝ detestabatur. patri vero volēti eum ad fratres mittere ait presto sū Genesis. xxxvii.
Samuel puer bonus ministrabat in cōspectu dei. i. Regum. iii.
Dauid puer paruus ꝛ hūilis erat q̄n in regez vnctus est. i. Regum. xvi.
Joas filius iorā regis iuda puer septē annoꝝ erat: q̄n regnare cepit. fecitqꝫ qđ bonū erat corā dn̄o cūctis diebus ioiade sacerdotis. iiii. Regū xii. et ii. Paralipo. xxiiii.
Post mortē aūt ioiade cōuertit se ad malum.
Octo ānoꝝ erat iosias cū regnare cepisset. fecitqꝫ qđ placitū erat corā dn̄o. iiii. Regū. xii.
Thobias cū esset iunior oib' in tribu neptaliꝫ nichil tn̄ puerile gessit in opere. Thobie. i.
Preterea cum filiū genuisset: eū timere deum docuit ab infantia: et abstinere ab omni peccato Thobie. iiii.
Daniel et socij eius sine magistro et doctore legem dei seruantes: sobrie pie et iuste inter prauos gentiles vixerūt. Danielis. i.
Septē filij matris admirabilis/ sapiētiam in respōsionibus: mundiciā in moribus: patientiā in aduersitatibus habuerūt. ii. Macha. vij.
Johānes baptista puer crescebat ꝛ ꝯfortabat spū sācto: ꝛ sancte ꝛ munde sēp vixit. Luce. i.
Puer iesus humilis ꝛ sapiens: subditus pa-

rentibus erat. Luce. ii.

De pusillanimitate.

Cum angeli dixissent ad loth in monte/ saluũ te fac: nõ possum inquit ille in monte saluari: ne forte apprehendat me malum et moriar. est ciui tas hic iuxta ad quam possum fugere. Genesis xix.

Uidentes filij israhel egyptios post se venientes timuerunt valde: licet deus eis prius multa bona ostendisset. Exodi. xiiii.

Item timuerunt dñm loquentem moisi et dixerunt: non loquatur nobis deus: ne forte moriamur. Exodi. xx.

Reuelatione facta de cõditionibus terre promissionis q̃ habebat cultores fortissimos: et vrbes graues: atq̃ muratas: dixerunt vtinã mortui essemus in egypto. Numeri. xiii. et. xiiii.

Et dixerunt: nuncij terruerũt nos. Deutro. i.

Postq̃ aliquid tulerat de anathemate achor fugauerunt filij hay filios israhel: et corruerunt ex eis multi. pertimuitq̃ cor populi: et ad instar aque liquefactum est. Josue. vii.

Gabaonite audiẽtes que fecerat iosue iericho et hay timuerunt: et fecerunt pactum ꝓm volũtatem eius. Josue. ix.

Cum haberet gedeon in exercitu suo. xxxii. milia hoim clamatum est: qui formidolosus aut timidus est: reuertatur. et reuersi sũt. xxii. milia hoim. Judicum. vii.

Saul et omnes de israhel audiẽtes sermones philistei: metuebant nimis. i. Regũ. xvii.

Ueniens saul in gelboe/et videns castra phili
stei:timuit:et expauit cor ei⁹.i.Regū.xxviii.

Cum audisset exercitus assyrioꝝ holofernem
esse decollatū:fugit mens ab eis et cōsiliū:⁊ solo
tremore et metu agitati:fuge presidiū sumunt.
Judith.xv.

Petrus super mare ambulans/vidit ventū
validum ⁊ timuit:licet dominum p̄sentē habuit
Mathei.xiiii.

Uidentes discipuli dn̄m capi/oēs fugierunt.
petrus a longe seq̄batur.Mathei.xxvi.

Arguebat dn̄s pusillanimitatē discipuloꝝ:q̄
eo presente cōmotionē maris timebāt/dicēs:q̄d
timidi estis modice fidei?Mathei.viii.

Nimis pusillanimis fuit petrus:q̄n advocē
ancille dn̄m negauit.Mathei.xxvi.

De Sabbati obseruātia.

Sabbati obseruatio ex hoc originē habuit:q̄
dn̄s die septimo bn̄dixit:⁊ in ipso ab omni opere
cessauit.Genesis.ii.

Sexta die filij israhel manna in duplici quāti
tate colligebant:vt die sabbati omnino vacarēt.
Exodi.xvi.

Die sabbati duo agni ⁊ due decime simile oleo
cōsperse offerebātur.alijs diebus tm̄ vnus:nisi
in solēnitatibus et kalendis:ad designādum q̄
in sabbato abundātius deum laudare debemus
Numeri.xxviii.

Homo qui in sabbato ligna colligebat a toto
populo fuit lapidatus.Numeri.xv.

Uidens neemias hoīes torcularia calcantes/

et onera portantes: et venalia ementes: obiurgauit eos tanq̃ diem sabbati prophanantes. Hiemie. xiiii.

Gentiles ex patre ipius anthiochi prelia constituerunt in die sabbatorũ aduersus mathatiã et populũ quẽ fugauerunt de iudea. at illi nõ miserunt lapidẽ ꝯ eos. sed dixerũt om̃s moriamur in simplicitate nostra. i. macha. ii.

Postea vero saniori consilio dixerunt omnis homo quicũq; venerit ad nos die sabbati pugnemus contra eum. non em̃ videtur eẽ opus seruile ꝑ salute et vita et lege dei pugnare cũ inimicis vbi supra.

Judas machabeus et socij eius pugnantes cõtra nichanorem interfecerunt de exercitu eius ix. milia hoim ceteros autem fugientes non insequebantur: eo q̃ ante sabbatum erat. secũdo. machabeoꝝ. viij.

Nichanor cogitauit cũ omĩ impetu die sabbati bellũ cõmittere: sed iudei qui necessitate eum insequebantur dixerunt ei. ne ita ferociter ac barbare feceris. sed honorem tribue diei sctificationis. ii. macha. xv.

Saluator noster multa miracula legitur ĩ sabbato fecisse. Cuius cã triplex est. vna vt se dominum ostenderet. Mathei. xii. dñs est em̃ fili⁹ hominis etiã sabbati. Alia vt verã intelligentiam illius precepti daret q̃ scz non est ab omni opere simpliciter cessandum. Mathei. xii. quia licet ĩ sabbatis infirmis benefacere. Tertia vt plures hoĩes audientes eum et videntes edificarentur.

Luce.xiii.de muliere curua quã corã turba sana uit.

Sabbatum est conueniens ad audiendam legem dei et doctrinam sanctorum. Unde Actuū xiii. voces pphetarū que p omē sabbatū legunt.

De seductione et astutia.

Prima seductio per serpentem qui dyabolus est facta est. Genesis.iii.

Multotiens voluit laban iacob decipere scilz in vxore et mercede::sed dñs aliter disposuit: Genesis.xxix.⁊ xxx.

Rachel patrem idola querentē pulchre delusit. Genesis.xxxi.

Filij iacob seruientes ob stuprum dine sororis eorum taliter suaserunt vt sichē per eam oppresserat et ciuitas cum eo cir cuncideren tur quo facto irruerunt super eos: et occiderunt eos. Genesis.xxxiiii.

Filij iacob ipsum patrem deceperunt: cum tunica ioseph in sanguine tincta ei monstrabatur. Genesis.xxxvii.

Gabaonite calide fecerunt pactum cuz iosue: fingentes se de longinquo venisse. Josue.ix.

Cauebant philistini ne faber ferrarius inueniretur in oī terra israel: ne forte hebrei facerēt gladium et lanceam.i.regū.xiii.

Saul promisit michol filiam suam callide dauid: vt pugnans cum philisteis interiret. primo Regum.xviii.

Amon se callide languidum simulauit: et sic sororē suam oppressit.ii.regū.xiii.

Absalon caute amon ad cōuiuiū inuitauit. ibidem occidi fecit. ii. regū. xiii.

Ambiens absalon regnū patris: et cepit caute populo adulari. et prīs facta vituperare: et se bene iudicaturū israel iactare. ii. regū. xv.

Dixit ieroboam in corde suo nunc reuertet regnū ad domū dauid: si ascēderit populus iste vt faciat sacrificium in domo dñi: et iō fecit eis vitulum ad adorandum. iii. re. xii.

Caute colorauit verba sua giesi dicens: ad naaman in noīe helisei mō venerūt ad me duo de filijs pphetarum. iiii. regū. v.

Jesabel magna est astutia vsa: vt naboth falso testimonio occideret: vt vineā eius achab possideret. iii. Regum. xxi.

Athalia mater ochozie regis iuda: ipso mortuo occidit omne semen regiū: et sic regnauit sex annis. iiii. Regum. xi.

Aman caute et maliciose mortem iudeorum apd regem assuerum pcurauit. hester. iii

Satrape regni persarū pcurauerunt vt darius rex decretum statueret: contra quod credebāt danielem omnino facere: vt sic eum possent occidere. Danielis. vi.

Duo senes magna cautela vsi sunt ꝯ susannā Danielis. xiii.

Jason misit menelaū portātē pecuniā anthiocho regi: q in semetipm retorsit summū sacerdotium. ii. Machabeorum. iiii.

Herodes caute magos vocauit et dixit: cū inueneritis puerum renūciate michi. Math. ii.

Pharisei volentes iesum capere in sermone miserunt ad eum discipulos suos cum herodianis dicentes: magister scimus quia verax es. Mathei. xii.

Videntes iudei q verbum dei per paulum et barnabam disseminabat: concitauerunt religiosas mulieres et primos ciuitatis anthiochie: et excitauerunt persecutionem in eos: et eiecerunt eos de finibus suis. Actuū. xiii.

Item cogitauerunt petere a tribuno vt paulū in medio produceret: quasi aliquid ab eo certius cognituri: vt sic eū interficere possent: ad qd vo tose obligauerant. Actuū. xxiii.

De seueritate.

Grauiter pugniuit deus peccatum primorum parentum. Gene. iii.

Item postea fere oēs ī diluuio deleuit. Ge. vii

Item quinqꝫ ciuitates propter peccatum contra naturam consumpsit. Gene. xix

Propter vitulum quem adorauerunt filii isrl' ceciderunt die vna vigintitria milia hominum Exodi. xxxii.

Ligna colligens in sabbato fuit lapidatus. Numeri. xv.

Item nota ibidem de ignitis serpentibus: Numeri. xxi.

Pro peccato in vxorem leuite commisso: tota tribus beniamī fere deleta est. Judicum. xx.

Hely cum filiis quos super peccata lente corripuit: grauiter punitus est. i. regū. iiii.

Saul super peccata sua grauiter punitus est: et dn̄s eius post mortem ipsius. ii. regū. i.

Oza quia tetigit archam quā tangere nō debuit: a dn̄o percussus interijt. ii. regū. vi.

Septuaginta milia hoim a dn̄o occisi sunt ꝓpter elationem dauid: qn̄ fecit populū numerare ij. Regum. xxiiii.

Quadraginta et duo pueri ab vrsis sunt lacerati quia helizeū deriserunt. quarto. Regum secundo.

Grauiter punitus fuit giesi: quia munera a naā fraudulēter accepit. iiii. Regū. x.

Ozias rex iuda quia voluit incensum cū thuribulo adolere quod ad eū non pertinebat: statī lepra percussus est. ii. Para. xxvi.

Populum israel propter pctā sua tradidit dominus in manus nabuchodonosor qui totam gētem crudeliter captiuauit: templum destruxit: ciuitatem cōbussit. iiii. regū. xxiiii.

Anthiochus rex fuit tam grauiter percussus vt vermes de suo corpore scaturirent. secūdo machabeorum. ix.

De seruo nequam: nota Mathei. xviii.

De seruo inutili. mathei. xxii.

Fraus ananie de precio agri: in se et in vxore sua saphira grauiter punita est. Actuū. v.

Herodes veste regali vestitus sedebat pro tribunali. populus autem acclamabat voces dei et non hominū: confestim vero percussit eum angelus domini: eo ꝙ non dedisset honorem deo: et a vermibus consumptꝰ expirauit. Actuū. xij

De silentio et taciturnitate.

Postq̄ dn̄s locutus fuit ad moysen: impediti oris lingue fuit. Exodi.iiii. Ex quo innuitur q̄ viri dei qui multum cum deo loquuntur: tardi esse debent ad multam vel ad nimiā loquelam cum alijs indiscretis.

Samson vxori parabolā male reuelauit: Judicum.xvi.

Item dalide fortitudinē suam reuelauit. plꝰ eū tacuisse sibi profuisset. Judicum.xvi.

Anna dn̄m corde deprecabatᷓ: tātūq̄ labia eiꝰ mouebant: sed vox eius penitus non audiebatᷓ: et exaudita est.i.regum.i.

Samuel sibi visionem a deo factam: hely non ostendit: quousq̄ ab illo abiuratus fuit. primo: Regum.iii.

Cum filij belial dicerent de saul: num saluare nos poterat iste. ille vero dissimulauit se audire: et nichil respondit.i.regū.x.

Abigail postq̄ dd̄ ꝯ virū suū nabal placauerat indicauit viro suo verbū paruū: aut grande vsq̄ ad mane dum vinum quod bibisset digessisset.i. Regum.xxv.

Thobias iniuriosis verbis vxoris nihil r̄ndit Thobie.ii.

Cum ancilla sare dixisset dn̄e verba amara et improperatoria: sara nichil respōdit: sed intrauit cubiculū: et orauit deū vt ab illo improperio eam liberaret. Thobie.iii

Diu tacuit hester anteq̄ petitionem suam regi reuelaret. Hester.v.

Uxor iob ipso percusso: stulte sibi loquebatur Job.ii.

Item iob magis de loquela q̄ de aliquo alio seipsuz reprehendit dicens.xxxix. qui leuit locutus sum: respondere quid possum? vnū locutus sum: quod vtinam non dixissem.

Mandauit ezechias rex iuda ne populus aliquid rapsacen responderet: et siluerunt. et nō responderunt ei verbum. Isaie.xxxvi.

Hieremias in vtero sanctificatus et propheta electus se loqui nescire dixit: quia puer erat. Hieremie.i.

Susanna ꝯ falsum testimonium duoꝝ senum nichil legitur respondisse. dani.xiii.

Maria mater xp̄i locuta est cum angelo et elizabeth. Luce.i.

Item cum filio et ministris nuptiarum. Johannis.ii.

Alias non legitur alicui multum locuta fuisse

Magdalena veniens ad pedes xp̄i nichil legitur dixisse: sed lachrymis pedes rigauit. Luce.vii.

Item sorori de ipsa conquerenti nichil respondit. Luce.x.

Item discipulis in ipsam frementibus nichil respondit Mar.xiiii.

Quia igitur bene siluit christus ꝓ ea rn̄dit in locis prescriptis.

Mulier in adulterio deprehensa et corā xp̄o accusata non rn̄dit. xp̄s aūt ꝓ ea verbū assūpsit et eam misericorditer a peccato absoluit.

Johannis.viii.

Locuturus in sinagoga paulus primo silenti um manu indixit. Actuū.xiiii

De simulatione et hypocrisi.

Amon languorem simulabat: vt sororem suam thamar opprimere posset.secundo. Regum xiij.

Uxor ieroboam mutato habitu venit ad achiam prophetam qui videre non poterat:qui dixit illi:quare aliam te simulas?tertio.Regum.decimoquarto.

Siesi simulauit dominum suum indigere duplici veste pro duobus filijs prophetarum.quarto.Regum.v.

Appolonius veniens ierosolimam pacem simulans:quieuit vsqꝫ ad diem sabbati. et tūc ferientibus iudeis:arma capē suis precepit:ꝛ multitudinem peremit. ii.macha.v.

Hypocritis christus dixit. Mathei.xxiii.ve vobis hypocrite.

Phariseis volentibus xp̄m capere in sermone: respondit:quid me temptatis hypocrite. Mathei.xxii.

Magnam hypocrisim ananias et vxor eiꝰ simulauerunt:partem de precio agri ad vsū ꝓprium retinentes.Actuum.v.

De societate bona.

Considerandum est valde quantū valet bona societas. Siei in qnqꝫ ciuitatibus sodomoꝝ fuissent.x.iusti ꝓpter illos pepercisset deus oībus alijs

Genesis.xviii.

Dixit iacob ad labam: modicū habuisti añq̄ venirē ad te: et nunc diues effectus es: bñdixitq̄ dñs tibi ad introitū meū. Genesis.xxx.

Item bñdixit dñs egyptijs propter ioseph: et multiplicauit eis fructus. Genesis.xli.

Omnibus diebus iosue ꝛ seniorꝝ/ seruiuit isrł dño. Josue.xxiiii.

Filij dan ceperunt lachis: et oēs occiderūt. q̄a cum nullo hoim habebant quicq̄ societatis. Judicum.xviii.

Thobias volebat oēs timentes deum secum habere in cōuiuio: ꝛ hoc ipsum docuit filiū suum. Thobie.ii.et.iiii.

Item diligenter scire volebat thobias/ cū quo esset iturus filius suus. Thobie.v.

Propter honorez iosaphat regis iuda deum colentis: heliseus impetrauit aquas exercitui: in quo etiam duo alij reges mali fuerunt. iiii. Regum.tertio.

Audito crudeli mandato regis/ q̄ cuncti sapientes babilonis occidi deberent: q: somniū eius exponere nescirent: daniel et socij eius petebant misericordiam dñi: et illa nocte reuelata est visio danieli. cui⁹ occasione omēs alij saluati sūt. Danielis. i.

Nota de bona societate septē fratruz cū matre eorꝝ.ii.macha.vii.

Vouit iudas machabe⁹ ad capiendū sicopoliz ciuitatem. sed q̄a ipsi sicopoli erant iudeis q̄ ibi habitabāt benigni: nichil eis mali faciebat: imo

gratias agens hortatus est eos: erga genus suũ esse benignos. ii. Macha. xii.

Quãdiu petrus erat cũ discipulis: firm⁹ fuit ꝛ secur⁹: sed quãdo erat in atrio sũmi sacerdotis: dñm negauit. Mathei. xxvi.

Cuȝ essent discipuli simul in oratione: spiritũ sanctũ acceperunt. Actuum. ii.

De fidelibus qui erant in ecclesia dei: oẽs qui credebant erãt pariter: et habebãt oĩa cõmunia Et sequit̃. sumebãt cibũ cũ exultatione ꝛ simplicitate cordis: laudãtes deũ ꝛ habentes gratiam ad oẽm plebem. Actuũ. ii.

Post cõuersionẽ pauli/paul⁹ veniebat hierosolimã ꝛ volebat se iũgere discipulis. sȝ ipi timebant eũ: nõ credentes ꝙ esset discipulus. barnabas aũt duxit eũ ad discipulos. Actuũ. ix.

Hoĩes qui erant in naui cum paulo tempore grauissime tempestatis et ꝑiculi: ipsius occasiõe saluati sunt. Actuum. xxvii.

De Societate mala.

Societas maloꝝ multũ nocet. Unde abrahã ꝙdiu erat inter caldeos: non legitur a dño visitatus. sed postꝙ egressus est: dñs pluries ei apparuit. Geñ. xii. xv. xviii.

Fugiẽte iacob malũ fratrem: dñs eũ multipliciter cõfortauit. Genesis. xxviii.

Ipse aũt rediens: noluit cũ fratre malo ambulare/licet muneribus placasset eũ. Geñ. xxxiii.

Dixit moises ad filios israhel: recedite a tabernaculis hoĩm impioꝝ: et nolite tãgere q̃ ad eos pertinent: ne inuoluamini in pctis eoꝝ. Nu. xvi

Dixit dñs moisi: p̄cipe filiis israhel: intrare in terram chanaã disp̄dite cũctos habitatores eius Si aũt nolueritis: erũt vobis q̄si claui in oculis: et quasi lancee in lateribus. Numeri. xxxiii.

Propter quosdã filios belial/ qui vxorẽ leuite oppresserãt: oẽs filij beniamin fere trucidati sũt Judicum. xx.

Noluerũt filij israhel habitatores terre delere sicut p̄cepit dñs: sed inierũt fedus cũ eis: nõ male successit eis. Judicum. ii.

Amicicia quã habuit amõ cũ ionadab: dedit ei viam opprimendi sororem suã. ii. Regũ. xiii.

Absalon malos habuit socios ad expugnãdũ patrem de regno. ii. Regũ. xv.

Rex iude iosaphat fuit fere occisus: vadẽs cũ iniquo rege achab. iii. Regũ. xxii.

Et post rep̄hensus fuit per p̄phetã dicentem: impio prebes auxiliũ: at his qui oderunt deum/ astutia iungeris: et idcirco irã dei merebaris. ii. Parali. xix.

Eleazar propheta dixit iosaphat regi iuda: q2 habuisti fedus cũ ochozia: percussit dñs opa tua ii: Parali. xx.

Filijs iuda templũ edificantibus: hostes eorũ volebãt cũ eis in fraudẽ edificare. s3 illi vsi bono consilio renuerunt. i. Esdre. iii.

Cũ irent oẽs ad vitulos aureos: thobias fugiebat consortia oĩm. Thobie. i.

Item noli cũ p̄ctõrib9 mãducare. Thobie. iiii

Itez dicebat vxor iunioris thobie: nunq̄ cum ludẽtibus me miscui: neq3 cũ his qui in leuitate

ambulãt/ participem me prebui. Thobie.iii.
Job de seipso dixit: frater fui draconũ/ ꝛ soci⁹ strutionũ. Job.xxx.
Jsaias dixit: vir pollutus labijs ego sũ. ꝛ cãm subdit: qꝛ i medio populi polluta labia habẽtis ego habito. Jsaie.vi.
Dictum est ezechieli: increduli et subuersores sunt tecũ: et cũ scorpionibus hitas. Ezechiel.ii.
Cum iudas machabeus cõstituit cũ romanis amiciciã ꝛ societatem: cito superatus est ꝗ prius alios superabat. i. Macha.viii.et.ix.
Petrus existẽs cũ ministris sũmi sacerdotis christum negauit. Mathei.xxvi.
Plures mali frequenter cõueniunt: vt bonis inferant nocumẽta. Josue.x. vbi admonisedech rex ierusalẽ cũ alijs quattuor regibus cõuenerũt cõtra gabaonitas: qꝛ fecerunt pacem cũ Josue.
Item iabin rex ador ꝛ alij reges/ cõuenerunt contra iosue ꝛ filios israhel. Josue.xi.
Itẽ qnqꝫ satrape philistinoꝝ/ cananei/ sydoni Judicum.iii.
Item madian/ et amalech/ et cetere nationes orientaliũ. Judicum.vi.
Pilatus et herodes/ amici facti sunt in passi one dñi. Luce.xxiii.
Paulus philippenses cõmendat:/ dicens: in medio nationis peruerse ꝛ praue: inter quos lucetis/ sicut lucerna ꝛ lumiaria in mũdo. Philip.ii
Petrus quibusdã iudeis xbũ dei audiẽtib⁹/ dixit saluamini a gñatione praua ista. Act.ii.
Mali cõtra apostolos et sanctos sepe cõmoue

runt romanos: vt patet in vita eorum. De beato stephano. Act. vii. de paulo et barnaba. Act. xvi. et in multis aliis locis.

De Strage.

Strages hoim terribilis fuit: qn tpe diluuii pter octo perierunt. Genesis. vii.

Quanti hoies in egypto et in mari rubro perierut Exodi. xii. et. xiiii. per totum.

De sexcentis milibus pugnatorum/ nullus intrauit terram pmissionis nisi duo: iosue et caleph: sed oes in deserto variis modis interierut. Deutro. i. et Numeri. ii.

Magnam cedem fecerunt filii israhel ex pcepto moisi de madianitis. qd ex hoc apparet: qa ipsi xxxii. milia virginum in predam ceperut: oes alios viros et mulieres occiderunt.. Numeri. xxxi.

Propter vxorem leuite: occisi sunt. xxv. milia et centum viri bellatorum/ pter mulieres et paruulos Judicum. xx.

Jn diebus hely/ qn capta fuit archa dni/ ceciderunt de israhel. xxxii. milia hoim. i. Regu. iiii

Jtem per oes libros regum.

Abia rex iuda et exercitus eius vulnerauit vna die de exercitu ieroboam. l. milia virorum. ii. Paralipo. xiii.

Aza rex iuda habuit in exercitu suo qngenta octoginta milia. ii. Paralipo. xiiii.

Ethiopes aut fuerunt decies centena milia. et ruerut ethiopes vsqz ad internetione. ii. Para. xiiii.

Rex israhel occidit de iuda. c. xx. milia virorum

bellatoꝝ die vna: eo ꝙ dereliquissent dn̄m. ii. Paralipo. xxviii.

Occasione supbi aman q̄ ꝓpt solū mardocheū volebat oēs iudeos iugulare: occiderūt iudei in regno asuerī. lxxv. milia hoīz quos iīmicos suos putabant. Hester. ix.

Jonathas misit demetrio apud anthiochiam iii. milia viroꝝ in auxilium contra illos de ciuitate: qui volebant demetrium occidere: et occisi sunt de ipsis antiochenis vno die centū milia viroꝝ. i. Macha. xi.

Tanta cedes hoīm fuit in ierusalem qn̄ cepit eā antiochus: ꝙ in triduo ibi fuerūt. lxxx. milia hoīm interfecti: xl. milia vincti: nō minus autem venundati. ii. Macha. v.

Aduersus galathas in babilonia. vi. milia hominum tantū/peremerunt centū vigiti milia hoīm ꝓpter auxiliū eis de celo datū. ii. Machabeoꝝ. viii.

Judas machabeus legitur multos habuisse conflictus vt pz in libro macha. p totū. vn̄ occidit ix. milia q̄ erāt cū nichanore. ii. Macha. viii. xx. milia in duobus munitionibꝰ. ii. Macha. x. xxv milia cum thimotheo.

De strēnuitate.

Audiēs abrahā captū loth nepotē suū assūptis vernaculis et aliis sociis irruit nocte sup q̄ttuor reges q̄ ceperāt illū. et ꝑcussis hostibus: reduxit loth cū tota substantia sua. Genesis. xiiii.

Postꝙ iacob cū āgelo luctabat/dixit ei angelus si cōtra deum fortis fuisti: ꝙto magis ꝯ hoies

p̄ualebis. Genesis.xxxii.
Caleph ꝛ iosue viriliter pp̄lm cōfortauerunt/ dicentes: ascendamus ꝛ possideamus terrā qm̄ poterimus obtinere eam. Nume.xii.
Et iterum: ne timeatis pp̄lm terre. qa sicut panē possumus eos deuorare. Nu.xiiii.
Phinees cū.xii.milibus hoīz pugnatoꝝ madianitas debellauit: ita ꝙ.xxxii.milia virginū in predam duxit. Nume.xxxi.
Josue pgēs ad bellū ꝯ hay erat in fronte exercitus sui: vallat⁹ auxilio pugnatoꝝ. Josue.viii.
Captis quinq3 regib⁹/dixit iosue ad pricipes exercitus q̄ cū eo erāt: ite ponite pedes vr̄os super colla regū istoꝝ: nolite timē: nec paueat⁊ Josue.x
Dixit caleph ad iosue: octogintaquinq3 annoꝝ sum hodie: sic valens/ vt eo valebā tpe: qn̄ ad explorandū missus sū. illius in me tpis fortitudo ī me perseuerat. Josue.xiiii.
Aoth iudex ꝛ princeps exercitus isrl̄: in frōte gradiens dixit: seqmini me. tradidit enī dn̄s inimicos vestros in manus vestras. Judicū.iii.
Ex p̄cepto dn̄i dixit gedeon exercitui suo qui secū erat: qui formidolosus aut timidus ē: reuertatur. Judicum.vii.
De fortitudine ꝛ strēnuitate samsonis: nota Judicum.xiiii.et.xv.
Dauid in pueritia sua leonē atq3 vrsā ꝛ goliā fortem occidit.i.Regū.xvii.
Item cū vno milite venit in castra saul: ꝛ ītrauit tētorium eius: et tulit hastā et ciphum eius. i.Regū.xxvi.

Desiderante dauid aquã de cisterna bethleẽ: tres milites irruperant castra philistinoꝝ. attuleruntq; sibi aquã. ii. Regum. xxiii.
Strẽnue fecit iesu: ꝑcutiens duos reges/ ⁊ fratres ochosie/ et filios achab/ et ꝓphetas baal in multitudine numerosa. iiii. Regum. x.
Ioiada strẽnue eripuit regnuz iuda de manu athalie. et ioas paruulũ de semine dauid regem coronauit. iiii. Regum. xi.
Filij transmigrationis edificantes murũ ierusalẽ: vna manu facientes opus: altera gladium tenebant. Neemie. iiii.
Mirã strẽnuitatẽ ⁊ fortitudinẽ habuit iudith q̃ holofernem occidit. Judith. xiii.
Mirã strenuitatẽ habuerũt mathatias et filij eius: q̃ totiens ꝑualuerũt contra regẽ anthiocũ. i. Mach a. iii.
Eleazar audacter cucurrit ad elephãtẽ: ⁊ supponens se occidit eũ. i. Macha. vi.
Dixit eleazar tortoribus fortiter vitã exceden do/ senectute dignus apparebo: adolescentibus autẽ exemplũ forte relinquã: si p̃ropto aĩo ac fortiter ꝓ grauissimis ac sanctissimis legibꝰ hõesta morte ꝑfũgar. ii. Machabeoꝝ. vi.
Machabeus et qui cũ illo erant/ ibant ꝓmpti ad bellũ contra lisiã: habentes auxiliũ de celo: et ꝓstrauerũt de hostibꝰ. xi. milia peditũ: ⁊ equitũ mille sexcentos. ii. Macha. xi.

De Superbia.

Eua ꝓpter appetitũ excellẽtie: dicẽte diabolo eritis sicut dij: de ligno vetito comedit. Geñ. iii.

et ideo ad subiectionem est deducta.

Superbia volentiũ turrim edificare vsq; ad celum: per confusionem linguarum humiliata & destructa. est. Gene. xi.

Agar propter conceptũ filiũ contemnens dominã suã: iussu dñi subiecta est. Gene. xvi

Superbus pharao in mari rubro submersus fuit. Exodi. xiiii.

Superbia chore & alioꝝ cõtra moysen: grauiter punita fuit. Numeri. xvi.

Superbia holofernis mirabiliter fuit destructa. Judith. xiii.

Superbia amã mirabiliter fuit hũiliata. he. vi

De superbia nabuchodonosor hec. Judi. ij

De quo etiam ysaias dixit: in corde meo oñdam:

De superbia moab dr Jsaie. xvi. audimus superbiã moab. superbus est valde: superbia & arrogantia et indignatio eius: plusq; fortitudo ei⁹

Qm̃ eleuatuz fuit cor nabuchodonosor regis babilonis. & spũs illius obfirmatus est ad superbiam: depositus est de solio: et gloria eius ablata est. Danielis. iiii.

Balthasar filius nabuchodonosor rex babilonis non humiliauit cor suũ sed aduersus dominatorem celi eleuatus est. iõ interfect⁹ ẽ. Da. v.

Anthiochus ascendit hierosolimã in multitudine grandi: et intrauit in sanctificationẽ cũ superbia. i. Machabeo. i.

Anthiochus rex in superbia existimabat terram nauigaturus. ii. macha. v.

Anthiochus dixit se superbe venturum hiero

solimam: et congeriē sepulchri eū facturū: sed in ipso itinere fuit pcussus. ii. macha. ix.

Nichanor dicentibus sibi iudeis est dñs potens in celo qui iussit agi diem septimū. et ego inquit sum potens super terrā qui impero sumi arma: et negocia regis impleri et cito post victus est. ij. machabeoꝝ. xv.

Superbia pharisei seipsū cōmēdantis: reprobata est. humilitas publicani commendata est. Luce. xviii.

Herodes veste regali indutus/sedit pro tribunali: et contionabatur ad populū: populus autem clamabat voces dei et non hoīm: et confestī pcussit eū angelus dñi: eo q nō dedisset honorē deo: et consumptus a vermibus expirauit. Actuū. xii.

De sepultura.

Cū magna diligentia abraham agrū emit: in quo mortuam vxorem sepeliret. Gene. xxiij

Noluit iacob cū malis hoībus sepeliri: sed adiurauit ioseph vt eū mortuū ad patrū sepulchra deferret. Gene. xlvij.

Hoc ipz post bñdictiōez filioꝝ repetijt: et ioseph diligenter adimpleuit. Gene. xlix.

Exiens moyses de egipto: tulit inde secum ossa ioseph sicut ipse ordinauerat. Exodi. xiii.

Commendauit dauid viros iabel galaad: eo q cadauera saul et filioꝝ eius reuerenter sepelisset. ii. Regum. ij.

Hieu rex israel qui fecerat occidi iesabel: fecit eā sepeliri quia erat filia regis. iiii. regū. ix.

Thobias se periculo vite exibuit: corpora ra/
piens occisorum et ea sollicite sepeliuit. Tho/
bie .i.

Prima annūciatio quā fecit thobias filio suo
añ mortē fuit de sua ꝛ mr̄is sepltura. thobie. iiii.

Post prelium contra gorgiā cōmissum venit
iudas machabeus vt corpora prostratorum tol=
leret: et cum suis parentibus sepeliret. ii. Ma=
chabeorum. xii.

Discipuli iohannis baptiste audientes eū esse
decollatū: tulerunt corpus eius et sepelierunt.
Mathei. xx.

Apparet dominum iesuȝ de sepultura sua sol
licitum fuisse: quando dixit de vnguento: sinite
vt in die sepulture mee seruet. Johannis. xii.

Joseph et nichodemus dn̄m sepelierūt in se=
pulchro nouo. Mathei. xxvij.

De spe.

Multis annis expectauit abraham anteq̄ de
sara filiū haberet: qꝛ iam centenariꝰ erat qñ natꝰ
est ei isaac. Gene. xxi.

Item a promissione primo abrahe facta de ter
ra promissionis scȝ ꝙ semen eius eam possideret
fluxerunt anni. cccc. xl. añq̄ filij israel terram illā
intrauerunt.

Dauid bonam spem habuit philisteum in nō
mine dn̄i prosternere. i. regū. xvij.

Job afflictus corpore/ orbatus filijs/ derisus
ab amicis/ et rebus spoliatus/ dixit: si occiderit
me in ipso sperabo. Job. xiij.

Thobias parentibus ipsum irridentibus ꝛ

dicentibus vbi est spes tua pro qua elemosinas et sepulturas faciebas: increpans illos dixit: nolite sic loqui: qm̄ filij sanctorum sumus: et vitam illam expectamus quam de⁹ daturus est his q̄ vitam suā nunq̄ mutant ab eo. Tho. ii.

Sasanna ad mortem condemnata adhuc cor et fiduciam posuit in deo. Danielis. xiij.

De spe matris cum septem filijs. nota. ii. Machabeoꝝ. vij.

Judas machabeus misit hierosolimā. xii. milia dragmas argenti. ii. macha. xij.

Simeon iustus et timoratus in hirl'm expectabat consolationem in israel. Luce. ii.

Ascensurus xp̄s in celū precepit discipulis ne discederēt de hirl'm: sed expectarēt ꝑmissionem patris. Actuum. i.

Monet apostolus ipsū thimotheum vt precipiat diuitibus non alta sapere nec sperare in incerto: sed in deo viuo. i. ad Thimotheū. vi

Dauid bonam spē habuit. vt in psalmis

De suspitione.

Cogitauit abrahā et suspicabat q̄ egiptij vellent eū ꝑ vxore sua interficere. Gene. xij.

Simile de isaac. Gene. xxii.

Suspicatus est labā q̄ iacob sibi deos suos abstulisset. Gene. xxxi

Uidens iacob tunicam filij sui ioseph cruentatam. putabat eum a bestia deuoratum. Genesis. xxxvij.

Rubenite et gaadanite eūtes ad possessiones suas edificauerūt altare iuxta iordanem: vn̄ tur

bati sunt filij putantes q ipsi se vellent ab eo lege separare. Josue. xxii.

Cu3 iuisset sāson ad domū patris sui socer eius putauit q odio haberet vxorem suam/ iō eam alteri dedit. Judicū. xv.

Hel y vidēs annā labia moue et nullū vbū extra pferre eā temulentā estimabat. i. re. i.

Cū eēt dauid cū achis rege geth q̄si custos capitis sui: satrape dixert ad achis vt recederet dauid et non iret cū eis ad preliū ne forte trāsfugeret contra eos ad saul. i. regū. xxviii.

Misit dauid nuncios ad regem amon: vt consolaretur eum super patrū interitu. pricipes autem illius putauerunt q venisset ad explorandū ciuitatem. ij. Regū. x.

Postq̄ assuerus turbatus contra amā ortum intrasset amā cecidit super lectum hester: vt rogaret eam p anima sua. intrans autem rex et videns eum super lectū regine: suspicabatur q ipsam vellet opprimere. Hester. vii

Nunciante hieremia voluntatem dñi populo terre qui remansit post destructionem hierusalē dixerunt ei: loqueris mendaciu3. non te misit dominus: sed baruth filius nerie īcitat te aduersus nos: vt tradat nos in manus caldeorum. Hieremie. xliii.

Uidentes discipuli dñm super mare ambulantem: putabant fantasma eē: math. xxiiii.

Uidentes iudei discipulos xp̄i varijs linguis loquentes putauerunt eos esse musto plenos. Actuum. ii.

Omnes discipuli xp̄i timebant paulum post
conuersionem putantes eum non eē discipulum
Actuum.ix.
Uidentes barbari viperam in manu pauli ve
nientem putabant eum homicidam esse. Actu/
um.xxviij.
Tribunus lisias videns paulum a iudeis ma
le tractatum dixit: nonne tu es egyptius: qui añ
hos dies tumultum excitasti: et eduxisti in deser
tum .x. milia hoīm. Actu.xxi.

De templo dei.

o Rdinauit deus per moysen q̄ aaron
et filij eius manus et pedes lauarēt:
quando tabernaculum erant ingres
suri. Exodi.xxxix.
Non licebat nisi pauci tabernaculum intrare.
nec etiam ipsius vasa tangere. Numeri.iiii.
Diligentior fuit salomō ad edificandum tem
plum dn̄i q̄ domū ꝓpriam in.xiii. annis: q̄ tamē
multo minor erat.iii. Regum.vii.
Magnam etiam fecit in ipsius templi dedica
tione sollemnitatem.iii. Regū.ix.
Ioiada pontifex precepit vt athalia extra tē
plum duceretur: et non occideretur in templo.
iiii. Regum.xi.
Magnam curaz videbatur dn̄s de templo ha
bere: quando precepit Tyro regi vt edificaret ei
domum in hirl̄m. Esdre.i.
Darius rex precepit vt edificaretur domus do
mini in hierusalem: et darent̄ sumptus de archa
regis: ne opus impediret̄. Esdre.vi.

Judei reuersi de captiuitate babilonie: prius ceperunt edificare templũ dñi q̃ muros ciuitat: cũ tñ in magno periculo essent die et nocte ne in/currerent hostes. Esdre. iii.

Commendatꝰ thobias q: iuit ad templũ dñi ĩ hierusalem: et ibi dñm adorauit: Thobie. i.

Judas qñ obtinuit victoriam de inimicis qui templũ dñi cõtaminauerũt: dixit ad fratres eius añq̃ faceret mentionem de proprijs: ecce cõtra/cti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mũda re templum. i. macha. iiii.

Rex demetrius statuit vt quicũq: cõfugerent ad templũ qd est ĩ hierosolimis ⁊ in oĩbus finibꝰ eius obnoxijs regi: in oĩ negotio dimittantur. i. machabeoꝝ. x.

Christus. xl. die pñtatꝰ ẽ ad tẽplũ. Luce. ij.

Item anno. xii. in templo disputatus est inuẽ tus. Luce. ii.

Item de templo ementes et vendentes eiecit. Mathei. xxi.

Item in templo frequenter docuit ⁊ miracula fecit. Mathei. xxi.

Arguebat dñs phariseos qui dicebãt aurũ tẽ/pli sanctius templo. mathei. xxiij.

Petrus ⁊ iohes ascẽdebãt in tẽplũ ad horam orõnis nonã: ⁊ tũc factũ est primũ miraculũ sani tatis. Actuum. iii.

Angelus dñi in nocte ianuã carceris aperiẽs et apostolos inde educens dixit: ite et stantes: lo quimini in templo plebi omĩa verba vite huius Actuum. v.

Iudei paulum persequentes nolebant eum ī templo occidere sed traxerunt eum extra: vt foris interficeretur. Actuū. xxi.

Temptatio dei contra hoīes.

Temptauit deꝰ abraham: precipiens vt filiū suū immolaret. Gene. xxii.

Dixit dn̄s ad moysen: ecce pluā vobis māna de celo: egrediatur populus et colligat que sufficiunt per singulos dies: vt temptē eum si ambulet in lege mea/ an non. Exodi. xvi.

Loquente domino cum moyse: audiebat populus vocem et sonitum buccine: videruntq̧ montē fumigantem: et perterriti sunt ac pauore concussi: et dixit moyses nolite timere: vt enim probaret vos: venit deus. Exodi. xx.

Dereliquit dn̄s ezechiā vt temptaret eum: et nō fierēt oīa q̄ erāt in corde eiꝰ: qn̄. s. venerāt ad eū nūciȷ̄ regis babilonis. ij. Para. xxxii.

Postq̄ thobias execatus fuerat dr̄ de eo: q deus hanc temptationem permisit fieri: vt posteris daretur exemplum patientie. thobie. ij.

Dixit iudith filijs israel quos holofernes destruere cogitabat: memores esse debetis: qr temptati sunt patres nr̄i vt probarentur si vere deū colerent. Judith. viii.

Propter grauissimas tribulatiōes quas iob passus est dicebat: ꝓbauit me q̄si aurū quod per ignem transit. iob. xxiii.

Petebat dauid in psalmo. proba me deꝰ et tēpta me. psalmo. xxv.

Uolens deus petrū temptare: iussit eū venire

ad se sup aquas: in quibus eū aliqualiter mergi permisit. Mathei. xiiii.

Dixit etiam philippo: vnde ememus panes? Johannis. vi.

Accede vt probem vtrū sis filius meus esau. Genesis. xxvii.

De temptatione que fuit facta deo ab hominibus.

Filij israhel multotiens temptauerunt deum in deserto: ergo sēper eis male accidit. Nu. xiiii.

Superati in bello a philisteis/ dixerūt: quare pcussit nos dñs corā philistim. i. Regū. iiii.

Et alia vice duxerunt philistini archā domini secum captam: et plaga magna percussi sunt. i. Regum. iiii.

Sciebat dauid se inunctū esse in regem: et q deberet post saul regnare: nec tñ voluit temptare deū: et ponere se in discrimine: sed prudenter in oībus agebat: et seipsuz vt debuit custodiebat. i. Regum. xxii.

Ozias statuit vt transactis qnqз diebus/ si nō veniret adiutoriū: traderet se et pplm holoferni dixit aūt iudith presbyteris ciuitatis qui erāt de illo cōsilio: qui estis vos qui temptatis dominū? Judith. viii.

Christus dixit diabolo/ quando posuit eū sup pinaculū templi: non temptabis dñm deum tuū Mathei. iiii.

Itē dixit phariseis querētibus vtrū liceret tributū dari cesari: volētes eū capere ī sermone: qd me tēptatis hypocrite? Mathei. xxii.

Dure corripuit petrus ananiã ꝛ saphirã eius vxorẽ/dicens:quid conuenit vobis tẽptare spm̃ dñi. Actuũ.v.

De temptatione diaboli.

Diabolus in serpente primos parentes in pte debiliori tẽptare cepit/scʒ in muliere. Itẽ a lõge explorare incepit:nec statim comedere ꝑsuasit.

Itẽ penam secuturã negauit:et magna bona promisit.

Itẽ non tẽptauit de pctõ ad qđ nullã haberet inclinationẽ: sʒ de fructus suauitate/et odore/ac sapore atqꝫ excellẽti dignitate: et hoc totum per mendacium. Gen̄.ii.

Diabolꝰ ostendit christo oĩa regna mundi:qñ eũ tẽptare voluit:dicẽs.oĩa ista tradita sũt mihi et cui volo dabo illa. Lu.iiii.et Math.iiii.

Petiuit diabolꝰ a deo vt tãgeret iob in rebus in liberis:et in ꝓprio corpore: ĩ quo nobis patet eius calliditas et malignitas. Job.i.

Non expedit tẽptationẽ suã alteri reuelare q̄ de eodẽ malo est tẽptatus:sic enĩ citius cadunt. Exemplũ de duobus ꝑ̄sbyteris:qui cõcupiscẽtiã suã sibiinuicẽ indicabant. Danielis.xiii.

Temptatio domini nos instruit ad vitandum omne genus temptationum.fuit enim de tribus tẽptatus:ad q̄ oĩa tẽptamẽta mundi pñt reduci Mathei.iiii.

Ait dñs petro:ecce sathã expetiuit vos:vt vos cribraret sicut triticũ:ego aũt rogaui ꝓ te vt non deficiat fides tua. Luce.xxii.

Diabolus suasit iude vt traderet dñm suũ in

manibus iudeoꝝ. Johannis. xiii.

Dixit petrꝰ ananie: cur tẽptauit sathanas cor tuũ mentiri te spiritui sancto. Actuũ. v.

De timore dei.

Defectus timoris dei freq̃uẽter est cã peccati ideo dixit abrahã ad abimelech: cogitaui mecũ dicens: forsan non est timor dei in loco isto: et interficiẽt me. Gen̄. xx.

Timuerũt obstetrices deũ et seruabãt mares et ideo edificauit illis dñs domos. Exodi. i.

Volens deus filijs israhel timorẽ suum multũ incutere cũ tonitruis/ ꝛ igne/ et signis alijs terribilibus legem eis dedit. Exodi. xx.

Post transitũ maris rubri ꝛ submersionẽ pharaonis timuit populus dñm. Exodi. xiiii.

Abdias dispẽsator achab/ timebat dñz valde nã interficiẽte iesabel ꝓphetas dñi: tulit ille centũ ꝓphetas et abscondit eos. iii. Regũ. xviii.

Hoĩes quos misit rex babilonis ad inhabitãdũ samariã: nõ timuerũt dñz/ et immisit eis dñs leones qui interficiebant eos. iiii. Regũ. xvii.

Constituit iosaphat iudices in cunctis ciuitatibus iuda: et inter cetera precepit eis dicens: sit timor dñi vobiscum: et cum diligentia cuncta facite. ii. Para. xix.

Thobias senior filiũ suũ ab infãtia deũ timere docuit. Thobie. i.

Itẽ timentes deum ad conuiuiũ vocari iussit Thobie. ii.

Itẽ plus timentes deũ ꝙ regẽ: rapiebat corpa occisoꝝ/ et sepeliebat ea. Thobie. ii.

Filia raguelis in oratione sua dicebat. virum cum timore tuo non ex libidine consensi suscipe. Thobie. iii.

Angelus dixit ad raguelē: noli timere filiam tuā dare thobie: qm̄ huic timenti deum debetur coniunx filia tua. Thobie. vii.

Thobias et raguel cum amicis suis in timore domini nuptiaꝝ conuiuium exercebāt. Tho. ix.

Judith erat vidua in oībus famosa: qm̄ timebat deum valde. nec erat qui de illa ꝟbū malum loqueretur. Judith. viii.

Inter alia q̄bus iob cōmendatur: signāter bꝫ et noīatur timor dn̄i. Job. i. Un̄ ipse dixit: quasi tumentes super me fluctus timui deum.

Mulier fortis timens deum: ipsa laudabitur Prouer. xxxi.

Cum plagis mltis ꝑimeretꝰ eleazar ait: tu scis dn̄e q̄a cuꝫ a morte possem liberari: duros corpis sustineo dolores scd̄m aīam: ꝓpter timorem tuū libenter hec patior. ii. Macha. vi.

Cōmota tēpestate naute ionā miserūt ī mare: et stetit mare a feruore suo. et timuerūt viri tiore magno dn̄m: et hostias īmolarūt/ et vota voueꝛūt. Jone. i.

Timendus est deus q̄a potest multa bona conferre. Unde thobie. iiii. Habebis multa bona si timueris deum.

Itē potest mala inferre. vn̄ Mathei. x. timete qui potest corpus et aīam mittere in iehennam.

Grauiter punitus est seruus: qui talentū acceptū ꝓpter timorē domini sui non multiplicauit.

Mathei.xxv.
Occasione cornelij timētis deū/ait petrus in omni gente qui timet deū et opatur iustitiā: acceptus est illi. Actuum.x.

De timore hominum.

Timens abraham abimelech/ dixit ei: deus ē tecū in vniuersis q̄ agis: iura ergo per deum ne noceas michi. Genesis.xxi.

Egyptij psequētes filios israhel ibant p mediū maris rubri/ dixerūt: fugiamus israhelē: de⁹ enī pugnat ꝓ eis cōtra nos. Exodi.xiiii.

Uidēs saul q̄ dn̄s esset cū dauid: cepit timere eum.i.Regum.xviii.

Princeps qnquagenarius tertius missus ad heliā: timuit eū: et humiliauit se illi: et ideo non est sicut priores ab igne consūptus.iiii.Regū.i.

Cum completus esset murus in ierusalem: timuerunt vniuerse gentes que erant in circuitu eius. Neemie.vi.

Cecidit timor iude ac fratrū eius et formido super oēs gentes in circuitu eoꝝ.i.Macha.iii.

Audientes aduersarij q̄ iudas esset paratus cum suis in bello: timuerunt ac formidauerūt in corde suo.ii.Macha.xiii.

Herodes timebat iohannem: sciens eum viꝝ iustum ꝛ sanctum. Marci.vi.

Post terribilē mortē ananie ꝛ vxoris ei⁹: erāt oēs discipuli in porticu salomonis. ceteroꝝ autē nemo audebat se iungere illis. Actuū.v.

Cū factus esset terremotus in carcere vbi erāt paulus ꝛ silas positi/ custos carceris tremefact⁹

ꝓcidit paulo ⁊ sile ad pedes/ dicēs: dn̄e quid me oportet facere vt saluus fiam. Actuū. xvi.

De truculentia/ crudelitate seu seueritate.

Uarias adinuenit malicias pharao: vt filios isrl̄ posset extinguere. Exodi. v. et. vii.

Prio enī fecit eos diris oꝑib⁹ affligi. Exo. i.

Deinde masculos natos in flumine ꝓiici. nec eos voluit dimittere: nisi plagis magnis vt deo suo sacrificarent. Exodi. viii.

Adonibezech āputauit sūmitates manuū ac pedum. lxx. regibus. Judicum. i.

Abimelech filius gedeonis vsurpatus imꝑiū super ppl̄z. lxx. fratres suos occidit super lapidē vnum. Judicum. ix.

Saul q̄siuit dauid ad mortē et occidit. lxxxv. viros portantes ephot: ⁊ hoc occasione ipsius. i. Regum. xxii.

Jesabel fecit queri heliā ad mortem: q̄a ipsa fecit ꝓphetas baal occidi. iii. Regum. xix.

Jpsa etiā fecit lapidari naboth/ per falsū testimoniū. iii. Regū. xxi.

Achab fecit poni micheā ꝓphetam ī carcere: et pane tribulationis et aqua angustie sustētari iii. Regum. xxii.

Cum factū esset v̄bū dn̄i in manu hieu ꝯ baasā regem israhel et domū ei⁹: occidit baasa ꝓphetā predictum. iii. Regum. xvi.

Manasses rex sanguinē innoxiū effudit: ⁊ impleuit' ierusalē cruore innocentiū. iiii. Regū. xxi

Nabuchodonosor dixit holoferni: q̄ nō pceret oculus eius vlli regno. Judith. i.

De holoferne d?: q tantus metus de eo cūctis incubuit. vt vniuersarꝫ vrbium habitatores veni rent ei obuiā suscipientes eū cum coronis ꝛ lāpa dibus: ducentes choros in tybijs et timpanis: et tñ ista facientes/ non poterant ferocitatem eius mitigare. Judith. iii.

De nequitia amā qui volebat oēs iudeos occi dere habetur Hester. iiii.

Rex babilonis occidit filios regis sedechie in oculis eius: oculos quoqꝫ ipsius eruit: et vinxit eū pedib⁹ vt adduceret eum in babilonem. Hiere. xxxix. et. iiii. Regum. xxv.

Nabuchodonosor ꝑcepit vt omnes prudētes occiderentur: qa nescierūt somniū suū exponere Danielis. ii.

Item tres pueros ī fornacem ardētem misit. Danielis. vi.

Ipsū danielē misit in lacum leonū. Dañ. vi.

Anthiochus ascēdit hierosolimā/ ꝛ fecit cedē hoim horribilē: et post effudit sangninē innocen tem per circuitū sanctificationis. i. Macha. i.

Triphon captū ionatham ꝛ tenens: petijt pro eius liberatione centum talenta argenti/ ꝛ duos filios. quos cū cepisset: patrem cū filijs occidit. i. Macha. xiii.

Andronicus rogatus a menelao: et ꝑ munera eius corruptus: occidit Oniā sūmū sacerdotem ii. Macha. iiii.

Antiochus menelaon sacrilegū de multis sce leribus accusatum/ absoluit: et accusatores eius damnauit. ii. Macha. iiii.

De crudelitate facta ĩ eleazar.ii. Macha.vi.
De septem filijs cũ matre.ii. Macha.vii.
Herodes multos innocentes occidit: volens xp̄m occidere. Mathei.ii.
Herodes tetrarcha iohannē baptistā ad petitionem mulierũ decollauit. Mathei.xiiii.
Pilatus non inueniens causā in christo: ipsũ crudeliter flagellauit et occidit. Mathei.xxvii.
Herodes agrippa misit man⁹ vt affligerꝫ q̄sdā de ecclesia. occidit aũt iacobũ fratrē iohānis gladio: vidēs ꝙ placeret iudeis: voluit app̄hēdere et petrũ. et app̄hensũ misit in carcerē. Actuũ.xii
De crudelitate tyrannoꝝ: satis patet in passionibus sanctoꝝ.
De crudelitate facta in paulũ: nota actu.xvi.

De tribulationibus.

Plus creuit ioseph in captiuitate: ꝙ creuisset inter fratres suos. Genesis.xli.
Fratres ioseph dixerunt: merito hec patimur q̄a peccauimus in fratrē nostrũ: idcirco venit sup nos tribulatio. Geñ.xlii.
Filij israhel creuerũt ex opp̄ssionib⁹ ꝛ afflictionibus egyptioꝝ. et quanto magis opp̄mebātur: tanto magis multiplicabantꝛ. Exodi.i.
Filij israhel afflicti serpētib⁹ ignitis: dixerũt moisi: locuti sumus cōtra deũ et cōtra te: ꝛ prius non dixerant. Numeri.xxi.
Fugiens dauid a facie absalon: seruo suo maledicenti sibi/ non r̄ndit: sed patienter sustinuit. ii. Regum.xvi.
Obtēta aũt victoria/ supbiuit: ꝛ ppl'ꝫ nũerare

fecit.ii.Re.xxiiij.Et postea videns dñm populũ cedẽtem:peccatum recognouit

Heliam fugientem iesabel:angelus confortauit.iii.Regum.xviii.

Pane tribulationis et aqua angustie/iussus est micheas sustentari:quia noluit regi achab respondere iuxta velle suũ.iii.regũ.xxii.

Voluit deus vt viri iude a grege egyptiorum affligerent vt scirent distantiam suitutis diuine et seruitutis regni terrarum.ii.Para.xii.

Postꝙ manasses vinctus fuit et ductus in babilonem:egit penitentiam valde corã dño:et exaudiuit dñs orõnem suam.ii.Para.xxxiii

In tpe tribulationis sue clamauerũt ad te:et tu de celo exaudisti eos:sm miseratiões tuas magnas dedisti saluatores.Neemie.ix.

Postꝙ thobias execatus est/et ab inimicis suis derisus:a dño multipliciter consolatus est. Thobie.ii.

Iudith presbyteris in populo dei ait:memores esse debetis quomodo pater noster abraham temptatus est:et per multas tribulationes effectus est amicus dei:iudith.viii

Iob tribulationes multas sustinuit:in amissione rerum et liberorũ suorum in graui corporis infirmitate:in contumelia vxoris:et aliorum amicorum.Iob per totum.

Hieremias pro veritate quam populo predicabat:quandoque percussus fuit.postea incarceratus/tandem lapidatus. Hieremie.xxv.et xxxvi.et.xxxviii.

Bene apparet dñm esse cum tribulatis p tres pueros in fornace: cũ q̃bus nabuchodonosor vidit xp̃m similem filio dei. Danielis. iii.

Ezechiel in caldea in medio captiuorũ vidit dei mirabiles reuelationes. Ezechielis. i.

Nabuchodonosor in prosperitate arrogans fuit et superbus: qñ autem eiectus est ab hoĩbus et in bestiam mutatus: sensum recepit quem in p̃speritate perdidit: et deum laudauit quẽ prius vituperauit. Danielis. iiii.

De tribulatione Danielis: habet̃ Dañ. vi.

Item de susanna. Danie. xiii.

Post obitũ iude machabei emerserũt iniqui ĩ oĩb⁹ finibus israhel: et facta est fames valida et constituit bachides impios dominos regionis: et facta est tribulatio magna: in israhel. i. Machabeor̃. ix.

Decretum exit cõtra iudeos/ q̃ omnes trucidarent̃ qui sacrificare nolebant: et paternas dei leges relinquere. ii. Macha. vi.

Ibi nota de eleazaro.

Itẽ de matre et septẽ filijs. ii. Macha. vii.

Antiochus sanus superbus fuit et elatus: a deo autẽ percussus: humilitatis verba protulit. ii. Macha. ix.

Itẽ xp̃s natus pressurã mundi per totã vitaz suam hic p̃pessus est. vt patet in euuãgelio.

Apostoli flagellati: ibant gaudentes a cõspectu consilij q̃ñ digni habiti sunt p̃ noĩe iesu cõtumeliã pati. Actuum. vi.

Paulus etiã multas tribulatiões sustinuit.

Actuum.ix.

Itē ipse ꝛ barnabas hortabant discipulos vt permanerēt in fide. qm̄ p multas tribulationes oportet nos intrare in regnū dei. Actuū.xiiii.

De veritate.

Balaac rex moab doluit ꝙ balaā dixit bōa de filijs israhel: licet vera essent/ et eum honorauit sicut fecisset si secundū voluntatem suā locutus fuisset. Numeri.xxiiii.

Ioathā filiꝰ gedeonis fugit a facie abimelech cum dixisset verū de eo: et de illis qui eum male elegerant. Iudicum.ix.

Iratus est saul contra ionathā filium suū: qui dauid virū innocentē excusauit.i.Reg.xx.

Cū increpasset anani ꝓpheta azā regē: misit eum in neruū.ii.Paralipo.xvi.

Ad imperiū regis ioas lapidatus est zachari as filius ioiade: qui reges ꝛ principes arguebat pro eo ꝙ dominum dereliquisset.ii. Paralipo. .xxiiii.

Cum dixisset achior magnalia que fecit deus ꝓ filijs israhel/et magnam eius potentiaꝫ: irati sunt omnes magnates holofernis: ꝛ cogitabant interficere eum: ꝛ holofernes etiam indignatus est. Iudith.vi.

Cū legisset baruch vba q̄ scripsit ex ore hiere- mie coram ioachim rege iuda/ fecit rex volumen ꝓijci in ignē: eo ꝙ dicebatur ibi vitas de futura captiuitate israhel. Hieremie.xxxvi.

Postq̄ ꝓphetisauit hieremias captiuitatem ciuitatis: missus fuit in lacum vbi non fuit aqua

hieremie.xxxviii.

Daniel quia probauit beel et drachonem non esse deos: missus fuit in lacum leonum. Danielis. septimo.

Ex bonis et veris sermonibus eleazari: magis seuiebant in eum tyranni. ii. machabeoꝝ. vi.

Herodes iohannem baptistam in carcere inclusit: et postea decollauit q͞r veritatem dixit. Mathei. xiiii. et marci. vi.

Pharisei cecū a dn̄o illuminatū extra sinagogam ꝓiecerunt q꞉ veritatē asseruit. iohis. ix.

Principes sacerdotū audientes verba aplo/rum de doctrina xp̄i: cogitabāt eos interficere. et cesis ipsis preceperūt ne amplius loquerentur noie dn̄i iesu xp̄i. Actuū. v.

Staphanus aūt propter veritatem quam predicabat lapidatus fuit. Actuū. vii.

Paulus multa ꝑ veritate sustinuit. Actuum ix. vnde ad galathas. iiii. inimicus factus sū vobis verum dicens.

De visione diuina.

Postq̄ exiuit abraham de vrbe caldeoꝝ: apparuit ei dn̄s qui postea multis visionibꝰ ⁊ reuelatiōibus cōfortauit eū. Ge. xii. xv. xvii. xviii. xxi

Apparuit ei dn̄s in valle mambre sedenti in ostio tabernaculi in ip̄o feruore diei. Genesis. xviij.

Isaac relicta in domo familia: egressus est in agrū ad meditandum. Ge. xxiiij.

Factus est esau vir narus venandi: et homo agricola: iacob autem vir simplex habitabat in

tabernaculis. Genesis.xxv.

Egressus iacob de terra sua cuz super lapides dormiuit vidit scalam celum tangentem: et angelos dei ascēdētes ⁊ descēdentes. Gene.xxviii.

Cum iacob rediisset et tollens oīa sua ptrāsisset vadū iaboth: remansit ibi solus. et ecce vir luctabat̄ cū eo. Gene.xxxij.

Moyses cū minasset gregē ad interiora deserti: vidit dn̄m in rubo. Exodi.iij.

Vocauit dominus moysen vt montem ascēderet/ et ibi legem et precepta ei tradidit. Exodi. decimonono.

Jethro videns moysen occupatum in iudicando populum ait: stulto labore consumeris: esto populo tu in his que ad deum pertinent. Exodi. xviij.

Deus moysi facie ad faciem locutus est. Exodi.xxxiij.

Moyses fuit cum domino.xl.diebus et.xl.noctib9: aquam non bibit: nec panem comedit. Exodi.xxxiiij.

Ait dn̄s moysi: ascende in montez istū abarim contemplare inde terrā quā daturus sū filijs israel. Numeri.xxvii.

Samueli in templo dormienti locutus est dominus.i.Regum.iij.

Helye fugienti iesabel ostēsū est q̄ dn̄s nō erat in spiritu grandi: nec in cōmotōne/ nec in igne: sed in sibilo aure tenui.iii.Regū.xix

Post tribulationes quas sustinuit dauid: ait psalmo.liij.quis dabit mihi pennas sicut colū-

be: et volabo: et requiescam Et subdit quomodo ille penne debent acquiri dicēs: ecce elongaui fugiens.

Ezechiel in medio caldeoꝝ captiuus: vidit visiones dei. Ezechielis. i.

Danieli oranti per noctem in domo: reuelatū est misteriū visionis ipsius regis babilonis. Danielis. ij.

Sup custodia mea inquit abacuc stabo: ꝛ figā pedem meū sup munitionem et contemplationē vt videā quid dicā aut quid respondeam contra arguentem. Abacuc. ii.

Saluator nr̄ ascendit in montem solus orare: vbi contemplationes emulantes: turbas fugere docet. Mathei. xiiii.

Ingressus zacharias in templū dn̄i vt incensū poneret vidit angelū sibi filiū nasciturū nunciantem. Luce. i.

Discipuli dn̄i orōni ꝛ cōtēplationi vacātes spiritum sanctum receperūt. Actuū. ij.

Saulus seuiens in christianos: cecidit ꝛ execatus est de iude per triduū ieiunans et orans: visū recepit. Actuū. ix.

Ac postea raptus vsq ad tertiū celū: vidit q̄ nō licet hoī loqui. ii. Ad corīthios. xij.

Cum hospitaretur petrus in domo simonis coriarij ascendit in superiora domus: vt oraret: familia infertus existente: et ibi reuelatum est sibi ꝙ gentiles non essent a predicatione expellendi Actuum. x.

Sanctus iohes a tumultu et consortio mundi

sequestratus apud pathmos insulam exulauit cui reuelauit dominus secreta celestia. Apocali. i. ⁊ per totum.

De vnitate et concordia

Ex homine vno oēs hoīes deꝰ produxit. Gen. ij. vt in eis vnitas continua seruaretur.

Quādiu vnus fuit peccatū nō cōmisit: sȝ multiplicatus cito deliquit. Gene. iij

Populus israel vnanimis fuit ad recipiendā legē. Exodi. xix.

Inuasit timor dn̄i pplm ⁊ egressi sūt q̄si vir vnus ad succurrendū fratribus suis in iabes galaad obsessis. i. Regū. xi.

Cōuenit ad salomonem vniuersꝰ israel ⁊ tunc fuerūt archa ⁊ vasa sanctuarij in templū delata/ et ipsius templi dedicatio sollemniter celebrata iij. Regum. viij.

Congregatus est populus q̄si vir vnus ī ierusalem ad reedificandum templū quod a rege babilonis fuit destructū. Esdre. iii.

Et congregatus est pplus q̄si vir vnus: et dixerunt esdre vt afferret librū legis. Neemie. viii

Cum exposuisset achior omia q̄ dixisset holoferni: oīs populus communi lamētatione ⁊ fletu vnanimes preces dn̄o effuderunt. Judith. vi.

Post ascensionem dn̄i om̄s discipuli erant perseuerantes vnanimiter in oratione. Actuū. i. Et venit sup eos spiritus. Actuū. ij.

Om̄s qui credebant erant simul et omnia habebant communia vnanimiter perseuerantes in templo: Actuum. ij.

Punitis anania et saphira vxore eius factus est timor magnus i vniuersa ecclesia et erãt oẽs vnanimiter in porticu salomonis. Actuũ. v.

De voto.

Jacob pergens ad auunculum suum laban: votum vouit dicens si fuerit dominus mecũ ꝛc. Genesis. xxviii.

Rex arad pugnauit contra israhel ꝛ victoriã obtinuit ac israhel voto se obligauit dño ꝛ postea vicit eum. Numeri. xxi.

Jepte pugnaturus contra filios amon votum vouit domino dicẽs: si tradideris filios amon in manus meas ꝛc. Judicũ. xi.

Orauit anna dominum flens et votum vouit dicens: dñe exercituũ/ si dederis mihi sexũ virilẽ ꝛc. i. Regum. i.

Absalon volens patri debellare/ dixit: vouẽs vouit seruus tuus cũ esset in gessur: si reduxerit me dominus in ierusalem: sacrificabo domino. ii Regum. xv.

Aza rex iuda/ ea q̃ vouerat pater suus: obtulit in domum dñi. ii. Para. xv.

Letatus est populus cum vota sponte ꝑmitteret: quia toto corde offerebant ea domino. Paralipo. xxi.

Rex artarxersis precepit esdre et populo: vt ferrent in ierusalẽ vniuersa que vouerãt dño deo israhel. Esdre. viii.

Omis populus venit post victoriã in ierusalem adorare dñm. ꝛ obtulerũt oẽs holocausta/ ꝛ vota

et pmissiones suas. Judith. xvi.

Viri qui erant in naui vbi erat ionas pphetaꝛ ppter tempestatem factã timuerunt: et imolauerunt hostias dño: et vota vouerũt. Jone. i.

Eliodorus volens de templo deposita auferre fuit diuina virtute grauiter flagellatus. deinde per orationem onie sanatus et hostia deo oblata et votis magnis promissis: repedauit ad regem. ii. Macha. iii.

Crudele votum et impium fecerunt iudei vouentes se nichil gustaturos donec paulũ occiderent. Actuũ. xxiii.

De zelo bono.

Seuiebant filij iacob in sichen propter stuprũ dine sororis sue. Geñ. xxxiiii.

Audiens moises voces cantantium: vidensqȝ vitulum: piecit tabulas iratus: et fregit eas: et postea populũ grauiter puniuit. Exodi. xxxii

Multũ placuit deo zelus phinees filij eleazari qñ perfodit virũ cum scorto madianitide coeũtẽ Numeri. xxv.

Precepit iosue achor lapidari: et totã eius supellectilẽ comburi: qa tulerat de anathemate iericho. Josue. vii.

Cõgregati sũt oẽs filij israhel quasi vir vnus ad vindicandũ scelus in vxorem leuite cõmissũ. Judicum: xx.

Helias arguit populũ errãtẽ. ꝛ pphetas baal occidit. iii. Regum. xviii.

Quãuis hieu rex israhel simpliciter eẽt malꝰ cõmendaꝛ tñ: eo ꝙ semen domus achab deleuit:

et ꝓphetas baal occidit: et aras eius destruxit. .iiii. Regum .ix.

Zacharias filius ioiade dixit regi et populo/ sculptilibus seruientibus: quare trãsgredimini preceptũ domini: ⁊ vobis non ꝓderit .ii. Para. xxiiii.

Vidẽs neemias iudeos ducẽtes alienas vxores obiurgabat eos/ et maledixit: et aliquos verberauit. Neemie .xiii.

Surrexit mathatias ⁊ dixit: ve michi: vt quid videre natus sũ cõtritionẽ populi mei? Et sequit̃ postea de zelo eius feruentissimo: qñ trucidauit hoĩem idolis immolantẽ .i. Macha .ii.

Quomõ onias sũmus põtifex viriliter restitit simoni: q̃ homicida patrari ꝑmittebat ⁊ iubebat .ii. Macha .iiii.

Miro zelo feruebat iohãnes baptista/ dicens: ꝓgenies viperaꝝ: Quis demõstrauit vobis fugere a ventura ira. Mathei .iii.

Item herodem arguens. Mathei .xiiii.

Christ⁹ zelo magno cõtra phariseos ⁊ scribas ferebat̃: qñ totiẽs dixit eis. ve vobis qui estis ex patre diaboli.

Itẽ ementes de templo expulit. Mathei .xxiii Johãnis .ii.

Ardenti zelo feruebat petrus in ananiã et saphirã eius vxorem. Actuum .v.

Stephanus zelo magno dixit iudeis. act. vii. dure ceruicis et incircũcisi corde ⁊ auribus: vos semper spiritui sancto resistitis.

De zelo pauli contra iudeos: patet actuũ .ix. ⁊

in epistolis suis.

De zelo indiscreto.

Uidens iosue duos viros pphetantes/ dixit domine mi moises: phibe eos. et ille iquit: quid emularis p illis? Numeri. xi.

Abisa fili⁹ sarute voluit āputare caput semei maledicentis dauid: sed dauid non permisit. ii. Regum. xvi.

Filij pphetaꝝ coegerūt heliseū vt mitteret ad querēdum dn̄m suū: ne forte spiritus dn̄i eum in vnum montiū piecisset. iiii. Regū. ii.

Jonas doluit ꝙ n̄ ruebat ciuitas niniue. iuxta illud quod ipse predixerat. Jone. iiii.

Multum zelabant iudei de obseruatione sabbati: qn̄ xp̄m illo die videbant infirmos sanantē Mathei. xii.

Item qn̄ videbāt discipulos eius spinas euellentes. Mathei. xxii.

Scribe et pharisei magis zelabant p traditionibus suis q̄ p mandatis dn̄i. Mathei. xv.

Item p auro templi: plus q̄ pro ipso templo. pro dono altaris plus q̄ p altari. Math. xxiii.

Oblatis christo duobus puulis vt man⁹ eius imponeret: discipuli dn̄i increpabant eos. iesus aūt ait: sinite puulos. Mathei. xiiii.

Johannes apostolus/ prohibuit quendā eijcientē demonia in nomīe iesu: eo ꝙ nō sequebatur christum. et ait iesus: nolite eum prohibere. qui enim non est aduersum nos: nobiscum est. Luce. ix.

Discipuli indigne ferebāt: ꝙ mulier vnguētū

super caput dñi effudit. et ideo dñs eos corripuit. Mathei. xxvi.

Audiētes iacob⁹ ꝛ iohānes ꝙ samaritani nō reciperent nūcios dñi dixerūt. dñe si vis dicimus vt ignis descendat de celo ꝛ cōsumat illos: ꝛ icrepauit eos dñs dicens nescitis cui⁹ spiritus estis. Luce. ix.

Arguit dñs petrum ꝗa amputauit auriculaꝫ serui principis sacerdotū. Mathei. xxvi.

Apparet discipulos iohannis baptiste contra dñm celasse qñ dixerūt iohāni rabi qui erat tecū trans iordanem hic baptisat: et oēs veniūt ad eū Et nota ibi rñsionē. Joh. iiii.

Cuꝫ curarent͛ diuersi infirmi a petro: exurgēs princeps sacerdotū et oēs qui cū illo erāt repleti sunt zelo. Actuū. v.

Emulator erat paulus paternaꝝ traditionū: trahens viros ꝛ mulieres christianos vinctos in ierusalem. Actuū. viii. et. ix.

Uidētes iudei ꝙ pene vniūsa ierusalē cōueniret ad audiendū ꝟbū dei qđ paulus ꝛ barnabas predicabāt repleti sūt zelo: et cōtradicebant his que a paulo dicebātur. Actuū. xiii.

Exempla sacre scripture ex veteri ꝛ nouo testamento collecta: secundū ordinem litteraꝝ: finiūt felicit͛: Impressaqꝫ parisius suburbijs scti germani de pratis per petrum Leuet.

Rubrice huius libelli videlicet exemplorum biblie.

Abstinentia.
Acceptio munerum
Adoratio.
Adulatio.
Affectio carnalis.
Ambitio.
Amicitia.
Angelus bonus.
Angelus malus
Aspectus et visus.
Auaricia.
Audientia.
Auiditas mulierum
Bellum et guerra
Benedictio dei.
Bñdictio ꝛ laus hominũ.
Bñdictio antiquoꝝ patꝝ
Benignitas ꝛ mĩa dei.
Benignitas mulierum
Blasphemia.
Bonus et malus simul
Carnalis affectio
Compassio et pietas
Concordia et pax
Confessio
Confidentia
Consilium bonum.
Consilium malum.
Consolatio
Constantia
Correctio
Crudelitas
Derisio.
Detractio
Dilectio dei
Dilectio proximi
Discordia
Diuina visio
Duritia cordis
Ebrietas
Electio
Fallacia mulierũ
Fides
Fides mulierum
Fides erga ꝓximuꝫ
Filiorũ informatio.
Fletus
Fortitudo mulierũ.
Fortitudo operan=di malum.
Gratiarum actio
Gratitudo
Guerra et bellum
Gula
Homicidium.
Honor parentum.

Finit breuis tabula s̃m ordinem alphabeti feliciter.